

ГЛАС СРПСКИ

ДНЕВНЕ НОВИНЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

БАЊА ЛУКА, субота, 10. априла 1993. године

Број 6945, година I

ПРИМЈЕРАК 4000 ДИНАРА

НОВИ СУСРЕТ МЛАДИЋА И ВАЛГРЕНА

ДРУГА РУНДА РАЗГОВОРА

● У разговору учествују командант Унпрофора за бившу БиХ генерал Филип Морион, шеф цивилног сектора мировних снага Седрик Торнбери и члан главног штаба ВРС генерал-мајор Милан Гверо ● Домаћин састанка је поново Република Србија, а до њега је дошло уз посредовање председника Слободана Милошевића који се јуче сусрео са Валгреном

БЕОГРАД, 9. априла (Танјуг) — Командант мировних снага за бившу Југославију генерал Ларс Ерик Валгрен и командант Војске Републике Српске (ВРС) генерал Ратко Младић са сарадницима почели су данас другу рунду разговора у Београду о проблемима који у овом тренутку изазивају напетост и могу угрозити крхко примирје у бившој Босни и Херцеговини. У разговору учествују командант Унпрофора за бившу БиХ генерал Филип Морион, шеф цивилног сектора мировних снага Седрик Торнбери и члан Главног штаба ВРС генерал-мајор Милан Гверо. Домаћин састанка је поно-

во Република Србија, а до њега је дошло уз посредовање председника Слободана Милошевића који се јуче сусрео са Валгреном.

У настојању да допринесе успостављању мира и изнаглажењу трајног и праведног рјешења на просторима бивше Југославије, а посебно у грађанском и вјерском рату у бившој БиХ, руководство Србије је иницирало преговоре највиших војних представника Републике Српске и Унпрофора.

Председник Милошевић јуче је саопштио да је Србија спремна да пружи гостопримство и свим представницима сукобљених страна у бившој БиХ и „тима доприне-

се интензивирању преговарачког процеса“.

Први сусрет Валгрена и Младића са сарадницима одржан је 26. марта. Тада је договорен прекид ватре и прихваћен приједлог генерала Младића да се 6. априла одржи састанак команданата армија све три зараћене стране на сарајевском аеродрому.

Обновљени су, такође, договори да се омогући несметано достављање хуманитарне помоћи свим угроженима и потпуна слобода кретања становништва, односно излазак муслимана из Сребренице и Срба из Тузле.

Договорено примирје, које је ступило на снагу два дана касније у 12 часова, одржава се с муком уз повремена нарушавања. Састанак команданата све три армије уз посредовање Валгрена и Мориона пропао језбог тога што на њега није дошао командант муслиманских снага Сефер Хапиловић, мада је члан тзв. босанског руковод-

ства у коме нема легитимних представника Срба. Ејуп Ганић прихватио ове преговоре.

Што се хуманитарних конвоја тиче, српска страна је омогућила њихов слободан пролазак уз обавезну контролу, а омогућила је и слободан излазак муслиманима који то желе из Сребренице. Досад је из овог града у источној Босни евакуисано око 6.000 муслимана.

Међутим, муслиманске власти, које од прошлог лета крше споразум о слободном кретању грађана, иако су га потписале, и даље не допу-

штају излазак Срба из Тузле и других градова која држе у окружењу. У директној размјени, мимо овог договора, из Тузле је досад евакуисано само 88 Срба, углавном болесника и држављана СРЈ.

Муслиманске војне старшине су протеклих дана покушале чак да насилно спрјече договорену евакуацију својих грађана из Сребренице, што је изазвало демонстрације и сукобе муслимана и њихове армије, па су тек на интервенцију међународне заједнице поново пристали да се евакуише нова група од 1.200 цивила.

НИКОЛА КОЉЕВИЋ У РАЗГОВОРИМА
С ВИТАЛИЈЕМ ЧУРКИНОМ

У АТМОСФЕРИ РАЗУМИЈЕВАЊА

БЕОГРАД, 9. априла (Танјуг) — Потпредседник Републике Српске Никола Кољевић изјавио је јуче да су разговори делегације РС и специјалног руског преговарача за Босну Виталија Чуркина протекли „у конструктивној атмосфери разумијевања за разлику од оних српска делегација није могла у потпуности прихватити два документа Венс-Овеновог плана, а то су мапе и „папир“ о прелазној власти“ - јавља СРНА.

У изјави за Радио Републике Српске Кољевић је рекао да је Чуркин показао добру вољу да посредује између српске стране и Вашингтона, односно копредседника Конференције о бившој Југославији.

„Очекујемо и веће резултате, првенствено наставак преговора под покровитељством господe Венса и Овена, и директне сусрете са друге двије стране у сукобу“, додао је Кољевић.

Како јавља СРНА, Кољевић је истакао да се не може бранити опција неке заједничке државе, а истовремено одбијати разговори, као што чини муслиманска страна, и изразио увјерење да нико са стране неће ријешити спорне ствари у бившој БиХ ако то не учине три сукобљена народа.

ДЕБАТА О ПООШТРЕНИМ САНКЦИЈАМА
ПРОТИВ СР ЈУГОСЛАВИЈЕ У САВЈЕТУ
БЕЗБЈЕДНОСТИ

НАСТАВАК У ПОНЕДЈЕЉАК

ЊУЈОРК, 9. априла (Танјуг) — Вијећање иза затворених врата о нацрту резолуције која предвиђа поштравање санкција против Југославије, окончано је синоћ у Савјету безбједности заказивањем наставка за понедјељак, и изјавом да би касније у току тог дана текст могао бити разматран и усвајан на званичној сједници.

Тако је пакистански амбасадор Џамшид Маркер, председник Савјета безбједности за април, описао исход готово цијеподневних расправа вођених у том органу УН о резолуцији која поштрава санкције према Југославији у очекивању да ће босански Срби тиме бити наведени да потпишу документе мировног плана о БиХ.

Дипломатски извори кажу да су неке земље, посебно Русија, и у току јучерашњих расправа задржале резерве на неколико одредби како су формулисане нацртом.

Нацрт резолуције стапно трпи преправке од којих неке звуче као објављена економског рата свим Србима. У најновијем нацрту резолуције, Србима у Крајини и БиХ допушта се само онај увоз који претходно одобре власти у Загребу или Сарајеву.

ПРЕДСЈЕДНИК РС РАДОВАН КАРАЦИЋ И ПОТПРЕДСЈЕДНИК
НИКОЛА КОЉЕВИЋ У ПИСМУ ВЕНСУ И ОВЕНУ

ДИРЕКТНИ РАЗГОВОРИ ШТО ПРИЈЕ

● Како јавља СРНА, у писму се наглашава да је „дошло вријеме да се обаве директни разговори између зараћених страна на основу већ постигнутих позитивних резултата“

БЕОГРАД, 9. априла (Танјуг) — Председник Републике Српске (РС) Радован Караџић и потпредседник РС Никола Кољевић упутили су јуче писмо копредседницима Међународне конференције о бившој Југославији у којем их обавјештавају да је

Република Српске спремна за наставак женејевских разговора „што је могуће прије“, јавља СРНА.

„Пошто је Декларација, коју је на посљедњој сједници у Билећи усвојила Скупштина Републике Српске, наишла на погрешну интерпретацију, жељели бисмо да вас обавијестимо да смо спремни за наставак Женејевских разговора што је могуће прије“, каже се у писму Сајрису Венсу и Дејвиду Овену.

Како јавља СРНА, у писму се наглашава да је „дошло вријеме да се обаве директни разговори између зараћених страна на основу већ постигнутих позитивних резултата“.

БАЊА ЛУКА: САСТАНАК ИЗВРШНОГ ОДБОРА СДС-а СА
ПРЕДСТАВНИЦИМА ИНФОРМАТИВНИХ КУЋА

НА ЗАЈЕДНИЧКОМ ЗАДАТКУ

● Без документа који регулишу уређивачку, кадровску и материјалну димензију, средства информисања су практично препуштена сама себи ● Од Министарства за информисање Владе РС се захтијева да што прије уради започети а недовршени посао

БАЊА ЛУКА, 9. априла - Неопходно је што прије донијети документе који ће регулисати програмску, уређивачку, кадровску и материјалну политику средстава јавног информисања. Зато би министар информисања у Влади Републике Српске у најкраћем року требало доћи у Бању Луку гдје би се сва питања, везана за што квалитетније информисање требала ријешити.

Тим прије што усвајање писаних документа која регулишу ову област у овом ратном времену, заправо, одређује и националну оријентацију, речено је на данашњем састанку који је организовао Извршни одбор Српске демократске странке, а коме су поред активиста странке на власти присуствовали и представници бањолучких информативних кућа, новинари, дописници, те посланици Народне Скупштине Републике Српске и директори бањолучких колектива.

У врло отвореном, конструктивном и пријатељском дијалогу, овом приликом је покушано да се дође до заједничког циља, односно што бољег информисања. Оцјена већине учесника у расправи је да су у претходном периоду средства информисања углавном била препуштена сама себи, и да отуда сасвим разумљиво, понекад је долазило и до промашаја.

Заједничка је оцјена да се, ипак, није радило о тенденци-

оним текстовима и прилозима, као и то да се сви налазимо на истом задатку, односно остварењу српског националног интереса.

У циљу регулисања статуса бањолучких информативних кућа: Гласа српског, Телевизије и Радија иницирано је да Министарство информисања одради свој дио посла, јер ће бањолучка општина бити прикључена да преузме ту улогу, како не би дошло до њиховог стагнирања.

З. ПЕЈЧИЋ
Снимио: Р. ОСТОЈИЋ

УСКРО У СРПСКОЈ АКАДЕМИЈИ НАУКА
НАУЧНИ СКУП О СИСТЕМУ НЕИСТИНА
О ГЕНОЦИДУ

НАУЧНО ДО ИСТИНЕ

● Циљ научног скупа је чињенична, стручна и научна анализа система неистина, која је довела до међународне осуде Срба

— Одбор САНУ за сакупљање грађе о геноциду, Државна комисија за ратне злочине и геноциди Институт за савремену историју организоваће међународни научни скуп са темом „Систем неистина о злочинима геноцида 1991-93“, свопштно је председник Одбора академик Радован Самарџић.

Скуп ће почети 22. априла, у знак сјећања на дан пробоја заточеника из усташког логора Јасеновац, 1945. године.

Тај датум је, Законом о оснивању Музеја жртава геноцида, установљен као Дан сјећања на жртве геноцида

над Србима, Јеврејима и Ромима у другом свјетском рату.

Циљ научног скупа, нагласио је Самарџић, јесте чињенична, стручна и научна анализа система неистина, која је довела до међународне осуде Срба.

У условима неефикасног приказивања и доказивања истине о страдању српског народа, систематско пласирање неистина и полуистина довело је до сатанизовања Срба и чак оптуживања за злочине геноцида (етничко чишћење, концентрациони логори, масовна силовања муслиманки и слично), рекао је Самарџић.

Он је оцијенио да је успјешно дјеловање система неистина нарочито дошло до изражаја на засједању Генералне скупштине УН 18. децембра прошле године, када је за исламску декларацију гласало преко 100 држава чланица на челу са Америком, а нијед-

на држава није гласала против. Срећом, истакао је Самарџић, велики број држава и четири стална члана Савјета безбједности УН том приликом се уздржало.

Систем неистина, по оцјени Самарџића, програмирају велике специјализоване компаније за јавно мишљење, за шта се улажу велика финансијска средства. Он указује на случај са измишљеним бомбардовањем Банских двора у Загребу, разарањем историјског Дубровника, масакром људи у реду за хљеб у Улици Васе Мишкина у центру Сарајева, све то уочи увођења санкција против Југославије и прекида лисабонских разговора о подјели Босне и Херцеговине.

Организатори скупа апелују да се САНУ што прије доставе приједлози за иностране учеснике, уз молбу да се за њихов долазак употребе и личне везе.

ГРЧКИ МЕДИЈИ О МИЦОТАКИСОВИМ РАЗГОВОРИМА У БЕОГРАДУ

ДОЛАЗЕ БОЉА ВРЕМЕНА

● Узимајући у обзир различите аспекте посјете, коментатори грчких листова извлаче исти закључак - пропада иницијатива Турске за доминацију Балканом и ствара се „брана“ од „хришћанских земаља“

Нова, повољна времена на Балкану наговјештава исход разговора које је са Југословенским и српским руководством у Београду водио премијер грчке Константин Мицотакис - закључују два атинска листа, најтиражнији провладин „Елефтерос Типос“ и конзервативни „Катимерини“, утицајан међу онима који доносе пословне и политичке одлуке у Грчкој.

Узимајући у обзир различите аспекте посјете, коментатори оба листа извлаче исти закључак - пропада иницијатива Турске за доминацију Балканом и ствара се „брана“ од „хришћанских земаља“.

„Елефтерос типос“ повод је изјава председника Србије Слободана Милошевића о опасном оспоравању важећег букурештанског споразума од стране председника Македоније Кире Глигорове. То „нимало није наивно“ ако се узме у обзир интересовање председника Турске Тургута Озала за Балкан, рекао је председник Србије, како је пренесено у Атини.

„Елефтерос Типос“ пише да не само да је Милошевић рекао истину коју Запад предуго игнорише, већ су и „Италијани почели да увиђају крајње циљеве Турака и сада откривају међународном јавном мињењу да је постојао детаљно организован, у потпуности исламски план дезинформисања међународне заједнице у вези са оним што се читаву годину дешава у напаћеној Босни. Дакле, да је неоспорно постојање антисрпске завјере средстава јавног информисања у Европи и Америци“.

Како указује лист, упркос таквим настојањима, „усред ријека крви током југословенске трагедије, почело

је да се показује да хришћански народи Балкана нису ни у којем случају склони да допусте стварање сталног жаришта сукоба у региону и тако се неће оставити стари „сан“ панисламизма о чисто „исламској држави“ у Европи“.

„Катимеринију“ је повод за исти закључак Мицотакисова најважна да Атина ради на зближавању Бугарске и Србије и одржавању „самита“ њихових лидера. У дугој анализи којом подржава премијера Мицотакиса у настојању да доведе до тог „стратешког зближавања“, лист иде и корак даље и закључује да је „осовина Србија-Румунија-Бугарска једина реална перспектива за три земаље да створе стабилнизирајући оквир безбједности“.

Уз то и да „Србија, Бугарска и Румунија имају све разлоге да желе поновну појаву снажне ријечи руске дипломатије у југоисточној Европи“, што ће, све заједно, „створити брану Анкари“, а то је у грчком интересу, закључује лист.

РИЧАРД БАУЧЕР О БОСАНСКОХЕРЦЕГОВАЧКОМ СУКОБУ И ВЕНС—ОВЕНОМ ПЛАНУ

МОГУЋЕ ИЗМЈЕНЕ

● Баучер није говорио о безусловном српском пристанку на садашњи текст Венс-Овеновог плана, што се везује за неколико изјава државног секретара Кристофера, датих посљедњих дана, у којима је допустио могућност извјесних измјена у садашњем мировном напору

ВАШИНГТОН, 9. априла (Танјуг) - Амерички председник Бил Клинтон јуче је у Пентагону одржао састанак са командантима свих родова америчке војске; државним секретаром за одбрану Лесом Аспеном, начелником Генералштаба Пауелом и савјетником за националну безбједност

председника Бергером. Како је изјавио званични представник Бијеле куће Џорџ Стефанопулос, Клинтон је саслушао извјештаје начелника Генералштаба Пауела о изазовима који се постављају пред америчке оружане снаге у периоду послје хладног рата“.

Пауел је, према Стефанопулосу, говорио о најактуелнијем развоју везаном за примјену силе о зони забрањених летова у Босни, одвијању акције на достављању хуманитарне помоћи источној Босни и другим областима гдје су ангажоване америчке оружане снаге.

Паралелно, америчка дипломатија и даље ради, у консултацијама са савезницима у Савјету безбједности, а на изгласавању (што скоријем) нове резолуције о санкцијама према Југославији. Представник Стејт Департамента Ричард Баучер из-

јавио је на редовном састанку са новинарима да не може јавно да коментарише шта ће све садржавати нова „омнибус резолуција“, али је рекао да ће она свакако садржавати двије основне компоненте: „позив босанским Србима да преговарају и могућности санкција против Србије уколико настави да подржава агресију (у Босни)“.

Баучер је, на питање новинара, поновио да ће санкције бити примјењене ако Срби „не дођу на преговоре и покушају да постигну споразум са осталим странама у сукобу“.

Баучер није говорио о безусловном српском пристанку на садашњи текст Венс-Овеновог плана што се везује за неколико изјава државног секретара Кристофера, датих посљедњих дана, у којима је допустио могућност извјесних измјена у садашњем мировном напору.

ЗАШТО СТРАНИ НОВИНАРИ
ВОЛЕ БАЊУ ЛУКУ
ПОСЈЕЉИВАТИ И О ЊОЈ
ПОШЕ ПИСАТИ?

НОВИНАРИ ШПИЈУНСКОГ „БУКЕА“

Ових дана у Бањој Луци, као ТВ-сниматељ холандске новинарске екипе, „гостује“ бивши јутеловац Божо Кнежевић. Поново је тако Крајина, по ко зна који пут, добронамјерно и посредно домаћин „Јутеловим“ кадровима. Занимљиво је такође да је господин Кнежевић стално настањен у Загребу, а границе и унпрофорске зоне прелази без икаквих проблема - иако је, наводно, Србин!

Управо тврдећи да су оваква „гостовања“ разлог више да Република Српска у међународној јавности стекне поен више у рубрици трпељивости, попустљивости и поштивању новинарске бранше, ипак не можемо да се отмено ружном утиску који за собом оставља сплитска војна осуда Тадића и Пејановића новинара Републике Српске.

„Демократија“, дакле, тако поступа с новинарима, осуђује их на тамновање, а „четници“ с пуним уважавањем дозвољавају рад екипама страних и непријатељских новинара - од којих смо, доказано у Бањој Луци и Крајини, до сада у „кројењу“ свјетског мишљења имали само штету! Најгоре што се могло десити неком неподобнијем хрватском новинару или сниматељу је то да је могао бити враћен у „своју пијелу“. А судећи по досадашњој хрватској пракси, не би било чудно да Туђманов режим похапси српске новинаре чак и кад би били у екипи УНПФОР-а!

У Бањој Луци су већ „гостовали“ хрватски новинари, сниматељи, преводиоци, по националности Хрвати. Чак и из свијета, из Аустралије и Америке, овамо су долазили новинари Хрвати с павелићевским „педигром“. Нико не ни длака главе није спапа. Чак је и доказани шпијун Чак Судетић био замољен да напусти ове просторе, а није био ни хапшен, ни млаћен, ни зпостављан. Прије тога, и он и његове колеге данима су слободно шетали улицама Бање Луке, обилазили Крајину без посебног надзора и ометања рада „по сопственом образу и поштењу“.

Сличних примјера боравка српских новинара у Хрватској св, једноставно, не можемо сјетити, јер хрватски бојовници српске новинаре хапсе и осуђују као ратне злочинце чак и кад их заробе на властитој - српској земљи!

Даворин РЕЉИЋ

„ГЛАС СРПСКИ“, БАЊА ЛУКА, УЛ. СКЕНДЕРА КУЛЕНОВИЋА 93
ОСНИВАЧ ЛИСТА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Главни и одговорни уредник Зорка ШАМАРА
Уређује РЕДАКЦИЈСКИ КОЛЕГИЈУМ

Први број „Гласа“ изашао је као орган НОП-а за Босанску крајину у Жупици крај Дривара 31. јула 1943. године. Од 8. фебруара 1983. године „Глас“ излази као дневни лист.

Од 15. септембра 1982. године излази као дневни лист Републике Српске. Мјесечна претплата за нашу земљу 108.000 динара. За иностранство двоструко.

Редакција - телефони: главни и одговорни уредник 12-032, деск 12-076, 12-084, дактилографски 12-004, телефакс 12-032. Огласно у Улици краља Алфонса XIII бр. 1. Телефон и телефакс 11-948. Шеф пословнице економске пропаланде 11-964.

Телефакс 45-208 УУ „Глас“. Рукописи се не враћају.

Телефони Јавног новинско-издавачког и графичког предузећа „Глас“ центрапа (078) 12-385, 12-390, 12-394 и 12-414, директор предузећа 11-659, 12-263 и 12-264.

Телефакс 12-263. Динарске уплате жиро-рачун број 10500-601-12456, код СДК Бања Лука. Уплата на девизни рачун број 10500-620-

71000-522 код Бањалучке банке ДД Бања Лука КОПИЈУ УПЛАТНИЦЕ ЗА ПРЕПЛАТУ ПОСЛАТИ НА ОГЛАСНО

На основу тарифе пореза на промет, тарифни број 8, тачка 1, под 13, на дневне новине „Глас српски“ порез на промет плаћа се по стопи од 3% („Сл. гласник Републике Српске“ бр. 15/92).

ОШТАР ПРОТЕСТ ГЛАВНОГ ШТАБА ВОЈСКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ НАКОН ПРОНАЛАЗЕЊА МУНИЦИЈЕ У ВОЗИЛИМА УНХЦР

ОРУЖЈЕ ПОД ОКРИЉЕМ ХУМАНОСТИ

• Од највиших функционера Унпрофора и међународних хуманитарних организација захтијева се да се писмено обавезу да се више неће дозволити злоупотреба хуманитарних конвоја

— Главни штаб Војске Републике Српске упутио је у четвртак увече оштар протест Унпрофору, Високом комесаријату УН за избјеглице (УНХЦР) и Међународном комитету Црвеног крста поводом проналажења муниције скривене у возилима УНХЦР која су превозила хуманитарну помоћ муслиманским насељима у околини Сарајева.

У протесту се упозорава да ће убудуће бити обављена детаљна контрола свих хуманитарних конвоја, а да ће, у случају понављања оваквог инцидента, конвоји бити заплићени, а људство ухапшено.

Од највиших функционера Унпрофора и међународних хуманитарних организација захтијева се да се писмено обавезу да се више неће дозволити злоупотреба хуманитарних конвоја.

Главни штаб Војске РС у протесту званично обавјештава команду Ун-

профора у Загребу и Кисељаку и међународне хуманитарне организације да је у четвртак „у моторним возилима УНХЦР, заједно са товаром хуманитарне помоћи, намијењене муслиманским насељима Бутмир, Соколовић—Копонија и Храсница, при редовној контроли пронађена муниција“.

„У контејнеру с дуплим дном пронађено је 19.500 метака калибра 7,9 мм и 5.000 метака калибра 12,7 мм „Browning“ у 47 сандука.

Возач моторног возила са муницијом је био Француз.

Тип контејнера је исти као и други контејнери који се на сарајевски аеродром допремају транспортним авионима“.

У протесту се затим истиче да је Војсци РС познато да се „снабдијевање наоружањем и муницијом муслиманске и хрватске војске врши одавно“ и да се те „нечасне ра-

дње“ обављају „и преко сарајевског аеродрома, и избацивањем из транспортних авиона, и сувоземним транспортима и на друге начине“.

Штаб Војске РС указује на то да ни су поштовани досадашња толерантност и упозоравања, да је повјерење изиграно и да су представници међународних организација потрошили ауторитет и изгубили лични углед.

Због свега тога, Главни штаб Војске РС је донио следећу одлуку:

„Тражимо писмено увјерење од Команде Унпрофора у Загребу и Кисељаку, с потписом генерала Валгрена и Мориона и од челних руководилаца хуманитарних организација:

— Да се на Аеродром Сарајево са хуманитарном помоћи неће довозити наоружање, муниција и друга средства ратне технике.

— Да се неће, заједно са хуманитарном помоћи, из ваздуха и копненим комуникацијама допремати наоружање, муниција и друга средства ратне технике.

— Да ће Команда Унпрофора и ру-

ководиоци хуманитарних организација обезбиједити у својим снагама и организацијама, да знају шта се ради и спријечити евентуалне шпекулације и преваре.

Увјерење очекујемо ОДМАХ. Уколико га не добијемо слиједи наредне одлуке.

Обавјештавамо вас да смо потчињеним командама наредили детаљну контролу свих конвоја, са отварањем сандука, пакета и друге амбалаже и потпуном контролом свих запремина моторних возила. Ако се вођа конвоја успротиви контроли, конвој неће бити пропуштен преко територије Републике Српске.

Ако се при контроли пронађу скривено наоружање и муниција, цио конвој ће бити заплићен, људство похапсити и судити му по закону Републике Српске“; хаже се у протесту чија је копија достављена Танјугу.

Протест се завршава изражавањем жаљења због нарушавања односа, али се указује да га је изазвала друга страна.

ТУРСКИ АПЕТИТИ У БИВШОЈ БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

АВИОНИ ЗА КОНТРОЛУ БОСАНСКОГ НЕБА

АНКАРА, 9. априла (Танјуг) — Турска је понудила 18 својих „Ф-16“ ловача - бомбардера да учествују у операцијама међународне контроле босанског неба, надајући се да би се та акција могла преокренути у војну интервенцију.

Турска влада на синоћној сједници донијела је ту одлуку којом нуди авионе „ако су потребни за контролу босанског неба“ разматрајући како је данас саопштено „ситуацију у Босни“.

У дипломатским круговима у Анкари одлука турске владе се оцјењује заједно са оном претходном о „упућивању турских трупа у Босну ако је потребно“ као турско непрекидно парадирање силом, како би се подржала муслиманска страна у сукобу у Босни.

У планираним НАТО-операцијама над босанским небом, које треба да почну 12. априла, Турска је, како данас тврде турски медији, „стављена у резерву“ и она би учествовала евентуално у „некој другој фази контроле босанског неба“.

Турска је до сада у свим приједлозима и операцијама Уједињених нација и НАТО-снага чија је чланица стављена на „листу чекања“, јер је у тим структурама оквалификована као земља „која је директно заинтересована у ратном сукобу у Босни“.

Турска, међутим, не одустаје од непрекидног нуђења својих трупа и авиона у нади да би нека од операција међународних снага могла да изазове сукоб и евентуалну војну интервенцију.

СУДИЈА САВЕЗНОГ УСТАВНОГ СУДА СР ЈУГОСЛАВИЈЕ АЛЕКСАНДАР БАКОЧЕВИЋ

КРШЕЊЕ БАЗИЧНИХ МЕЂУНАРОДНИХ ПРИНЦИПА

БЕОГРАД, 9. априла (Танјуг) — Судија Савезног уставног суда Александар Бакочевевић, поводом одлуке Западноевропске уније о увођењу тоталне полицијске контроле југословенских бродова на Дунаву, изјавио је Танјугу да „не можемо остати нијеми и без примјерених и легитимних потеза пред поступцима и одлукама којима се крше неки базични принципи међународних односа“.

„Као да је Југославија стављена ван права. Предузимају се и највељују мјере којима се она као држава дисквалификује и угрожава њен суверенитет. Као по инерцији доноси се одлуке којима се кажњава само Југославија, наводно због агресије у Босни и Херцеговини, упркос чињеници да је објективном свијету јасно да се ради о грађанском, међуетничком и вјерском рату“, нагласио је Бакочевевић.

„Заговорници даљег стезања омче иницијално изјављују да Србија треба живот учинити још непријатнијим и тежим. Није им довољно што су овој земљи и народу до сада нанјели огромну економску и духовну штету, већ доноси и одлуку о потпуној полицијској контроли на Дунаву“, истакао је Бакочевевић.

ЗВОРНИК

ПРОСЛАВЉЕНА ПРВА ГОДИШЊИЦА ОСЛОБОЂЕЊА

• Обраћајући се учесницима, свечаног скупа, честитајући годишњицу ослобођења и, како је нагласио, истине, потпредседник Републике Српске др Никола Кољевић је подсјетио да су Срби од почетка, као и данас, заговорници мира. Српски народ је увијек морао скупо да плаћа своју слободу, рекао је

ЗВОРНИК, 9. априла (Танјуг) — Низом пригодних манифестација данас је прослављена прва годишњица ослобођења Зворника.

„Послије 530 година Зворник је опет српски град“, рекао је на свечаној сједници Скупштине општине њен председник **Бранко Грујић**.

Пошто је минутом путања одата пошта палим борцима и жртвама у ослободилачком рату интонирана је химна Републике Српске „Боже правде“ а прије тога положени су вијенци и цвијеће на зворничко гробље на коме почивају пали српски родољуби.

Да све сачувамо и ослободимо што је српско, предстоји нам сигурно још доста жртава и одрицања. Сигурно је да ћемо успјети само слогом која одвајкада Србина спасава, поручио је у пригодној бесједи **Грујић**.

Обраћајући се учесницима свечаног скупа, честитајући годишњицу ослобођења и како је нагласио, истине, потпредседник Републике Српске др Никола Кољевић је подсјетио да су Срби од почетка, као и данас, заговорници мира. Српски народ је увијек морао скупо да плаћа своју слободу рекао је.

Срби су отворена срца увијек ишли у сусрет другим народима, али им се увијек супростављала нека антисрпска коалиција.

У тим коалицијама, по Кољевићевим ријечима, многи су хтјели да буду већи од Срба, а ми смо жељели само да будемо равноправни, понекад добровољно и мање од тога. Др Кољевић је подсјетио на

чињенице о почетку рата на просторима бивше Босне и Херцеговине из којих се види да су Срби заправо били приморани да и овога пута бране сопствени опстанак.

Говорећи о актуелној ситуацији потпредседник Републике Српске је рекао да ће српска страна учинити све да се успостави мир, а као најпречи подухват означио је одржавање свесрпске Скупштине, чији би основни циљеви требало да буду духовна, морална и културна обнова српства, а у средишту тог подухвата требало би остану Српска православна црква и Српска академија наука и уметности.

У наставку свечаности бројни гости упутили су честитке поводом годишњице ослобођења, а прочитани су и поздравни телеграми који су стигли из разних крајева и значајних личности Републике Српске и Републике Србије. На данашњем скупу предложено је да се граду врати његово старо српско име **Зворник**.

По завршетку свечане сједнице потпредседник др Кољевић је на Градском стадиону у Зворнику извршио смотру почасне јединице Војске Републике Српске, а потом су учесници скупа посјетили Кулу Град, средњовјековно утврђење из доба Ђурђа Бранковића, које доминира долином Дрине.

Гости су данас посјетили и рањене српске борце у зворничкој болници, а Дан ослобођења је обиљежен и низом пригодних културних и спортских догађаја.

СНАБДИЈЕВАЊЕ СТРУЈОМ У НАРЕДНОМ ПЕРИОДУ

БЕЗ РЕДУКЦИЈА

БАЊА ЛУКА, 9. априла — Домаћинства ће и у наредном периоду имати струју, без икаквих редукција. Овако стање ће потрајати, како кажу у „Електродистрибуцији“, бар до краја мјесеца.

Акумулације у Бочцу су пуне, снијег се са околних планина полагано топи, што је још један „плус“ у производњи струје. Сва поплавена постројења у ХЕ Јајце I и II нормално раде због свега овога оптимистичке најаве за напajaње струје домаћинстава, фирми, приоритета.

— Други агрегат у ХЕ Јајце II тренутно се поправља, а нови почетак рада још није извјештан. Потребан нам је дио врло важне опреме коју набављамо

СР Југославији, затим неке врло скупе „ситнице“ тако да не можемо ни оријентационо рећи када ће из другог агрегата потећи нових десет мегавата, каже **Миладин Шарчевић**, технички руководилац ХЕ Јајце II.

Без обзира на редован ток укључивања струје, апелује се на становништво да штеди струју као и то да се редовно измирују сва дуговања према „Електрокрајини“.

Поправке на далеководима, трафо-станицама, промјена осигурача, поправка електростубова и набавка лампиона за уличну расјвету финансира се великим дијелом из плаћених рачуна за струју.

М.С.

МР МОМЧИЛО КРАЈИШНИК, ПРЕДСЈЕДНИК СКУПШТИНЕ РС И МИЛЕ ПАСПАЉ, ПРЕДСЈЕДНИК СКУПШТИНЕ РСК У ПРИЈЕДОРУ

ДОГОВОР ПОТВРЂУЈЕ ЖИВОТ

ПРИЈЕДОР, 9. априла — На синоћњем састанку делегација Републике Српске и Републике Српске Крајине које су предводили мр Момчило Крајишник и Миле Паспаљ, председници скупштине договорено је даље учвршћивање јединства и веза двије републике.

Синоћњи договор двојице председника скупштине практична је операционализација раније усвојене приједорске декларације о уједињењу Републике Српске и Републике Српске крајине. Ово је у суштини потврђивање вјековне тежње за заједничким животом.

На овај начин се стиче и формално-правни основ за остварење оног што је живот у борби, привредним, образовним, културним и свим другим пољима одавно потврдио.

Мр Момчило Крајишник се

— Срдачан дочек председнику Скупштине СР у Приједору

током јучерашњег боравка у Приједору посебно интересовао за проблеме производње и неопходне услове за оживљавање индустрије у овом крају.

Ж. КОПАЊА

БАЊА ЛУКА: СА САВЈЕТОВАЊА ВЕТЕРИНАРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ВЕТЕРИНАРСКИ ЛИЈЕКОВИ ИЗ „ГАЛЕНИКЕ“

• Вишемјесечна несташица ветеринарских лијекова, која је владала у бањолучком „Ветпрому“, престала је захваљујући београдској фармацеутској кући ICN „Галеника“

БАЊА ЛУКА, 9. априла - Београдска фармацеутска кућа ICN „Галеника“ редовно ће снабдијевати бањолучки „Ветпром“ ветеринарским лијековима, тако да ће вишемјесечној несташици ових производа напокон доћи крај. Ово је речено на јучерашњем саветовању ветеринара Републике Српске одржаном у Бањој Луци, којем су присуствовали и директор ICN „Галеника“ Мирослав Земановић, Станоје Стојичевић, директор Завода за ветеринарство ПКБ Београд, професор београдског Ветеринарског факултета Драгољуб Живанов и други гости.

Директор бањолучког „Ветпрома“ је рекао да је у прошлом периоду због рата у великој мјери запостављена ветерина. Тако је „Ветпром“ готово годину дана био без ветеринарских лијекова.

— Захваљујући сарадњи са „Галеником“, несташица је прекинута. Ветеринарским производима сада ћемо уредније снабдијевати ветеринарске станице у Републици Српској и Републици Српској Крајини, јер смо ми и једини снабдјивачи на овим просторима. Редовна испорука лијекова у великој мјери ће сачувати сточни фонд — нагласио је директор „Ветпрома“ Дејан Симић.

Гости из „Галенике“ упознали су присутне с новим ветеринарским производима које ова фармацеутска кућа производи. Само у току прошле године на тржиште су пласирана двадесет два нова препарата.

— Наша фирма запошљава преко 5.300 радника. Производимо ветеринарске лијекове, лијекове за људе, дентале, програм медицинске пластике... Постали смо једна од водећих фармацеутских предузећа. Жеља нам је да остваримо савезимама из Бање Луке, као и са ветеринарима из осталих дјелова Републике Српске и Републике Српске Крајине, трајну пословну сарадњу. Такође спремни смо да пошаљемо и стручни кадар како бивам помогли у раду — рече су директора ICN „Галеника“ Мирослава Земановића.

Р. ШКОНДРИП

БАЊА ЛУКА: КОМИТЕТ ЗА САРАДЊУ ХУМАНИТАРНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

ПО ОДГОВОР У-ЖЕНЕВУ!?

• Представници МКЦК не прихватају оружану пратњу милиције, али траже — безбједност • Конвоји Кола српских сестара заустављени на граници • Идеја: састанак „на врху“ у Женеви?

БАЊА ЛУКА, 9. априла — Проблеми који коче рад хуманитарних организација били су главна тема последња два састанка локалних хуманитарних организација с представницима Међународног комитета Црвеног крста.

Безбједност чланова хуманитарних организација, и локалних и међународних свакако, један је од проблема којим се треба позабавити. Имајући у виду ратно окружење у коме се Бања Лука налази већ годину дана и све што та чињеница собом носи, тешко је било коме гарантовати безбједност, речено је на састанку.

Нежељени инциденти дешавају се свима: и локалним и међународним хуманитарним организацијама, и Србима и Хрватима и Муслиманима. Јер, рат је стварност на овим просторима.

Будући да по својим правилима чланови МКЦК не могу прихватити оружану пратњу, органи безбједности у овом граду тешко да могу учинити више него што чине. Како је рекао представник ЦСБ Бања Лука Љубан Елим, у Центру су спремни на потпуну сарадњу са представницима међународних хуманитарних организација.

— И даље нудимо сталну пратњу стручних људи. Али, сарадња се може постићи само ако постоји добра воља и разумијевање конкретне ситуације с обје стране — рекао је, између осталог, господин Елим.

Други проблем, не мање значајан од без-

• Договором о операционализацији раније усвојене приједорске декларације практично се потврђује вјековна тежња за заједничким животом

— Договор за будућност

Снимио: О. РАДОШЕВИП

бједносног, који не дозвољава нормалан рад хуманитарних организација, нарочито оних са српским предзнаком, је заустављање конвоја помоћи на мађарској и бугарској граници. О томе је говорила госпођа Милица Цвијановић, представница Кола српских сестара. Ради се о роби која је изузета из Резолуције 727. Још прије месец и по, каже госпођа Цвијановић, тражили смо од МКЦК да упути протест и обезбједи пролаз хуманитарног конвоја. До сада резултата нема.

Господин Мишел Миник, шеф поддегације МКЦК, рекао је да зна за ово кршење резолуције 727, односно за заустављање хуманитарног конвоја, и да је „предузео неке кораке“ чим је примио писмено обавјештење које су упутили представници Кола српских сестара, Мерхамета, Каритаса и Адре.

— Тражили смо састанак са Црвеним крстом Мађарске и надамо се да ће до састанка доћи. Ми радимо на томе — рекао је, између осталог, господин Мишел Миник.

Гојко Крстановић, представник локалног Црвеног крста, предложио је да се организује састанак у Женеви на највишем нивоу гдје би представници хуманитарних организација Бање Луке директно изложили све своје проблеме.

— Да чујемо шта Женева мисли и колико је хумана и за српски народ — подвукао је господин Крстановић. Идеју о састанку у Женеви подржали су и остале хуманитарне организације, КССи „Добротвор“, присутне на овом састанку.

Господин Мишел Миник се сложио и обећао да ће разговарати са одговорнима у Женеви да се испита могућност сусрета.

Р. КУЛУНЦИЈА

ПРОНАЂЕНО ОРУЖЈЕ У КОНВОЈУ УН

МУНИЦИЈА МЕЂУ БРАШНОМ

САРАЈЕВО, 9. април - Приликом контроле у близини сарајевског аеродрома снаге босанских Срба пронашле су данас 44 сандука муниције у једном од камиона у конвоју који је превозио хуманитарну помоћ муслиманима у сарајевском предграђу Бутмир. Јављају агенције позивајући се на функционере УН. Камион је, према изјавама тих функционера, био натоварен на аеродрому.

Функционери УН су приликом сопствене претраге на аеродрому, коју су обавили послјег тог открића, пронашли још четири сандука муниције, сакривена међу контејнерима за брашно, изјавила је представница Високог комесаријата УН за избјеглице (UNCHR) Силвана Фoa.

— Сандуци с муницијом су вјероватно убачени међу контејнере с брашном у тренутку наше непажње, изјавила је представница UNCHR.

Агенције подсећају да су Срби у више наврата оптуживали УН да покушавају да прокријумчаре оружје за муслимане.

Агенција Франс-прес преноси да је Телевизија Београд, позивајући се на српске војне изворе у Босни, јавила вечерас да су конвој УН у коме су Срби открили муницију пратили војници Летије странаца.

НОВИ СУКОБ ИЗМЕЂУ ХРВАТА И МУСЛИМАНА

НЕДАЈУ КОЊИЦ И ЈАБЛАНИЦУ

ЗАГРЕБ, 9. априла - Хрватско-муслимански односи су се погоршали након данашњег напада муслиманских снага на једну хрватску касарну у Сеоници недалеко од Коњица, јавља Франс-прес, позивајући се на изјаву представника ХВО у Мостару.

Артиљеријски напад, у којем је рањено пет хрватских војника, почео је синоћ и наставио се данас током цијелог дана. Представник ХВО је рекао да је тај напад „имао чисто политички карактер“.

„Муслиманске снаге тако изражавају своје против-

ење Венс-Овеновом плану о БиХ, којим се предвиђа да градови Коњиц и Јабланица припадну мостарској хрватској провинцији“, рекао је тај представник.

Франс-прес подсећа да у Коњицу и Јабланици муслимани представљају апсолутну већину становништва.

Синоћ је било окршаја између муслиманских и хрватских снага и у Травнику, али без жртава. До окршаја је дошло након што је хрватско локално становништво истакло хрватску заставу поводом католичког ускрса.

САРАДЊА ГРЧКИХ СТУДЕНАТА И УДРУЖЕЊА
„ГОРАН РАДУЛОВИЋ БИМБО“

ПРАВОСЛАВЉЕ СЕ МОРА САЧУВАТИ

БАЊА ЛУКА, 6. априла - Кесидис Пангратиос Акис, некадашњи студент бањалучког Медицинског факултета, стигао је из свог Солуна у своју Бању Луку. Дошао је да види шта се десило у граду његове младости, колико је овај сулуди рат уништио душу града кога послије Солуна највише воли, дошао је да види како он може помоћи. А факултету, гдје је стигао знање, донио је непроцењив поклон - лијекове који су у овом тренутку најпотребнији.

Допаском Кесидиса Пангратиоса Акиса у ствари је још једна карика повезивања Удружења „Горан Радловић Бимбо“ са свим оним који желе помоћи дјети палих бораца. Иницијатор ове сарадње је сам Акис, који је међу студентима у Солуну покренуо акцију помоћи Републици Српској, јер он као овдашњи студент најпозванији да јавност своје земље упозна са стварним стањем које се тренутно дешава на овом простору. А Акис је преузео стипендирање Александра Жуткић, чији је отац заувјек остао на оплору отаџбине.

„Мене је фасцинирало Удружење „Горан Радловић Бимбо“, јер то чиме се оно бави не постоји у свијету. А православље неће сачувати бусање у прса већ знање и наука. У томе је величина

овог Удружења. И зато сам постао његов члан. Студенти из Солуна још нису довољно информисани шта се све дешава на овим просторима. Међутим, са касетама које ће бити приказане на нашој телевизији јавност Грчке ће сазнати истину о рату у бившој Босни и Херцеговини, видјеће ко је и како и из којег разлога започео све ово што се дешава на овим просторима. То је наша дужност, то је наша обавеза каже Кесидис Пангратиос Акис.

У првом контингенту помоћи из Солуна Кесидис Пангратиос Акис је донио велику количину лијекова. Медицинском факултету је предао оно што треба бањолучким болницама. Са капетаном Велимиром Вукајковићем обишао је коридор болницама Војске Републике Српске поконио је неопходни санитарски материјал.

— Прва акција помоћи Републици Српској окупила је мало Солунаца. Најактивнији је био господин Ставрос Агелидис, директор „Б“ Ј.К.А. болнице „Панагна“ у Солуну, те госпођа Караварсани Панагниота, из Министарства за здравље — шеф одјека за лијекове, власник предузећа за трговину на велико с лијековима господин Иоаннис Василијакос, као и студенти из Београда Кесидис Николаос, Димитриос Андрулис, Александрос Сијрас, па и студенти Грци из Ниша Ка-

рахалиос Фотиос и Христосфорс Гианопулос. Али, већ следећа акција је у току. Њу воде студенти Економског факултета из Солуна Кесидис Николаос, Јантисидис Георгиус, Ефсатандијадис Георгиус и Фиотис Христос, студент економског колеџа у Солуну — каже Кесидис Пангратиос Акис.

Декан бањолучког Медицинског факултета није крио задовољство поновним виђењем с бившим студентом бањолучког универзитета.

— Грци нас нису оставили нити су нас заборавили. Они су са нама. Тај утисак је вјечно присутан међу нама на факултету. Њихови студенти који овдје студирају нису напустили Бању Луку, а ово и ова помоћ из Солуна, од нашег бившег студента Акиса довољно говори колико су са нама. Ако нам будућност дозволи у кругу Медицинског факултета постојаће споменик о нераскидивом пријатељству Грка Срба са ових простора — рекао је др Илија Зубовић, декан Медицинског факултета.

Грчки студенти уз свесрдно ангажовање Кесидиса Пангратиоса Акиса већ су покренули акцију да дјеца палих бораца које стипендира Удружење „Горан Радловић Бимбо“ у јуну љетеју у Солуну као њихови гости.

Р.М.

И ПОРЕД РАТА И ОПШТИХ ПРОБЛЕМА БАЊОЛУЧКИ
УНИВЕРЗАЛ УСПЈЕШНО ДЈЕЛУЈЕ

ПЕНЗИОНЕРИ ЗАМЈЕЊУЈУ РАТНИКЕ

БАЊА ЛУКА — Бањолучки Универзал и поред бројних тешкоћа, рата и укупног тешког стања у привреди, пословну 1992. годину више него успјешно је окончао. Завршни рачун је позитиван, остатак дохотка значајан, за оваква времена успјех којим мало ко може да се похвали. Но за све запослене у овом колективу то је прошлост. Нова година, нове радне обавезе, али већ на старту још бољи и већи успјеси. Први значајнији на Међународном сајму аутомобила у Београду.

— Сам Сајам био је као и увијек до сада на високом квалитативном нивоу — прича Анђелко Граховић, директор „Универзала“. — Наш колектив је дијелом представљао аутомобилску индустрију Републике Српске. Остварили смо и више него повољне пословне везе.

Директан приход од продаје наших машина, углавном приватном сектору, износи више од 100.000 њемачких марака, а то је, поготово за данашње услове, изванредно. Међутим, прави ефекти нашег наступа у Београду знаће се тек за два-три мјесеца. Јер, привреда почиње да се буди, прије свих грађевинарство и пољопривреда.

Током неколико дана борака на Сајму највише пажње су изазвале а највише су и куповане, машине за развлачење хаварисаних аутомобила, хидрауличне пресе, солкачи гума, двостубне дизалице... „Универзал“ је имао изначајне пропагандне наступе на југословенским медијима. Посебно је упечатљива била емисија о колективу у склопу емисије „САТ-1“, београдске Телевизије.

— Ми смо у могућности да и у овако тешким временима задржимо континуитет производње — објашњава Бранислав Никовић, технички директор „Универзала“. — Веома много средстава смо улагали, а и даље улажемо у набавку репроматеријала. Ту се срећемо с великим проблемима јер су лимови, цијеви, профили, специјални чепци... стратешки материјали и под ембаргом су. На сва, срећу тај проблем смо позитивно ријешили, тако да не трошимо само ствари залихе већ и свакодневно све више и више улажемо у производњу.

Занимљиво је истаћи да су у „Универзалу“, суочивши се с проблемом недовољног броја стручних радника, који се налазе на ратиштима широм Републике Српске, у помоћ позвали и све радно способне пензионере. Од 350 запослених њих 150 је готово од првог дана рата у војној опреми. За стројење су тако стали, укључили се у процес производње, и људи који су свој радни вијек давно завршили. У стари радни колектив вратили су се, чујемо, пуни радног елана, сретни да их се неко поново сјетно, радосни што могу да помогну, не само свом колективу већ и Републици Српској, у тренуцима када је то најпотребније.

Треба још истаћи да се у овом колективу дужна пажња придаје обезбјеђењу најнеопходнијих прехранбених производа за све ратнике, који осим редовне плате, обавезно сваког мјесца добијају и знатне количине брашна, уља, маса... који се из Србије добијају у склопу такзованих компензационих послова.

М. ЈОКСИМОВИЋ

ПРАЗНИЦИ СРБА
ПРАВОСЛАВНЕ
БЕРЕ

ЛАЗАРЕВА СУБОТА — ВРБИЦА

У суботу, осам дана пре Христове васкрсења слави се празник Лазарева субота и Врбица. На тај дан иде око храма питија, освећују се врбове гранчице и деле верницима који те гранчице носе кући и чувају као подсећање на овај радосни дан.

Једно од чуда којима је Господ Исус Христос доказивао да је Син Божји је и васкрсење Лазарево које је наша Црква обележава у суботу — осам дана пред васкрсење Христово.

У селу Витанији близу Јерусалима живео је Лазар са сестром Маријом и Мартом. Њих је Исус много волео. Десило се да је Исус са својим ученицима био далеко преко Јордана, а Лазар се тешко разболео. Сестре послаше људе да му то јаве. Чувши да му је пријатељ болестан, Исус позва ученике да иду у Јудеју. Они су Га одрађали јер се знало да се Јудејци спремају да убију Исуса Христа.

Ипак, одоше тамо. Лазар је у међувремену умро и већ четири дана је био у гробу. Сестре су горко плакале за братом. Исусу ударише сузе на очи јер је много волео Лазара. Онда Он затражи да му покажу где су Лазара сахранили. То је била гробница као пећина усечена у стону, а камен је био наваљен на врата.

Исус рече да уклоне камен. На речи Лазареве сестре Марте да умрли већ заудара јер је четири дана како је умро, Исус проговори: „Не рекох ли ти да ако верујеш, видећеш славу Божју?“ Тада Он подиже очи горе и рече: „Оче, хвала Ти ради народа који овде стоји, да верује да си ме Ти послао!“ Онда позва Лазара-Лазаре, изађи!

И изађе умрли увијен у платно, и разрешише га и пустише да иде.

Јевреји који су ово видели, повероваше да је Исус Син Божји; а непријатељи Његови договореше се да Га ухвате и убију.

То је било у суботу, осам дана пре Христове васкрсења. Зато се празник Лазарева васкрсења зове — Лазарева субота. Тад се иде на Врбицу.

Уочи празника Цвети, на Лазареву суботу, у цркви се освећују гранчице врбе и деле народу. Та освећена врба носи се кући и задене за славску икону.

На тај дан иде питија око храма и у питији има много деце са гранчицама врбе у рукама. Тај чин нас преноси у онај радосни дан кад су се деца показала као најбољи верници Христови. Он је њихов Пастир — и зато деца, као Христове овце, носе о врату мапо звонце.

Према сачуваној традицији, у јерусалимској православној цркви се и данас врши питија која подсећа на свечани улазак Христов. Јерусалимски обичај ношења гранчица у питији и чин освећења гранчица раширио се по целом хришћанском православном свету.

Због врбових гранчица које се освећују и носе, овај празник који се слави у суботу, осам дана пред Ускрс, зове се Врбица.

Р. КУЛУНЦИЈА

ДЕБАТА О ПООШТРЕНИМ САНКЦИЈАМА ПРОТИВ СР ЈУГОСЛАВИЈЕ
У САВЈЕТУ БЕЗБЈЕДНОСТИ

НАСТАВАК У ПОНЕДЈЕЉАК

● Руско је гледиште и да резолуција треба да јасно најави укидање санкција против Југославије ако ствари с окончањем сукоба у БиХ крену пожељним правцем

ЊУЈОРК, 9. априла (Танјуг) - Вијећајући из затворених врата, Савјет безбједности у четвртак је успио да се сложи о нацрту резолуције којом се пооштреним санкцијама против Југославије босански Срби настоје принудити да потпишу документе мировног плана за БиХ.

Пакистански амбасадор Шамшир Маркер, који у априлу предједава тим органом ОУН, изјавио је да су посредници „ситнији амандмани“ и „разјашњавање“ око текста, али да је „више чланова“ Савјета безбједности задовољно што је нацрт резолуције „појачан“. Пакистанач се „веома много нада“ да ће Савјет безбједности у понедјељак усвајати ту резолуцију.

Дипломатски извори у УН, међутим, дали су нешто друкчији опис тока вјећања о нацрту резолуције из ког излази да се проблеми или посао око тог текста тешко може описати као „разјашњавање“.

По тим изворима, руски представник у ОУН Јулиј Воронцов није видио разлоге за „журбу“ око усвајања ове резолуције, будући да се прекид ватре у БиХ како-тако одржава, а из Београда, како је рекао, стижу „сигнали“ које је описао као „позитивне“.

Руска Федерација види и низ проблема у садашњем тексту нацрта. Није јој прихватљиво да се на предложени начин третира слобода пловидбе Дунавом, а посебно Јадраном, гдје се чини преседан. Неприхватљиво је проширивање санкција на Србе ван Југославије, што се чини нацртом резолуције. По руском гледишту, увоз лијекова и хране у Југославију треба да остане на режиму којим се такав увоз одобрава по скраћеном поступку.

Руско је гледиште и да резолуција треба да јасно најави укидање санкција против Југославије ако ствари с окончањем сукоба у БиХ крену пожељним правцем.

Кинески представник је изјавио да његова земља има проблеме с нацртом резолуције и санкцијама у њеној целини. Бразилском представнику чини се опасним и неприхватљивим преседан о режиму пловидбе у југословенским територијалним водама какав се чини нацртом резолуције.

Дипломатски извори кажу и да је америчка представница у ОУН Мадлен Олбрајт изразила „изнађење“ толиким бројем руских амандмана након, како је рекла, „дугог раздобља сарадње“ у тим питањима.

Британски представник Дејвид Ханејоспорио је да се у БиХ одржава прекид ватре, као и француски представник Жан-Бернар Мариме, инсистирао на усвајању резолуције како је предложена нацртом.

НАТО СПРЕМАН ДА ОД ПОНЕДЈЕЉКА КОНТРОЛИШЕ
ЗАБРАЊЕНУ ЗОНУ ЛЕТЕЊА

ЧЕКА СЕ ГАЛИЈЕВА САГЛАСНОСТ

БРИСЕЛ, 9. априла (Танјуг) - НАТО је спреман да од понедјељка, 12. априла, употреби своје ваздушне снаге, како би силом спречио кршење одлуке Савјета безбједности о забрани летења над Босном и Херцеговином. То је новинарима саопштено синоћ у Бриселу, послје састанка Савјета атлантског војног савеза, одржаног на амбасадорском нивоу.

О томе, као и другим појединостима тог плана, генерални секретар пакта Манфред Вернер је одмах обавијестио генералног секретара Уједињених нација Бутроса Галија, који треба да се сагласи са понудом атлантске шеснаесторице.

Синоћ послје састанка Савјета, Манфред Вернер је рекао да ће западна војна организација поступити према Резолуцији Савјета безбједности број 816 и да ће у том циљу сарађивати са генералним секретаром свјетске организације, Бутросом Галијем.

Команда атлантских ваздухопловних снага које треба да дејствују у босанском ваздушном простору је лоцирана у Вићенци, на сјевероистоку Италије, а авиони ће полијетати с италијанских аеродрома, као и са америчких носача авиона лоцираних у Медитерану.

До сада су своје авионе за ту операцију понудили, или су их већ послали на полазне пунктове, Француска, Сједињене Америчке Државе и Холандија. Велика Британија је понудила да њене летјелице ступе у акцију нешто доцније, а не искључује се могућност да се операцији придруже и неке друге чланице НАТО-а.

У сједишту НАТО-а у Бри-

● У сједишту НАТО-а у Бриселу очекује се да би у провођењу резолуције Савјета безбједности о контроли босанског неба могло да учествује до 70 борбених авиона земаља чланица атлантске алијансе

селу очекује се да би у провођењу резолуције Савјета безбједности о контроли босанског неба могло да учествује до 70 борбених авиона земаља чланица атлантске алијансе.

Све „појединости“ те операције, међутим, још нису усаглашене међу савезницима. Француска, на примјер, инсистира на пресудној улози Уједињених нација у извођењу операције. Париз, на име, тражи да Уједињене нације претходно донесу одлу-

ку прије него што се буде ишло на евентуално обарање авиона који крше забрану летења над Босном. Сједињене Државе и већина других чланица НАТО-а сматрају да је њиховим борбеним авионима такав мандат већ дат усвајањем Резолуције 816 Савјета безбједности.

Вернер је прецизирао да ће операција ратне авијације НАТО-а почети у понедјељак у подне, по Гриничу, или у 14 часова по средњоевропском и југословенском времену.

И ЊЕМАЧКИ
АВИОНИ У
КОНТРОЛИ
ЗАБРАНЕ ЛЕТОВА

УСТАВНИ СУД ОДОБРИО УЧЕШЋЕ

БЕРЛИН, 9. априла - Уставни суд одобрио је јуче учешће Њемачке у контроли забране летова над Босном и Херцеговином, коју су прогласиле уједињене нације, јављају агенције.

Суд је одбацио жалбу Либералне партије (ФДП) из владајуће коалиције и опозиционе Социјалдемократске партије (СПД), које су оптужиле канцелара Кола да том одлуком крши Устав.

МЕЂУНАРОДНИ СУД ПРАВДЕ У ХАГУ
ПРЕСУДИО НА ОСНОВУ ТУЖБЕ
МУСЛИМАНСКЕ ВЛАДЕ БИХ

НАРУШЕНА РАВНОТЕЖА

БРИСЕЛ, 9. априла (Танјуг) — Међународни суд правде у Хагу позвао је јуче СР Југославију да спречи злочине геноцида који се чине у Босни и Херцеговини и истовремено одбио захтјев тамошњих муслиманских власти да се изузму од ембарга УН на увоз наоружања.

У пресуди тог суда, саопштеној у Хагу, каже се: „Влада Савезне Републике Југославије (Србије и Црне Горе) дужна је да смјеста, у складу са обавезом коју је преузела према Конвенцији о спречавању и кажњавању злочина геноцида, од 9. децембра 1948. године, предузме све мјере које су у њеној моћи да би сузбила злочине геноцида“.

Пресуда дуга 25 страница донесена је поводом тужбе коју је 20. марта муслиманска влада у Босни и Херцеговини поднјела против СР Југославије, тврдећи, између осталог, да СРЈ, у тој бившој југословенској републици чини геноцид.

Суд је овом приликом одлучивао само о „привременим мјерама“ које је тражила муслиманска страна, док ће поступак о суштини тужбе бити настављен, у редовној процедури, која би могла потрајати више мјесеци.

Тужитељ је тражио да се у међувремену донесе шест „привремених мјера“, међу којима и одобрење муслиманској страни да може, у циљу „самоодбране“ да се снабдијева наоружањем из иностранства, упркос резолуцији Савјета безбједности која то забрањује. Та, као ни друге тражене мјере, нису прихваћене.

Суд је једино установио да је СР Југославија умијешана у рату у Босни и Херцеговини. Али, у том контексту се не само СР Југославија, него и влада Босне и Херцеговине, позивају да „одустану од било каквог понашања које би могло да погорша ситуацију, или отежа рјешење“.

Захтјев СР Југославији да предузме све мјере ради спречавања геноцида у Босни и Херцеговини потписало је свих 14 чланова Међународног суда правде, укључујући руског судију Николаја Тарасова.

Тарасов је, међутим, гласао против једног другог налаза суда, у којем стоји да је Влада СРЈ „дужна да се посебно стара да ниједна војна, паравојна, нити нерегуларна наоружана јединица, које би могла бити под њеном надлежношћу, или ужива њену подршку, као ниједна организација нити особа која би могла бити под њеном влашћу, или утицајем, не почини злочин геноцида против муслиманског становништва у Босни и Херцеговини, као ни других националних, етничких, расних и вјерских група, да не буде саучесник у злочинима, да их јавно и директно не подстиче“.

Руски судија је оспорио ту формулацију, и о њој дао посебну јавну изјаву. Према његовом мишљењу, исте мјере, које су усвојене против СР Југославије, а које он, иначе, подржава, треба да важе, под истим условима, и за „Владу Републике Босне и Херцеговине“, која је одговорна за дјела почињена на њеној територији.

Нажалост, предочава Тарасов, суд није нашао за потребно да то каже. Овако се, наглашава Тарасов, може стећи утисак да суд попази од тога да је југословенска влада непосредно ангажована у дјелима геноцида, или да је, у најмању руку, у њих умијешана. Према руском судији, поједине одредбе данашње пресуде хашког суда, не само да не воде рачуна о равнотежи одговорности, него су и „непримјенљиве“.

„Да ли је југословенска влада заиста у стању да контролише све особе за које се сматра да су под њеним утицајем, а чине злочине геноцида, или на њих подстичу? Посебно, када особе оптужене за такав дјела нису њени држављани, и не потпадају под њену јурисдикцију. Неко може да тврди да је под југословенским утицајем, а да то није тачно“, констатује руски судија.

„Вјерујем да суд не би смио да пође од убјеђења да југословенска влада треба да сноси одговорност за дјела која, у ствари, измичу њеној надлежности“, упозорио је још руски судија Николај Тарасов.

САД О ГРЧКО-МАКЕДОНСКИМ ПИТАЊИМА

ПРЕГОВОРИМА ДО РЈЕШЕЊА

● Резолуцијом Савјета безбједности Грчка и бивша југословенска република Македонија позване су да своје спорове о имену и застави разријеше преговорима, уз посредовање копредседника Међународне конференције о некадашњој Југославији

ЊУЈОРК, 9. априла (Танјуг) — Сједињене Америчке Државе позвале су Грчку и „бившу југословенску републику Македонију“ да наставе с „испољавањем флексибилности“ да би разријешиле међусобне спорове.

Позив је садржан у излагању којим је америчка представница у ОУН Мадлен Олбрајт, говорећи у име земље-домаћина, поздравила пријем „бивше југословенске републике Македоније“ у ОУН, описавши тај чин као само „први корак“ ка испуњавању услова везаних за тај чин. Америчка амбасадорка одала је признање вољстима двију земаља на досадашњем „државничком држању“.

Грчка, једна од спонзора Резолуције којом је „бивша југословенска република Македонија“ примљена у ОУН, изразила је наду да ће „сви елементи“ Резолуције Савјета безбједности, којом је препоручен пријем те републике у ОУН, „бити испуњени као интегрална целина“. Амбасадор Антониос Ексархос је рекао да ће Грчка радити на томе да се спорови брзо ријеше и да ће „нова чланица ОУН“ узвратити на исти начин.

Македонски предједник Киро Глигоров, указавши да је његова република без сукоба, и без судјеловања у борбама на југословенском тлу, остварила своју жељу о независној држави, рекао је да ће радити на отварању путева ка пријатељским односима с Грчком.

Резолуцијом Савјета безбједности Грчка и бивша југословенска република Македонија позване су да своје спорове о имену и застави разријеше преговорима, уз посредовање копредседника Међународне конференције о некадашњој Југославији.

ХАСБУЛАТОВ ПОЗВАО НАРОД ДА ГЛАСА ПРОТИВ ЈЕЉЦИНОВЕ ПОЛИТИКЕ

ПРОТИВЉЕЊЕ „ШОК-ТЕРАПИЈИ“

● Хасбулатов је такође затражио хитно стварање владе „националног споразумијевања“, критикујући садашњу владу због настављања „шок-терапије“ у политици реформи

МОСКВА, 9. априла - Предсједник руског парламента Руслан Хасбулатов позвао је данас народ да гласа против економске политике предсједника Бориса Јељцина на националном референдуму у Русији 25. априла и ушао у нов оштар сукоб са извршним властима, јављају агенције.

Говорећи на скупу око 2.000 депутата локалних совјета у Москви, по-

свећеном уставној кризи, Хасбулатов је, имајући у виду радикалне тржишне реформисте у Јељциновом тиму, рекао да народ „треба добро да промисли у чијим рукама они желе да буде власт и да ли доиста желе колективног Распућина“. Фразу „колективни Распућин“ употребио је први пут један од опозиционих депутата прошлог мјесеца алудирајући на Јељцинове реформисте.

Шеф руског парламента се залажио за хитно одржавање пријевремених избора у Русији, који су, како је рекао, „по свему судећи постали неизбјежни“. Он није прецизирао дали мисли на предсједничке или парламентарне изборе; али је познато да се недавно изјаснио за истовремено одржавање и једних и других избора.

Хасбулатов је такође затражио хитно стварање владе „националног споразумијевања“, критикујући садашњу владу због настављања „шок-терапије“ у политици реформи.

Главни политички противник Јељцина оцијенио је да се политичка кон-

фронтација одвија између људи који желе што је могуће брже реформе, чак и по цијену осиромашења људи, и оних „који се труде да то уравнотеже стварањем стабилне државе“. „Јасно је да људи почињу да схватају суштину сукоба и зато се широм земље стварају комитети за одбрану устава“, додао је Хасбулатов.

Лидер руске опозиције је, између осталог, похвалио заслуге локалних совјета, називајући их „бедемом демократије у областима“, који су позвани да „играју свеважнију улогу у одбрани федерализма у Русији угроженог сепаратизмом“.

ДУШАН СТРУГАР, ДИРЕКТОР ЈУГОСЛОВЕНСКОГ РИЈЕЧНОГ БРОДАРСТВА, О БЛОКАДИ ДУНАВА

ЗАПАД КРШИ ДУНАВСКУ КОНВЕНЦИЈУ

БЕОГРАД, 9. априла (Танјуг) — Одлука Западноевропске уније (ЗЕУ) о тоталној блокади југословенских бродова и робе на Дунаву непотребно је узбуркала нашу и свјетску јавност, изјавио је данас Танјугу генерални директор Југословенског ријечног бродарства (ЈРБ) Душан Стругар.

Блокада Дунава, по ријечима директора ЈРБ, најмање ће штетити Југославији. Она ће погодити све европске земље, поготово подунавске и њихова бродарства јер је на овој великој европској магистралу, на којој су најнижи трошкови транспорта, све мање бродова и робе.

Југословенски бродови, нису узводно од нјше границе, на такозваном горњем Дунаву, а у доњем току ове међународне ријеке већ су укотвљени мјесецима рекао је Стругар. „Управо зато амерички и западноевропски бродови, са полицијским и царинским снагама немају шансу да се сусретну са југословенском трговачком флотом“.

„Ту само могу да контролишу само стране конвоје који су драстично проријеђени на Дунаву“ — додао је Стругар. Воде Дунава и односе у подунављу „узбуркале“ су, заправо, западне земље и САД својим одлукама о тоталној блокади СР Југославије чиме крше Дунавску конвенцију, усвојену још 1948. године у Београду, као и друге важеће међународне норме и прописе. Југословенски бродари, правници и функционери указују да Савјет безбједности УН и Европска заједница можда и могу да суспендују Дунавску конвенцију, али истовремено не нуде нове прописе који би утврдили права и обавезе свих земаља које плове слободном међународном ријеком.

Од септембра прошле године Дунав је, заједно са Рајном и Мајном, велика европска магистрала која повезује чак тринаест земаља и два мора — Сјеверно и Црно. Без међународних норми и правила о пловидби створила би се права анархија у транспорту истиче Стругар.

Стручњаци сматрају да је једно од крупних питања како ће њемачки, италијански или бродови неке друге западноевропске земље контролисати југословенске — на основу сопствених, међународних или румунских прописа на чијој се територији врши контрола?

Тумачење конвенција по нахођењу западноевропских земаља ремети прописе који се више од пола вијека примијењују на Дунаву. Чак и у другом свјетском рату важила су правила која су утврдила бродарства подунавских земаља — 1940. У Бечу, уосталом, Дунавском конвенцијом ратним бродовима се забрањује пловидба Дунавом изван сопствених територијалних вода. Изузетак је само ако се постигне споразум са другом државом.

Основно начело Дунавске конвенције, која је усвојена у Београду одмах послије другог свјетског рата је да је та ријека слободна за све трговачке бродове и робу свих земаља и „равноправна у условима пловидбе и плаћања такси“.

БИВША ЈУГОСЛОВЕНСКА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА У УН

ИМЕ ЗА ЧЛАНСТВО

ЊУЈОРК, 9. априла (Танјуг) — Генерална скупштина ОУН јуче је аklamацијом примила у чланство „Бившу југословенску републику Македонију“.

У име афричких, азијских, европских и јужноамеричких земаља пријем новог члана поздравили су представници Руанде, Бутана, Мађарске и Белизеа. На засједању су говорили и представник Исланда, Сједињених Америчких Држава и Грчке.

У име „Бивше југословенске републике Македоније“ свјетској организацији је на пријему захвалио предсједник Киро Глигоров.

Свечаност пријема, због спора, протекла је без истицања заставе нове чланице што је јединствен случај у историји свјетске организације. Тај, као и спор око имена, треба да буду разријешени посредовањем копредсједника међународне конференције о некадашњој Југославији.

ЛОРД ОВЕН
У ИЗЈАВИ
БРИТАНСКОЈ
МРЕЖИ „БИ-БИ-СИ“

„СПЕЦИФИЧНА ВОЈНА АКЦИЈА“

ЛОНДОН, 9. априла - Ко-предсједник мировне конференције о бившој Југославији Дејвид Овен упозорио је у данашњој изјави британској мрежи „Би-Би-Си“ (ББЦ) да би владе (западних земаља) могле бити приморане да одлуче о наметању „специфичне и пажљиво просуђене војне акције“ у бившој Југославији, јавља Ројтер.

Лорд Овен је рекао да је увијек мислио да је неопходно ангажовати неку врсту ваздушних снага на територији бивше Југославије.

„Морамо да извршимо притисак на босанске Србе да прихвате мировни план. Једна од најјачих мјера су економске санкције које се веома поштравају“, рекао је Овен.

Копредсједник је додао да он, „све док постоје било какве шансе да се постигне мировни споразум“ остаје при томе (плану) и да ће се свим снагама борити да се то оствари.

Али, упозорио је, владе (западних земаља) суочиће се са чињеницом да економске санкције неће саме по себи бити довољне, као ни политичка изолација.

ВЛАДИСЛАВ ЈОВАНОВИЋ, ПРЕДСЈЕДНИК ВЛАДЕ СР ЈУГОСЛАВИЈЕ О БОСАНСКОХЕРЦЕГОВАЧКОЈ СИТУАЦИЈИ

МИР ЈЕ НЕОПХОДАН

● У Босни и Херцеговини нема побједника. Сви су губитници. Зато су ратне опције искључене. Међутим, ако буде подржавана самоједна или, пак, двије стране у сукобу, онда то одређену страну може довести у стање очајања, у коме су могући и неразумни потези — упозорио је Јовановић

ПОДГОРИЦА, 9. априла (Танјуг) — Мир је једино рјешење за кризу у Босни и Херцеговини — изјавио је данас потпредсједник савезне владе и министар иностраних послова СР Југославије Владислав Јовановић у емисији „Меридијани“ Радија Црне Горе.

Одговарајући на питање да ли се у овом тренутку ситуацији у Босни може говорити у форми дилеме — мир или нова ескапација рата, Јовановић је рекао да нема алтернативе. „Мир је неопходан свим сукобљеним странама, без обзира како ће три националне заједнице у Босни и Херцеговини ријешити свој статус, односно, како ће живјети на том простору“.

У Босни и Херцеговини нема побједника. Сви су губитници. Зато су ратне опције искључене. Међутим, ако буде подржавана само једна или, пак, двије стране у сукобу, онда то одређену страну може довести у стање очајања, у коме су могући и неразумни потези — упозорио је Јовановић.

Потпредсједник Савезне владе је поводом посјете Виталија Чуркина Београду рекао да је руски дипломата „дошао са јаком вољом да изнађе, ако не и прошири пута, па, можда, направи и пут или аутострада, за рјешавање конфликта у Босни и Херцеговини“.

По ријечима Јовановића, Чуркин је из Београда отишао са „солидним материјалом“, а и сам је изјавио да је већи оптимиста послије разговора у југословенској пријестоници.

Говорећи о идеји свесрпског сабора, Јовановић је нагласио да она не треба никог да забрињава. Идеја о „великој Србији“ је „подметнута из политичких кругова њемачког говорног подручја, поред осталог и зато да би се у галами о томе створила велика Хрватска“.

„Данашња Хрватска је већа од територије коју је хрватски народ унио у југословенску државу 1918. године“ — рекао је Јовановић.

СТИПЕ МЕСИЋ, ПРЕДСЈЕДНИК ХРВАТСКОГ САБОРА

ХРВАТСКА ВОЈСКА ЋЕ СЕ ПОВУЋИ

● Умјесто хрватских јединица, на „ослобођено подручје“ доћи ће снаге Унпрофора, рекао је Месић

ЗАГРЕБ, 9. априла (Танјуг) — Хрватска војска ће се повући са свих подручја „ослобођених акцијом Маспеница“ и поштоваће Резолуцију Савјета безбједности УН, изјавио је загребачком недељнику „Глобус“ предсједник Хрватског сабора Стипе Месић.

Умјесто хрватских јединица, на „ослобођено подручје“ доћи ће снаге Унпрофора, рекао је Месић.

По његовој оцјени, на том подручју ће доћи до „кратког интервала“ у коме ће успиједити премјештање снага. У почетку ту ће, како је рекао, бити само „плавци“ који до краја јуна „морају да успоставе локалну полицију по обрасцу националног састава „на темељу пописа од прије рата“.

То значи, рекао је Месић, да ће у саставу поли-

ције бити 90 одсто Хрвата и 10 одсто Срба. Јер, тврди он, такав је био састав становништва 1991. године.

„Та ће полиција бити заправо хрватска полиција с ознакама и униформама МУП-а Хрватске, тврди предсједник Хрватског сабора.“

Он је рекао да хрватска јавност нема разлога за узнемиреност због потписа најновијег јеневског споразума „зато што Хрватска на тај начин, у ствари, добија оно што жели“.

ПРЕД МЕЧ НОВИНАРА ПРОТИВ ПРВОЛИГАША

ГРАДСКИ СТАДИОН ОТВАРА КАПИЈЕ

• Након готово годину дана фудбалери Борца, али само онај бањолучки дио екипе, заиграће на Градском стадиону • Улаз бесплатан • Обезбијеђене награде за најбоље појединце, али и гледаоце.

БАЊА ЛУКА — У недјељу (11. априла) на Градском стадиону у Бањој Луци је истински фудбалски празник. У ревијалном сусрету снаге ће одмјерити репрезентације „Гласа српског“ коју су одредили Душан Татић и Зоран Вујић и бањолучки Борац. На клупи Борца први пут пред бањолучком публиком појавиће се Звездина звијезда Владимир Петровић Пижон.

— Сусрет на Градском стадиону биће фудбалска посланица - мишљења је Зоран Вујић, један од тренера репрезентације „седме силе“. Након готово годину дана Борац ће поново заиграти на Градском стадиону, што ће, вјерујем, бити „мамац“ за навијаче да се окупе у што већем броју.

Организатори ревијалног меча Редакције листа „Глас српски“ и Фудбалски клуб Борац чине заиста све како би недјељни меч био истински фудбалски празник, који ће свима који

АКЦИЈА ЗА ПОХВАЛУ

— Организовање првог гостовања фудбалера Борца на властитим терену и свом граду након пуних годину дана је иницијатива за похвалу — истакао је Грујо Бјелковић, замјеник министра за спорт Републике Српске. — Ово је први корак да се Борац врати тамо одакле и потиче. Ми смо у Министарству предузели кораке да у дијелу проведемо закључке да сви наши спортски колективи морају да се до љета врате кући и своје првенствене мечеве играју као домаћини у својим градовима. Ово је само потврда неопходности оваквог закључка. Добили смо и увјеравања у Југославији да ће нам се помоћи. Спорт, као и укупан живот, морамо вратити на све просторе наше државе.

доју остати у пријатном сјећању.

— Све активности о организацији

РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА „ГЛАСА СРПСКОГ“

Боје репрезентације „Гласа српског“ браниће: Чобановић, Јањетовић, Војкић, Врањеш, Лукић (Рудар, Приједор), Косовић, Слијепчевић (Козара, Градишка), Драгишић, Инђић (БСК), Вучић (Слога, Трн), Старчевић, Малбашић, Кукавица (Слога, Горњи Подградци), Кесић (Борац, Дрвар), Василић, Јеринић (Липевче), Балабан, Врховац (Напријед), Враница (Омладинац), Танасић (Братство, Кључ).

ПРЕД МЕЧ НОВИНАРА ПРОТИВ ПРВОЛИГАША

ЗАЈЕДНИЧКИ ДО ПРАВЕ АТМОСФЕРЕ

БАЊА ЛУКА — Новангежовани шеф Стручног штаба бањолучког фудбалског клуба Борац Владимир Петровић Пижон и Борче Средојевић, директор Клуба, посјетили су данас „Глас српски“. У краћем разговору с директором „Гласа“ Јосифом Ракићем и представницима Спортске рубрике листа, информисани су о начину рада и укупног дјеловања предузећа „Глас“, али и о самом листу, поготово спортској рубрици.

— Наш заједнички задатак, и Борац и листа „Глас српски“, је да истрајемо у напорима да прволигашу обезбиједимо опстанак у најбољем југословенском спортском такмичењу — рекао је Владимир Петровић Пижон. — Борац има изванредан тим, квалитетне играче, вриједну и способну управу. Треба само да направимо праву фудбалску атмосферу. Одушевљен сам Бањом Луком, али и Градским стадионом. Прва је штета што Борац још не може да игра као домаћин у свом граду. Но и то ће се ускоро ријешити повољно за све љубитеље фудбала у Крајини.

Технички директор Борца Борче Средојевић информиса нас

Са разговора у „Гласу српском“

Снимко: О. РАДОШЕВИЋ

је о току припрема за одигравање ревијалног сусрета између Борца и Репрезентације „Гласа српског“, али и обавијестио да Пижон и он, ипак, неће наступити у селекцији „новинара“. По

јима ово треба да буде ревија свих оних фудбалера из Републике Српске, на које Борац већ сутра мора у потпуности да се ослони.

М.Ј.

ДЕБИТУЈЕ ПРЕД БАЊОЛУЧАНИМА: Владимир Петровић Пижон, нови тренер Борца

МИЦЕВ УМЈЕСТО ГИГОВИЋА

Илија Гиговић, савезни фудбалски судија, због болести отказао је суђење ревијалног меча. Умјесто њега главни судија ће бити Слободан Мицев, а помоћници Ранко Драгићевић и Ранко Рачић. Делегат сусрета је Александар Чекеревац.

утакмице привели смо крају — истиче Милорад Славнић, директор бањолу-

чког прволигаша. Градски стадион за ову прилику биће свечано уређен као да нам у госте долазе наши најквалитетнији клубови. Договорили смо се са листом „Глас српски“ да широм отворимо капије, да улаз буде бесплатан, тако да очекујем да на недјељну промоцију Борца, али и тренера Владимира Петровића Пижона дође што више љубитеља фудбала.

Иако бањолучки прволигаш неће бити компетан, то ни у ком случају неће умањити драг недјељног сусрета.

— Можда је и добро што је све овако испало — сматра Владимир Петровић Пижон, тренер Борца. На једном мјесту окупиће се Борчева фудбалска садашњост, али и будућност. Ово је јединствена прилика да се види чим располаже Борац, јер у селекцији „седме силе“ наступиће велики број талентованих, перспективних фудбалера, који ће у најскорије вријеме обући дрес првотимца.

Утакмица Борац - репрезентација „Гласа српског“ игра се у недјељу (11. априла) на Градском стадиону с почетком у 14,30 часова.

Скраћени снимак меча емитоваће ТВ Бања Лука, а Редакција „Гласа српског“ и Радио БИГ обезбиједили су награде за гледаоце, али и најбоље појединце ревијалног сусрета.

Ж. ТИЦА

И ФУДБАЛЕРИМА БОРЦА СТИГЛА ПОМОЋ ИЗ ИНОСТРАНСТВА

Телић и председник Борца Грховац на терену Градског стадиона

ТЕЛИЋ ЗА БАЊОЛУЧКОГ ПРВОЛИГАША

БАЊА ЛУКА — Ранко Телић, дугогодишњи фудбалер бањолучког БСК-а и још неких мањих клубова у Крајини, донио је из Аустрије помоћ у опреми, копчама и фудбалским лоптама за фудбалере бањолучког прволигаша Борца. Нови за куповину опреме сакупљен је међу нашим људима и клубовима у аустријској покрајини Фор Алберг.

— У акцији сакупљања средстава за слање помоћи фудбалерима у Бањој Луци учествовали су бројни појединци и спортски клубови региона Фор Алберга — прича Телић. — Споменуо бих југословенске клубове: „Динара“ (Сулц), Југословенски спортски клуб (Гисинген), Борец (Клаус) и „Вук Караџић“ из Форшаха. Међу

појединцима највеће заслуге за провозање акције имали су: Рале Милојевић, Никола Козомора, Душан Сушица и Раде Којадиновић, али и потпредседник клуба ФЦ Балцер у коме и ја играм Херберт Бихел и Серџин Еберле. Морем да захвалим и Радославу Гранулићу, Бањолучанину, који је сву робу превезао у Бању Луку, заједно са хуманитарном помоћи, упућеном Дјечјем дому „Рада Врањешаић“.

Занимљиво је истаћи да Ранко Телић већ пот године игра фудбал у Балцеру у Лихтенштајну, али да се сјетио и свог града и својих спортиста.

М.Ј.

Радио-Бања Лука

ПРВИ ПРОГРАМ ЕМИТУЈЕ НА УКТ ФРЕКВЕНЦИЈАМА:
92,7, 93,5 и 95,9 МХз

Субота, 10. априла
5.55 - Најав програма
6.00 - Јутерњи дневник Радио-Београда. (ремитовање)
6.45 - Са лежурних телефона
7.00 - ПОЉОПРИВРЕДНИЦИ. ДОБРО ЈУТРО
7.30 - Вијести
7.45 - Огласи и обавјештења
8.00 - Седам нота - сто дивота
8.30 - Вијести
9.00 - УВИЈЕК ОТВОРЕНО
(ВИЈЕСТИ СВАКОГ САТА — НА ПОЛА САТА)
10.45 - Огласи и обавјештења
12.00 - ОМЛАДИНСКИ ПРОГРАМ
(ВИЈЕСТИ СВАКОГ САТА — НА ПОЛА САТА)
17.00 - Хило, Борин Републике Српске
18.00 - ОДЈАВА ПРВОГ ПРОГРАМА РАДИО-БАЊЕ ЛУКЕ
Од 18.00 до 24.00 Први програм Радио-Београда на УКТ фреквенцији: 92,7 МХз. (сателитски)

ДРУГИ ПРОГРАМ РАДИО—БАЊЕ ЛУКЕ
НА УКТ ФРЕКВЕНЦИЈАМА:
93,5, 95,3 и 95,9 МХз

Субота, 10. априла
18.00 - НАЈАВА ДРУГОГ ПРОГРАМА
18.35 - ДЈЕЧИЈИ РАЗГОВОРНИК
19.40 - СУВИ ПЕЧАТ
20.00 - ВЕЧЕРЊИ РАЗГОВОРНИК — РАДИО—СПОМЕНАР
Домаћин у студију: ЛАЗАР ПЕТРОВИЋ
23.00 - ОДЈАВА ДРУГОГ ПРОГРАМА

BOBNA - obuća

БАЊА ЛУКА
УДОБНА И КВАЛИТЕТНА
ОБУЋА „БОСНА“

Тел. (078) 60-188; 60-808
Телефакс 23-504
Телекс 45-184

Јављамо тужну вијест родбини и пријатељима да је дана 9.4.1993. године изненада преминуо у 53. години живота наш драги и никад непрежаљени

ЗУХДИЈА
(ЕЈУБ)
ГАЛЕШИЋ

Сахрана ће се обавити дана 10.4.1993. године у 13.30 часова на Новом гробљу.
Ожалошћени: супруга Славенка, синови Дамир и Алан, брат, сестре, сн-хе, зетови те остале ожалошћена родбина.

46091

ДП „УНИОНИНВЕСТ-МОНТАЖА“

Бања Лука
Алеја СВЕТОГ САВЕ бр. 39
Телефон 46-317

ОГЛАШАВА

Слободан пословни простор
Заинтересовани се могу обратити директно или путем телефона 46-317

001

МАЛИ ОГЛАСИ

РАЗНО

Издајем пословни простор за складиште, канцеларије и трговину у Алеји ЈНА, информације 44-964, до 14 и 40-682, од 14. (ш0011706)

Повољно продајемо техничку робу, намјештај, јавити се на телефон 61-207. (ш0011687)

Продајем нову кућу, 8 дунума земље у Кадињанима, услужни телефон 40-662, од 18 до 22 сата. (ш0011635)

Агрегат, 2 KW бензинац, нов, 1400 ДМ, телефон 33-404. (ш0011628)

ТЕЋЕ ПРЕМА ВАМА

АЛЕКСАНДАР КОМЕРЦ
КРАЉА ПЕТРА
I КАРАЂОРЂЕВИЋА 57
078/11-467, БАЊА ЛУКА

ВЕЛЕПРОДАЈА

- фармерке „левис“ и „дизел“ у свим бојама
- мушка и женска трикотажа

ПОВОЉНО

ПА „СТЕНА“

- трговина на велико и мало - увоз, извоз (Дворана „БОРИК“)
- туризам
- угоститељство
- услуге - агенцијске
- посредничке
- комисионе
- заступничке (осим адвокатских)
- економска пропаганда

Телефони:
31-740 и 38-366

ЕКСКЛУЗИВНО:
БИМЕКС — ПАНЦЕТА

„LA.I.M.E.X.“ п.о.
ПОЉОПРИВРЕДНА
ПРОИЗВОЂА
И УСЛУГЕ
ВЕЛЕТРГОВИНА
ИМПОРТ — ЕКСПОРТ

НОВИ ГРАД
ДОБРИЦЕ ГРУБОР Б.Б.
ТЕЛЕФОН: 079/51-418, 52-007
ТЕЛЕФАКС: 079/51-418

МТП МЕРКУР ДД

БАЊА ЛУКА

ПОСЈЕТИТЕ „МЕРКУРОВЕ“ РОБНЕ КУЋЕ:
РК „ЦЕНТАР“, РК „МЕРКУР“, РК „ГВОЈДАР“ и
ПРОДАВНИЦЕ:
„ЖЕЉЕЗО“, „АУТОТЕХНА“, „ЕЛЕКТРОТЕХНА“, „РАДИО-ТОН“, „ТЕХНОРАБА“, „ГРАМАТ“, „НАМЈЕШТАЈ“, „ГРМЕЧ“, „БЕЗИСТАН“, „ТЕХНОМЕГАЛ“, „ЧЕЛИК“.

ТЕ ПРОДАВНИЦЕ У ПРИЈЕДОРУ:
„МЕТАЛОТЕХНА“, „МЕРКУР“, „УНИВЕРЗАЛ“ и „САНИГА-РИЈА“.

p.p. Ćurić

Власници бутика ПП БУРИЋ радишкa, Улица Петра Пешине 31 А Продаје на велико фармерке ЛЕВИС 501, 509, „американско“, „дизел“, јакне ЛЕВИС у свим бојама од дебелог и танког тeксаса и кепера. Продаје и другу одјећу и обућу (патике) по најповољнијим цијенама.
Радно вријеме од 9 до 17 часова сваки дан.

Информације на телефон 078/814-522 (радња) или од 17 часова (кућа) 078/811-622.

ТРГОВИНСКО-УГОСТИТЕЉСКО ПРЕДУЗЕЊЕ „ДУЛЧИНЕА“

Бања Лука
Касима Херцеговца 7
тел: 66-608

ВАМ СЕ ПРЕДСТАВЉА ЈЕДИНСТВЕНИМ ПРОГРАМОМ

- ОПРЕМА УГОСТИТЕЉСКЕ, ПОСЛАСТИЧАРСКЕ И ТРГОВАЧКЕ РАДЊЕ
- ПОСРЕДУЈЕ
- ВРШИ КОМИСИОНУ ПРОДАЈУ НОВОГ И ПОЛОВНОГ ИНВЕНТАРА И ОПРЕМЕ
- ресторански и баштански намјештај
- расхладни уређаји
- бијела техника
- ТВ и видео уређаји
- намјештај

Сва опрему или узорке можете изложити у нашем пословном простору. За намјештај и сл. оставите телефон - ми купца доводимо.

- ВРШИ КОМИСИОНУ ПРОДАЈУ И ПРЕПИС АУТОМОБИЛА
- ОБАВЉА ПОСЛОВЕ ТУРИСТИЧКЕ АГЕНЦИЈЕ
- ОТКУПЉУЈЕМО ВИШЕ ТРГОВАЧКИХ ВИТРИНА

С ПОВЈЕРЕЊЕМ У „ДУЛЧИНЕУ“

АУТО-ШКОЛА „ЦЕНТАР“

Тел. 31-143

ENERGOPETROL

БАЊА ЛУКА

ПРЕДУЗЕЊЕ ЗА ПРОМЕТ НАФТЕ И НАФТНИХ ДЕРИВАТА

Телефони:
центра: 12-960
директор: 12-972
комерцијала: 12-968
складиште: 31-147
факс: 12-994

АУТО ШКОЛА ВОЛ

БАЊА ЛУКА

Тел. 078/60-688

Будући кандидати

У нашу школу можете се уписати доласком у просторије или телефоном. Обуку кредитирамо.

Дјеци погинулих бораца и свим борцима Републике Српске дејемо попуст. Теоретска настава почиње 27.4.1993. године у 11 и 15 сати.

Власник Јевто Станетић

ДП КРАЈИНА ПЛИН д.о.о.

ПРЕДУЗЕЊЕ ЗА ТРГОВИНСКО ПЛИНОМ, НАФТОМ И НАФТНИМ ДЕРИВАТИМА

Бања Лука Рамљи 66

Фрагме Мартића 66

Марина Држића 66

Милоша Обилића 66

Рамљи 66

Телефони: 078/22-111
39-962

Телефакс 078/22-226

НОВО У БАЊОЈ ЛУЦИ • НОВО У БАЊОЈ ЛУЦИ

SCORPIO

МОДНА КОНФЕКЦИЈА
БАЊА ЛУКА
Тел. 078/44-811
локал 289

НУДИ ВАМ

- готову женску конфекцију
- кројачке услуге за бутике и појединце и за све вас који желите да budete модерно, лијепо и практично обучени
- Одјените се у модерне пројетне дезене све пастелне боје, каро, црно
- ПОВОЉНО женски блејзори! 40-50 ДМ блуза 20 ДМ
- шијемо у великим и малим серијама од властитих и ваших материјала
- женски мантили, костими, хлаче, хеланке

МЕРЦИЈИМ

МЕЂУНАРОДНА ШПЕДИЦИЈА ИЗВОЗ—УВОЗ ТРГОВИНА БАЊА ЛУКА

ПОСЛОВНИЦА БАЊА ЛУКА

Телефони: 078
Централа: 12-184, 12-276
Директор: 12-281
Маркетинг: 12-296
Телефакс: 12-356

Телефон: 078/44-297
Телефакс: 078/49-776

ВАШ ЛИСТ „ГЛАС СРПСКИ“

МЉЕКАРА

Дана 14.4.1993. године навршава се шест тужних мјесеци од дана смрти нашег вољеног сина и брата

САШЕ МИКИЋА

У недељу, 11.4.1993. године у 11 сати посјетићемо вјечну кућу нашег драгог сина без којег смо тако рано остали.

Драги САША, како нам пролазе дани туге за тобом то знамо само ми, твоји најмилији који ће твој ведри лик вјечно носити у својим раменим срцима. Твоји мајка Нада, отац Вељко и брат Драган. 0011738

Тужно сјећање на драгог

САШУ

Драги САША, читав живот ће ми бити мало да схватим да те више нема. Твоја тетка Славица с породицом 0011738

Тужно сјећање на драгог

САШУ

Стрико ВЕЛИБОР с породицом 0011738

Тужно сјећање на драгог

САШУ

Стрико ГОРАН с породицом 0011738

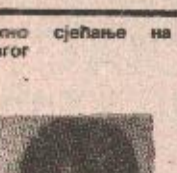
Тужно сјећање на драгог

САШУ

Ујко БРАЦО с породицом 0011738

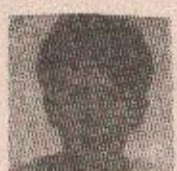
Тужно сјећање на драгог

САШУ

Ујко ШОЛЕ с породицом 0011738

Тужно сјећање на драгог

САШУ

Дјед Славко и бака Јоса 0011738

Тужно сјећање на драгог

САШУ

Бака МИТРА 0011738

Тужно сјећање на драгог

САШУ

Породица ПЕУЛИП 0011738

Тужно сјећање на најдражег друга и комшију

САШУ

Синиша ПЕУЛИП 0011738

Тужно сјећање на

САШУ

Породица ВУКОЈЧИЋ 0011746

Тужно сјећање на друга и нећака

САШУ

Дани одласе а ти нам не долазиш. Твој ујак Милан с породицом 0011745

Драгом брату

САШУ

Увјек ће те се сјећати Биља и Јован с породицама 0011745

САШУ

Увјек ће те се сјећати Биља и Јован с породицама 0011745

Последњи поздрав драгог

НАДИ

Од породице Кајкут. 46087

Последњи поздрав драгог

НАДИ

Од Јованке Марјанви 46087

Последњи поздрав вољеног

НАДИ

Од Миле 46087

ПОСЛЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ ДРУГУ

НАДИ

Од припадника ВП 7001/29 Бања Лука 0011766

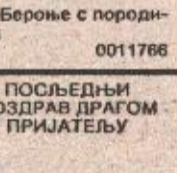
ПОСЛЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ ПРИЈАТЕЉУ

НАДИ

Од Бероне с породицом 0011766

ПОСЛЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ ПРИЈАТЕЉУ

НАДИ

Од Симића 0011766

ПОСЛЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ ПРИЈАТЕЉУ

НАДИ

Од породице Котур 0011766

НАДИ

Од породице Котур 0011766

Дана 14.4.1993. године навршава се година дана од када нас је напустила наша драга и непрежљена мајка и супруга

МИЛКИЋА МИЋА КЛИНЦОВ

У недељу, 11.4.1993. године, у 11 сати посјетићемо њезин гроб у Новој Тополи и положити цвијеће.

Вјечно живиш у срцима оних који те воле. С љубављу и поштовањем супруг Богдан, син Александар и кћерка Мирела. 0011743

Дана 14.4.1993. године навршава се година дана од преране смрти наше драге сестре

МИЛКИЋЕ КЛИНЦОВ РОЂЕНЕ ЂУКИЋ

С љубављу и поштовањем твој брат Мирко, сестре Нада, Драгана, Дара, Стоја и Бора 0011743

Дана 10.4.1993. године навршава се тужна година од када с нама није

ВЛАДИМИР КУЗМАНОВИЋ

који је свој млади живот дао за отаџбину. Нека ти је вјечна слава и хвала. Од колеге МИШЕ ЕПИМОВИЋ с породицом 0011729

Дана 12.4.1993. навршава се година дана од смрти нашег друга и саборца

ВЛАДИМИРА КУЗМАНА КУЗМАНОВИЋА

Другови из 1 вода чете ВОЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ 18 бригаде 0011757

Тужно сјећање на драгог нећака

ЗОРАНА КАРАЛИЋА

Ујак Томо, ујна Стоја, брат Неђо и Ратко 0011755

Тужно сјећање на драгог

ЗОРАНА КАРАЛИЋА

Раденка, Сања, Дарин Томи 0011755

Дана 11.4.1993. године навршава се 7 тужних дана од како нас је заувјек напустио наш вољени

СИМО (ГАВРЕ) ПАСТИР

мајор у пензији. Тога дана у 11 сати посјетићемо његову вјечну кућу и положити цвијеће на Новом гробљу, те позивамо родбину, комшије и пријатеље да нам се придруже, у нашем болу и тузи.

Породица 0011758

ЗАХВАЛНИЦА

СИМЕ (ГАВРЕ) ПАСТРА

мајор у пензији. У немогућности да се свима појединачно захвалимо овом приликом изражавамо велику захвалност Команди гарнизона, ВУ Крајина, СУБНОР-у, МЗ „Булевар“, комшијама, кумовима и пријатељима и свим осталим који су учествовали у испраћају нашег драгог супруга, оца, свекра, брата и дједа. Породица 011758

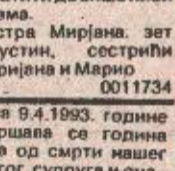
ТУЖНО СЈЕЋАЊЕ НА ВОЉЕНОГ БРАТА

РАНКА АНТОНИЈА

Драги Ранко, тешко је схватити да више није с нама. Сестра Мирјана, зет Јагустин, сестрићи Маријана и Марио 0011734

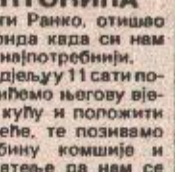
Дана 9.4.1993. године навршава се година дана од смрти нашег драгог супруга и оца

РАНКА АНТОНИЈА

Драги Ранко, отишао си онда када си нам био најпотребнији. У недељу у 11 сати посјетићемо његову вјечну кућу и положити цвијеће, те позивамо родбину, комшије и пријатеље да нам се придруже. Вјечно ожаловљени супруг Радмила, кћерка Александра и син Александар. 0011733

Дана 10.4.1993. године навршава се 6 мјесеци од погоније нашег драгог

НЕНАДА СТОЈАНОВИЋА

борца Војске Републике Српске. Тога дана у 11 сати посјетићемо његов гроб и положити цвијеће. Ожаловљени: отац Војни, мајка Јевдокија, брат Славко, сестре Мира, Нада и Рада, снаха Дина са дјецом и остала многобројна родбина 0011737

Дана 11.4.1993. године навршава се шест година од смрти нашег драгог и вољеног

ЗОРИЦУ САВИЋ

10. априла у 11 сати посјетићемо њен гроб и открити споменик. Неутјешна мајка Анђа, отац Саво и сестра Хелена. 0011722

У недељу, 11.4.1993. године, навршава се 40 тужних дана откако је храбро положио живот

ЗОРАН (РАЈКА) ТОРБИЋА

Као припадник Војске Републике Српске на бранику Отаџбине. Тога дана позивамо родбину, пријатеље, комшије, радне колеге и његове саборце гдје ћемо посјетити његову вјечну кућу окитити цвијећем и залити сузама.

Његови најмилији: мајка Боса, отац Рајко, сестра Љиљана 0011711

Драги брате

ЗОРАНЕ

Отишао си прелише брзо али ћеш живјети у мом срцу и незаборављен. Твоје једина сестра ЉИЉАНА 0011711

ТУЖНО СЈЕЋАЊЕ НА РАТНОГ ДРУГА

ЗОРАНА ТОРБИЋУ

Од Миљана (Миле) Смиљанића с породицом. 46083

ДРАГИ

ЗОКА

Сјећање не умиру. ТВОЈА АИДА 0011744

Тужно сјећање на вољену мајку

ЉЕПОСАВУ ДОДИК

Вољени не умиру док живе они који их воле. Неутјешна кћерка Драгица с породицом 0011754

Дана 11.4.1993. године навршава се шест година од смрти нашег драгог и вољеног

МИЛОРАДА РУДИЋА

Тога дана у 11 сати посјетићемо његову вјечну кућу на гробљу у Чардачанима. С поштовањем и љубављу ПОРОДИЦА 0011775

Дана 11.4.1993. године навршава се тужна и болна година и по дана откако смо остали без свог јединог сина

ЗВОНИМИРА ФУШТАРА

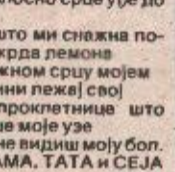
Тога дана посјетићемо његов гроб и положити цвијеће. ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА

ЗВОНИМИР ФУШТАР

Ти туго што ми попут ножа тврда у жалосно срце уђе до дана. Ти што ми слажна попут крда лемона у тужном срцу мојем начини лежи! Свој ти проклетнице што сунце моје узне зар не видиш моју бол. МАМА, ТАТА и СЕЈА 46084

Јављамо свој родбини и пријатељима да је дана 9.4.1993. године у 46. години преминула наша драга

НАДА (МИЛАНА) БУРАШИНОВИЋ

Сахрана ће се обавити 10.4.1993. године у 16 часова на гробљу „Свети Пантелија“ у Борнику. Ожаловљени: ПОРОДИЦА БУРАШИНОВИЋ 46090

ЈОВАНКЕ ГРБИЋ

Тога дана у 10.30 сати посјетићемо њен гроб и положити цвијеће на гробљу Реброви Сини Мирослав и кћерка Зора с породицама 0011717

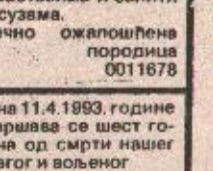
ВЕЛИБОРА ЈАЊЕТОВИЋА

11.10.1992 - 11.4.1993.

ВЕЛИБОРА ЈАЊЕТОВИЋА

У недељу у 10 сати посјетићемо његов гроб положити цвијеће и одати му почаст. Неутјешна породица Јањетовић 0011731

МОМИР МАЛЧИЋ

Дана 11.4.1993. године навршава се тужних 40 дана откако нас је напустио наш вољени

МОМИР МАЛЧИЋ

Тога дана посјетићемо његов гроб у 11 сати и положити цвијеће на гробљу у Ревашицама. Позивамо родбину и пријатеље да нам се придруже. Ожаловљени супруга Јелена, синови Неђо и Анђелко. 0011770

Јављамо свој родбини и пријатељима да је дана 7.4.1993. године преминуо наш драги

ОСТОЈА (БОЂА) МАЛБАШИЋ

Сахрана ће се обавити у недељу 11.4.1993. године, у 14 часова на гробљу у селу Конотари (Хан-Копа).

Ожаловљена породица: супруга, кћерка, синови, снахе, унучад, праунучад и остала родбина и пријатељи 46088

Дана 11.4.1993. године навршава се 8 тужних година од смрти нашег сина

ГОРАНА (МОМИЋА) ЈАНКОВИЋА

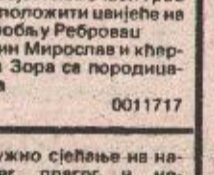
Драги сине, вјечно ћеш живјети у срцима тата, маме, сестре и брата 0011730

Дана 11.4.1993. године навршава се 40 тужних дана од смрти наше драге

ЈОВАНКЕ ГРБИЋ

Тога дана у 10.30 сати посјетићемо њен гроб и положити цвијеће на гробљу Реброви Сини Мирослав и кћерка Зора с породицама 0011717

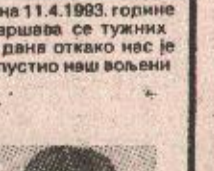
ВЕЛИБОРА ЈАЊЕТОВИЋА

11.10.1992 - 11.4.1993.

ВЕЛИБОРА ЈАЊЕТОВИЋА

У недељу у 10 сати посјетићемо његов гроб положити цвијеће и одати му почаст. Неутјешна породица Јањетовић 0011731

МОМИР МАЛЧИЋ

Дана 11.4.1993. године навршава се тужних 40 дана откако нас је напустио наш вољени

МОМИР МАЛЧИЋ

Тога дана посјетићемо

Дана 11.4.1993. године навршила се 6 тужних месеци откако нас је злућник напустио наш вољени

ШПИРО СУБАШИЋ

Прерано оде из живота, а тугу и бол оставиу срцима оних који су те највише вољели: мајка Сава, отац Лазо и сестра Биља. Тога дана у 11 сати посетили смо твоју вјечну кућу и положили цвијете на гробљу у Борику.

0011761

Дана 11.4.1993. године навршава се 6 тужних месеци бола и туге од смрти мог драгог брата

ШПИРЕ СУБАШИЋА

С много љубави и туге сјећају се твог драгог лика који ми сваког момента недостаје. Твоја сестра Биљана.

0011761

Тужно сјећање на вољену супругу

ИЛИНКУ ЈАНКОВИЋ

13.10.1992 - 13.4.1993. Дана 11.4.1993. године у 11 сати посетили смо твој гроб и положили цвијете. Супруг Остоја.

0011760

Тужно сјећање на вољену мајку

ИЛИНКУ

Кћерка Копрена Душанка, зет Драгутин и унука Сања и Бојан.

0011760

Тужно сјећање на вољену мајку

ИЛИНКУ

Кћерка Стојанка, зет Драгутин и унука Мира.

0011760

Тужно сјећање на драгу мајку

ИЛИНКУ

Кћерка Зора, зет Фредин, унука Наташа.

0011760

Јављамо жалосну вјест свој родбини, комшијама и пријатељима да је дана 1. априла трагично преминуо наш драги

МИЛАН КОЧИЋ

Сахрана ће се обавити дана 10.4.1993. године у 15 часова на гробљу у Романовицима.

Ожалошћени: отац Љубо, мајка Даринка, браћа Ненад и Сава, супруга Душанка, кћерке Сњежана, Јелена и Дара, снахе Рада и Драгана и остала родбина и пријатељи.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ СИНУ

МИЛАНУ КОЧИЋУ

од оца Љубе и мајке Даринке.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ СУПРУГУ И ОЦУ

МИЛАНУ

од супруге Душанке и кћерки Јелене и Даре.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ВОЉЕНОМ ТАТИ

МИЛАНУ

од кћерке Сњежане.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ КУМУ

МИЛАНУ

од кума МОМИРА.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ КУМУ

МИЛАНУ

од Срејке, Зело и Аше.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ КУМУ

МИЛАНУ

од Михајла, Стоје и Гојка.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ КУМУ

МИЛАНУ

од кумова Страхињиву.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ БРАТУ

МИЛАНУ

од брата Ненад и снахе Раде.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ БРАТУ

МИЛАНУ

од брата Сава, снахе Драгана и малог Љубише.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ НАШЕМ ДРАГОМ СИНОВЦУ

МИЛАНУ КОЧИЋУ

од стрица Душана и Љубише Кочић.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ ЗЕТУ

МИЛАНУ

од старца и бабе Ђукић.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ ЗЕТУ

МИЛАНУ

од Мирка Ђукића са породицом.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ КОЛЕГИ

МИЛАНУ

од пријатеља МАЦАРА и ВИЦАНОВИЋА.

0011768

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ БРАТУ

МИЛАНУ

од Радована, Раде и дјеце.

0011772

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ БРАТУ

МИЛАНУ

од Драгана, Љубише и дјеце.

0011772

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ БРАТУ

МИЛАНУ

од Миле и Милана.

0011772

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ

МИЛАНУ

од тетке Милице, тетка Илије и Вукице.

0011772

ПОСЉЕДЊИ ПОЗДРАВ ДРАГОМ ПРИЈАТЕЉУ

МИЛАНУ КОЧИЋУ

од породице Вицановић.

46085

Дана 8.4.1993. године навршила се година дана од смрти драге мајке

ЛЕПОСАВЕ ДОДИК

Кћерка Бранкица, зет Јасминко и унук Стефан.

0011766

Јављамо свим пријатељима, родбини, његовим ратним друговима из 16. бригаде 1 батаљона, се 11.4.1993. године навршава се 15 дана од трагичне смрти нашег сина и брата

ЛАЗАРА ГРБИЋА

Тога дана посетили смо његов гроб и запити га сузама. Вјечно до гроба ће патити и жалити за тобом. Твој отац Милутин, мајка Јелка, браћа Предраг и Милорад и остала многобројна родбина.

0011740

ТУЖНА ВЈЕСТ Дана 11.4.1993. године навршава се 15 дана од трагичне смрти драгог брата

ЛАЗАРА ГРБИЋА

Тога дана посетили смо његову вјечну кућу у Павићима - Стричићима и запити је сузама. Драги Брате, сретан сам и поносан био што сам те имао, за понос Српског рода бранили смо српски народ удруженим свим братским снагама, сад сам несретан јер сам те изгубио. Вјечно ће патити и жалити за тобом. Твој брат Ненад, снаха Мирка, синови Александар и Драгица и остала многобројна родбина.

0011740

Дана 19.4.1993. године навршава се 6 тужних месеци откако није са нама наш вољени син

ДРАГО ДРАГОСЛАВ ДИВЉАК

Тога дана посетили смо његову вјечну кућу и запити је сузама. Ожалошћени родитељи Сава и Вукица, брат Радивој, снахе Милица са дјецом и брат Маринко и снаха Млађенка.

0011774

Тужно сјећање на

ДРАГУ ДРАГОСЛАВА ДИВЉАКА

У суботу, 10.4.1993. године, навршава се 6 најтужнијих месеци у мом животу од када ниси са мном и својим синовима. Супруга Марица са синовима Драганом и Немљом.

0011774

Тужно сјећање на драгог брата

МИЛЕНКА МИЛКУ ПАСОВАНА

10.4.1983 - 10.4.1993. С љубављу и тугом, твоје сестре браћасе породицама.

0011784

Дана 11.4.1993. године навршава се најтужније године од растања са нашом милом и драгом

СЛАВИЦОМ КРЕМЕНИВИЋ РОЂ. АБИЋ

Протекли дани нису умјалили нашу тугу и твоју љубав у нама. Никада нећемо престати да те волимо. Синови Владимир и Бранко и супруг Тихомир.

Тужно сјећање на вољену и никад прежалену кћерку

СЛАВИЦУ КРЕМЕНИВИЋ РОЂ. АБИЋ

Дани пролазе а не доносе утјеху, већ неизмјерну тугу и бол и сурову истину да те више нема међу нама. Увјек ћемо те носити у срцу. Мајка Драгиња и отац Бранко.

Тужно сјећање на једину тетку и сестру

СЛАВИЦУ

Твоја доброта, племенити лик, ведри осмијех и снага остаће вјечно у нашим срцима. Вољени никада не умиру. Хелена и Весна.

46086

Прошла је тужна година откако није са нама наша драга колегиница

СЛАВИЦА КРЕМЕНИВИЋ

Твој таланат, умјетна и огромну енергију, а нарочито твоју ведрију и храброст дасе бојиш до посљедњег тренутка, нећемо заборавити. Као човјек, новинар и уредник оставила си трага. Колеге из редакције „Глас српског“.

Тужно сјећање на драгог и никад незаборављеног пријатеља

ДАВОРА ДАДУ ДАРДА

10.11.1992 - 10.4.1993. ЕДИНА

0011771

Јављамо тужну вјест свој родбини, комшијама и пријатељима да је дана 8.4.1993. године у 48. години, након краће и тешке болести, преминуо наш драги

МИЛУТИН (ЉУБАНА) КРЕЧАР

Сахрана ће се обавити дана 10.4.1993. године у 14 часова на гробљу Кречари-Доња Копа, а спровод креће испред куће залости у 13 часова. Триглавска број 24. Ожалошћени: супруга Сава, кћерка Сњежана, син Синиша, брат Драгутин, сестре Марија и Босиљка, те остала родбина.

0011741

Тужно сјећање на драгог

САШУ ВУКОЈЧИЋА

Породица МИКИЋ

0011738

ТУЖНО СЈЕЋАЊЕ

ЈОВО БУРИЋ

11.1.93 - 11.4.93.

Туга и самота боли кад изгубиш што највише на свијету волиш. Твоја супруга Миљанка.

0011559

ИН MEMORIЈАМ

МИОДРАГ ШУЛЕ ШУШНИЦА

10.4.1992 - 10.4.1993. Породица ШОЛАЈА

0011765

ИН MEMORIЈАМ

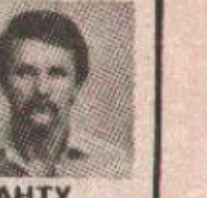

МИОДРАГ ШУЛЕ ШУШНИЦА

10.4.1992 - 10.4.1993. Правог пријатеља никад нећемо преборити ни заборавити. Његови пријатељи.

0011765

Тужно сјећање на јединог зета

АНТУ АРАБАЏИЋА

У лијепим успоменама сачуваћемо те од заборава. Од шурјака Томе, пунице Јеле са дјецом.

0011748

Тужно сјећање на јединог зета

АНТУ АРАБАЏИЋА

Тешко је схватити да те нема више међу нама, али остаћеш вјечно жаљен и и никад непрежаљен, једини наш зете. Шурјак Радислав, пуница Нована, баба Перка и дјеца.

0011749

Дана 11.4.1993. године навршава се тужних 40 дана од смрти нашег вољеног супруга и оца

АНТЕ АРАБАЏИЋА

Вријеме пролази, а туга и бол остају вјечно у нашим срцима. Остаћеш вјечно вољен у нашим срцима. Супруга Милица, кћерка Санела, синови Зоран и Мирослав.

0011739

Дана 11.4.1993. године навршава се 40 тужних дана од погибје - смрти нашег драгог радника

АНТЕ АРАБАЏИЋА

Колектив МТП „БОСКА“, Бања Лука.

001

Дана 11.4.1993. године навршава се 40 тужних дана од погибје - смрти нашег драгог сина, супруга, оца и брата

АНТЕ АРАБАЏИЋА

Тога дана посетили смо његов гроб и положили цвијете на гробљу у Мотикама. Овом приликом желимо да захвалимо колективу МТП „БОСКА“ ДД Бања Лука, „Руди Чајавец“ Друштвени стандард, војницима Војске Републике Српске ВП Новковић и осталим родбинама и комшијама на посебно пруженој помоћи и саучешћу. Ожалошћена породица: отац Илија, мајка Јелка, супруга Милица, кћерка Санела, синови Зоран и Мирослав, браћа Златко и Ивица, сестра Ивонка и остала родбина и пријатељи.

001

ИЗ ПРЕС-ЦЕНТРА
ПРВОГ КРАЈИШКОГ
КОРПУСА

РАТНИ ДНЕВНИК

БАЊА ЛУКА
ПРИМИРЈЕ
КРШЕНО

Информативна служба Првог крајишког корпуса саопштава да се и даље врши примирје на већини ратишта.

На добојском ратишту муслиманске снаге су нападале из рејона Прљача по положајима у рејону Макљеновац, док су из Матузића дејствовали минобацачима калибра 120 мм по Придјелу и Топлани.

На линијама одбране Тестића отворана је тенковска ватра из рејона Сејмео-Поље по Омеровом Гувану, а из рејона Кицељ гранатирано је Шиљато Брдо из минобацача калибра 120 мм.

На маглајском ратишту дуж цијеле линије отворана је ватра из пјешадијског наоружања, а у рејону Улишњака дејствовало се минобацачима калибра 82 мм.

На градачачком фронту је било релативно мирно, осим што су се повремено оглашавали минобацачи.

На посавском ратишту муслиманско-хрватске снаге су отварале ватру из пјешадијског наоружања као и из „прага“ у рејонима села Лепнице и Видовице.

Јединице Војске нису одговарале на ове нападе.

КНИН СРПСКА ОПШТИНА ЗАДАР

КНИН, 9. април - Физичко истјеривање Срба из Задра започело је 2. маја 1991. г. кад су сљедбеници усташке геноцидне политике демолирали око 150 приватних радња. Та рушилачка хорда најприје је проваљивала, затим пљачкала, и на крају палила радње које су биле власништво Срба, и то уз обезбјеђење службених чувара мира општине Задар.

Ратни вихор прошлих година истјеране Задране српске националности раселили су широм српског етничког простора. Највећи број Срба, који су први осјетили на својој кожи нешто блажи облик етничког чишћења, задржао се у општинама Книн, Бенковац и Обровац. Ових дана су покренули иницијативу за оживљавање рада Српске општине Задар, први резултат те иницијативе је и заказивање Скупштине Српске општине Задар за 18. април у Книну. Основни задатак ове скупштине биће да преко међународних институција на демократски начин, ријеши проблем 28.000 истјераних Срба из Задра. Јуче је иницијативни одбор послао Италијанској амбасди у Београду писмо којим их замољавају да обавијесте италијанску јавност како би Италијани и Срби заједничким снагама покушали ријешити заједнички проблем Задра.

Ђ. Мајсторовић

ПИСМО ПРЕДСЈЕДНИШТВА СИНДИКАТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЕВРОПСКОЈ КОНФЕДЕРАЦИЈИ СИНДИКАТА У БРИСЕЛУ ЗАХТЈЕВ ЗА ОСЛОБОЂЕЊЕ НОВИНАРА

Као легитимни представници и заступници радника Републике Српске обраћамо вам се са молбом да се ангажујете и употребите свој ауторитет код надлежних међународних институција за ослобађање новинара Огњена Тадића и ТВ сниматеља Милована Пејановића. Они су

„Како посијеш,
тако ћеш и
пожњети“.

ФОНД ЗА ПРОЉЕТНУ
СЈЕТВУ
БАЊА ЛУКА
ЖИРО-РАЧУН

10500-678-24784

часно вршили своје професионалне обавезе за ТВ канал „С“. Ухапшени, а потом и осуђени на затворску казну од стране власти Републике Хрватске, што је без преседана у свјетском новинарству. У више махова обрађали смо се и синдикату Републике Хрватске са истом молбом, али нисмо добијали никакве повратне информације.

ПЕТРОВАЦ

ИЗ РОВОВА У ЊИВЕ

ПЕТРОВАЦ, 9. априла (Танјуг) — Петровачки борци, пристигли са првих борбених линија бихаћког ратишта, искористили су примирје и погодне временске услове и данас масовно изашли на њиве.

Са 22 трактора и осталом механизацијом, на петровачким пољима, који су власништво Задруге из Врточа, они су заорали 250 хектара плодног земљишта и засијали пшеницу, јечам и раж.

И на преосталих 250 хектара бјеблајског поља, биће засијано хљебно жито и други усјеви, изјавио је директор Задруге Ђуро.

НОВА ПОШИЉКА
„АДРЕ“

ПАКЕТИ БАЊОЈ ЛУЦИ

НОВИ САД, 9. априла (Танјуг) — Хуманитарна организација Адвентистичке цркве „Адра“ припрема нову пошиљку помоћи угроженом становништву бањолучког региона — изјавио је секретар „Адре“ Миклош Кермеци.

Камион пун кромпира, пасуља и других прехранбених производа кренуће у понедељак, преко Бијелине, у Бању Луку. Грађани који желе да пошаљу пакет неком на том подручју могу да га донесу у угралу број 12 у Улици Павла Папа у Новом Саду, у недељу од осам до 16 часова.

Хуманитарна акција „Адре“ траје већ више мјесеци и до сада је десетак камиона помоћи упућено у Сарајево, источну Босну и сјеверозападни дио Републике Српске. Након помонуте пошиљке за Бању Луку, слиједиће још једна за Сарајево.

БЕОГРАД

БУЛАТОВИЋ ПРИМИО ПРЕДСТАВНИКА КЕБС-а

БЕОГРАД, 9. априла (Танјуг) — Савезни министар за одбрану Павле Булатовић примио је данас шефа Мисије КЕБС-а за Косово, Санџак и Војводину, норвешког амбасадора Торе Богха.

Саопштено је да се разговарало о мјерама за унапређење сарадње Мисије КЕБС-а у нашој земљи са Савезним министарством за одбрану и Генералштабом Војске Југославије.

БЕОГРАД

ДЕЛЕГАЦИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ ОТПУТОВАЛА У ЊУ ДЕЛХИ

БЕОГРАД, 9. априла (Танјуг) — Данас је из Београда у Њу Делхи отпутовала делегација Југословенске групе Интерпарламентарне уније на 89. Конференцију Интерпарламентарне уније, која се у овом индијском граду одржава од 11. до 17. априла.

Делегацију предводи председник Вијећа република Савезне скупштине проф. др Милош Радуповић, а чланови делегације су потпредседник Вијећа грађана Савезне скупштине Маја Гојковић и председник Уставне комисије Савезне скупштине др Ратко Марковић.

PRIVREDNA
BANKA DD
(GRADSKA)
PRIVREDNA
BANKA DD
(TRAJNA)

АКЦИЈА СУДИЈА
У ВРАЊУ

ПОМОЋ КОЛЕГАМА У ТРЕБИЊУ

ВРАЊЕ, 9. априла (Танјуг) — Судије, тужиоци и службеници Округног суда и Округног јавног тужилаштва у Врању, обавијештени о тешком материјалном положају својих колега у Требињу, прикупили су око хиљаду килограма разних намирница, које ће послати у тај град бивше Босне и Херцеговине.

Осим прехранбених артикала, правосудним службеницима Требиња из Врања ће бити упућени канцеларијски материјал и неопходна техничка опрема.

НИШ ШТРАЈК ЖЕЉЕЗНИЧАРА

БЕОГРАД, 9. априла (Танјуг) — Одлуком руководства Синдиката жељезничара ноћас је обустављен саобраћај на територији нишког жељезничког чвора због неиспуњења захтјева да се зарада за март исплати 8. априла - саопштила је јутрос информативна служба ЖТП „Београд“.

„Руководство ЖТП Београд предузима мјере и чини напоре да одржи саобраћај возова у овом чвору“ — каже се у саопштењу и додаје да су у току преговори представника синдиката жељезничара и руководства предузећа „на изналажењу рјешења проблема исплате зарада“.

Први дио зараде биће исплаћен у понедељак, 12. априла.

ПОЉСКА ОСУЈЕЂЕНА ЗАВЈЕРА ПРОТИВ ВАЛЕНСЕ

ВАРШАВА, 9. априла — Пољска обавјештајна служба осујетила је јуче завјери чији је циљ био убиство председника Леха Валенсе, саопштила је данас представница те службе.

Представница Ирена Попоф само је потврдила штампи у Варшави да су агенти „неутралисали“ припреме за атентат за Валенсу, али није изнела више детаља о цијелом случају.

НАРОДНО СОБРАЊЕ
БУГАРСКЕ МАКЕДОНСКОМ
ПАРЛАМЕНТУ

ПОЗДРАВНА ПОРУКА

СОФИЈА, 9. априла (Танјуг) — Народно собрание Бугарске упутило је данас поруку македонском парламенту у којој поздравља одлуку о пријему бивше Југословенске републике Македоније у Уједињене нације. „Тај чин је побједа принципа самоопредјељења и демократског духа нове Европе и доприносиће стабилности ситуације на Балкану“, каже се у декларацији, коју је Собрание једногласно прихватило. У изјави се подсећа да је Бугарска прва држава која је признала независност Македоније. „Неопходни су заједнички напори за успостављање мира и безбједности на Балкану и развоју пријатељских односа свих земаља нашег региона“, поручују посланици бугарског Парламента македонском Собрању.

„Ако си са нама,
много смо јачи“.

Фонд за одбрану
Крајине
Бања Лука
Жиро-рачун
10500-678-25274

БАНКАРСКО
ИСКУСТВО ИЗ
19. ВИЈЕКА

ТЕЛ: 813-333, ФАХ: 813-205

ПРЕМА ПИСАЊУ
ЗАГРЕБАЧКОГ ЛИСТА
„ГЛОБУС“

РАЗЛИКЕ ИЗМЕЂУ СРБА И ХРВАТА САМО У ЛУБАЊАМА!

ЗАГРЕБ, 9. априла (Танјуг) - Декан медицинског факултета у Загребу др Ивица Костовић изјавио је листу „Глобус“ да је „неозбиљно“ тврдити да постоје разлике између српских и хрватских мозгова, и да се „могу утврдити само разлике у вањским облицима — разлике у лубањама“.

То су, рекао је он у интервјуу загребачком недељнику, „такозване антрополошке разлике, видљиве особито на разини раса“, али се из њих „тешко могу извући било какве разлике на разини функционисања мозга“.

Др Костовић је читаоцима ускратно објашњење каквим су методама - досад непознатим медицинској науци - утврђене „разлике у лубањама“, нити у чему се оне састоје.

„Глобус“ је у поднаслову текста разговора с др Костовићем објавио да у главном граду Хрватске дјелује „фантастична установа: Хрватски институт за истраживање мозга“ у оквиру Медицинског факултета.

Институт, пише лист, сарађује с „Пливом“, проводи заједничка истраживања с институтом „Рубер Бошковић“ и „тијесно је повезан с војно-научним потенцијалом“.

То, има витално значење за одбрану Хрватске, рекао је др Костовић, али није подробије објаснио у чему се састоји тај значај.

ГАЛИ НАИМЕНОВАО ПОСМАТРАЧА
УН У ПОКРЕТУ НЕСВРСТАНИХ

БУДИМИР ЛОНЧАР У ЦАКАРТИ

ЦАКАРТА, 9. априла - Генерални секретар УН Бутрос Гали наименовао је бившег министра иностраних послова СФРЈ Будимира Лончара за посматрача УН у сједишту покрета несврстаних у Цакарту, јавља кинеска агенција Хсинхуа.

Именовање Лончара на ту дужност саопштио је шеф индонежанске дипломатије Али Алатас на редовној конференцији за штампу у Министарству иностраних послова јуче у Цакарту.

Алатас је, према Хсинхуи, изјавио да је то први пут у историји односа покрета несврстаних и УН да генерални секретар те организације именује посматрача. Он је рекао да се очекује да Лончар допутује у Цакарту ускоро.

Лончар је био амбасадор СФРЈ у Индонезији крајем шездесетих година.

RODNO PREDUZEC
EKO & MMM
BANJA LUKA

TEL: 58-463
11-731

TELEFAX:
43-005

SANSKA 49a, LAUŠ

STAMBENA ZAPOSLETA
EKODOM
BANJA LUKA

SVĚ ZA STAN ILI KUĆU
OD TEMELJA DO KROVA

ROBNA KUĆA
I RESTORAN
ADRIA
BAЊA LUKA
Ул. Краља Петра I Карађорђевића број 81

Ваши задовољства
Наше усхићење

Тел. 12-270 12-290 22-234 Факс: 12-258

ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЊЕ
MS PRIMA TRADE

78418 НОВА ТОПОЛА
АГРОАПОТЕКЕ
И ПРОДАВНИЦЕ
ПОЉОПРИВРЕДНИЦИ ЗА ВАС

NOVO

- минерална ђубрива
- машине и резервни дијелови
- сјемена - велепродајне цијене све робе

ПО НАЈПОВОЉНИЈИМ УСЛОВИМА
ТЕЛ. (078) 792-642, 792-687
ТЕЛЕФАКС: (078) 792-283

ГЛАС СРПСКИ

ПРИЛОГ
ДНЕВНИХ
НОВИНА
РЕПУБЛИКЕ
СРПСКЕ

РЕВИЈА

БАЊА ЛУКА, субота, 10. априла 1993. година II број 25

СВА САВЕЗНИЧКА БОМБАРДОВАЊА

ЋУТАЊЕ ЗВАНИЧНЕ ИСТОРИЈЕ

- Зашто су савезници и на цивилне објекте у Београду бацали тепихе бомби
- Зашто је Ниш бомбардован чак три недјеље након званичног ослобођења?

- Зашто су англо-амерички авиони, истјерујући Нијемце из Београда и других градова Србије, непотребно увећали број цивилних жртава и нанијели огромну материјалну штету

Пише Бранко РАДОВИЋ

Безобзирним савезничким бомбардовањем Београда, које је започело на васкрс, 16. априла 1944. године, званична историографија се бавила веома мало и површно. То је видљиво и у Војној енциклопедији која о томе догађају доноси само неколико штрих чињеница.

У свега десетак редова каже се да је "приликом савезничког бомбардовања Београда, 16. и 17. априла 1944. године, погинуло око 200 њемачких војника и око 1.160 грађана, разрушено је више зграда, сви мостови на Сави и Дунаву били су порушени и оштећени; поновним бомбардовањем 21. априла погођен је и логор на Сајмишту, због чега је премјештен на у Звездару."

Војна енциклопедија такође биљежи да су савезнички авиони бомбардовали наш главни град још у три наврата. Било је то 18. маја, 6. јуна и 3. септембра 1944. године. Уништена су многа складишта ратног материјала и војни објекти, али су нанесене и велике штете становништву.

Војној енциклопедији, само толико. Без икаквих података о коначном броју цивилних жртава и штети коју су житељима Београда учинили њихови ратни савезници.

Историографија се, дакле, није озбиљно позабавила питањем зашто је ово "савезничко ослобађање Београда" морало да се изведе на тако бруталан начин. Могло се, наиме, очекивати да ће бити гађани само војни, индустријски и витални саобраћајни објекти које су држали Нијемци, али не и да ће цио град бити засипан теписима бомби.

Према подацима који у посљедње вријеме излазе у јавност у ријетким публицистичким радовима, на Београд се 16. априла 1944. године обрушило око 100 тешких четворомоторних бомбардера.

У нападу су тешко оштећени Жељезничка станица, Пошта, Синдикални дом, Фабрика штофа "Влада Илић", Пивара "Вајферт". Страдао је и Сењак, а велика разарања су била у Улици Алексе Ненадовића, Крунској, Француској, Милешевској, Стишкој и Нишкој улици.

Послије готово пет деценија, вријеме је да наши историчари и публицисти поруше зид ћутања, и истраже праве

Београдске рушевине

узроке те неочекиване савезничке "помоћи" из ваздуха при крају другог свјетског рата.

Остаје, међутим, чињеница да су англо-амерички авиони, истјерујући Нијемце из Београда и других градова Србије, непотребно увећали укупан број цивилних жртава рата и нанијели огромну материјалну штету.

Поред Београда, у налетима савезничких бомбардера, од октобра 1943. године до краја рата, уништавани су Ниш, Лесковац, Крушевац, Краљево, Параћин, Ћуприја, Крагујевац, Велика Плана, Смедерево, Панчево, Ковин, Велики Бечкерек, Нови Сад, Рума, Сремска Митровица...

Ниш је бомбардован и три недјеље послје званичног ослобођења!

У ИШЧЕКИВАЊУ НАСТАВКА МИРОВНИХ ПРЕГОВОРА О БИВШОЈ БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

РЕД ДИПЛОМАТИЈЕ, РЕД ПРИЈЕТЊИ

Шта ће „анђели-спаситељи“ са Истока, Константин Мицотакис и Виталиј Чуркин успјети да учине у корист српске стране и хоће ли ангажман „мисионара са Истока“ зауставити, коначно, крвопролиће у Босни и Херцеговини - знаће се најкасније до 25. априла. Дотле српској страни предстоји права игра на дипломатском „жилету“ и велико стрпљење

Пише Анђелко АНУШИЋ

Док се мировни преговори о бившој Босни и Херцеговини налазе у извјесном интересном, дотле на делегацију „босанских Срба“ и Савезну Републику Југославију трају, рекли бисмо, двије врсте притисака. Једна је мало финије подешена - то је дипломатски брифинг, а друга врста је, добро позната - то су пријетње изгласавањем нових (поштрених) резолуција 12. априла у Савјету безбједности, уз већ, наравно, оне досадашње, о заштити у зони летења изнад бивше Босне и Херцеговине коју ће већ можда у понедељак (12. априла) реализовати НАТО са савезницима.

Као што смо посљедњи пут на овом мјесту предвидјели већи ангажман америчке дипломатије, уз „суфлирање Руса“, у рјешавању босанскохерцеговачког конфликта - то се и обистинило. Послије изјаве државног секретара САД **Ворена Кристофера**, да и српској страни треба учинити извјесне уступке у погледу територијалног разграничења унутар бивше Босне и Херцеговине - ледена санта је почела да се отапа. Најприје је у Београд допутовао грчки премијер **Константин Мицотакис** у улози амбасадора и „трансфера“ америчких интереса и погледа, кад је ријеч о приликама у бившој Југославији. Високи гост из Грчке није губио ни вријеме ни наду у главном граду СР Југославије - састао се и са **Слободаном Милошевићем**, **Добрицом Ђосифићем** и др **Радованом Караџићем**, ријешен да, као добар сузјед, помогне смиривању неуралгичних тачака у овоме дијелу Балкана.

„Анђели-спаситељи“ са Истока

У вези са доласком премијера Мицотакиса у Београд плеле су се разне приче и нагађања о томе како је он, на основу консултација са западним савезницима, донио нека нова рјешења у погледу територијалног и административног разграничења унутар бивше Босне и Херцеговине, односно у вези са поправком и дорадом Венс-Овенових мапа, а у корист српске

стране. Грчки премијер није ништа децидирано рекао у вези са овим, а нити је аподиктично демантовао ове приче и нагађања. Као сваки искусни државник и дипломата, могућност њихове реалне пројекције оставио је отвореном.

Други „анђео“ спаса стигао је, такође, са Истока. То је човек из „позадине“, из сјенке, **Виталиј Чуркин**, специјални изасланик Русије, и замјеник министра спољних послова ове државе. Пошто је Борис Јељцин некако одолио „прољетном поводому опозиције“, и након тога се састао са америчким председником **Клинтоном** у Ванкуверу, гдје су „карте“ међународне политике још једном добро „промијешане“ и дефинитивно подијељене улоге на сцени „балканске барутане“ - Чуркин је могао по други пут да крене пут СР Југославије. Овај пута са нешто сигурнијим адутима - не само у рукама!

Јер, америчка администрација је обећала јаку материјалну потпору „реформама у Русији“, која „тежи“ милијарду и 600 милиона зелених новчаница! Та потпора би требало и да на предстојећем референдуму у Русији, 25. априла, Бориса Јељцина учврсти у климатом председничком седлу! Преостало је још само - да се брзо ради на реализацији америчких интереса на простору бивше Југославије! Јер, „пјешчани сат Бориса Јељцина“ може да исцури до 25. априла, а онда би могле на сцену да ступе друге политичке и демократске снаге које су спремне да направе коперникански обрт кад је ријеч о приликама у бившој Југославији.

Дипломатски „жилет“

И за други долазак Виталија Чуркина у Београд је, такође, речено да је берићетан, заправо, да специјални руски изасланик „не долази празних руку“. Шта је од тога свега тачно, у овоме часу се не зна, осим што су једино познате Чуркинове ријечи изговорене пред новинарима „да тек сада почиње да схвата Србе“!!! Тек, „анђео-спаситељ“ са Истока је одјездио на Запад, да својим савезницима (или

послодавцима!) пренесе оно што је чуо у Београду! Од његовог преношења зависиће сигурно и судбина нових резолуција у Савјету безбједности против СР Југославије. Управо је зато и одложено изгласавање нове резолуције о поштравању економских санкција против Југославије, до 12. априла. Но, на овом мјесту не треба пренебрегнути ни чињеницу да је Виталиј Чуркин, на одређени начин ипак, предупредио одлазак др **Радована Караџића** у Русију, у посјету тамошњим парламентарцима, опозицији и руском патријарху.

Да ли је то учињено из страха да би Караџићев сусрет са руским парламентарцима могао да, на извјестан начин, баца у сјенку посредничку улогу Виталија Чуркина у мировним преговорима, односно да поремети ставовити дипломатско-политички равнотежу између Америке и Русије, и да коначно озбиљније угрози америчке интересе на тлу бивше Југославије - вријеме ће показати.

Но, уље на босанскохерцеговачку ватру дошло је у извјесној мјери, ових дана господин **Мартин Атисари**, дипломата из Финске и први председавајући радне групе у мировним преговорима о бившој Босни и Херцеговини, изјавом да се на Венс-Овеновим мапама не могу вршити знатније корекције нити поправке, већ да за тај потез морају бити сагласне и друге двије стране - муслимани и Хрвати. Ова изјава финског дипломате дјелује, колико узнемирујуће, толико и изненађујуће, јер предупређује мирно и попитичко рјешење бх. конфликта.

Као што је познато, 70 до 80 одсто понуђених мапа су прихватљиве за српску страну. Спорно је, дакле, оних двадесет или тридесет одсто мапа, као и пројекат прелазне владе у Босни и Херцеговини, којим се покушава „васкрснути“ етнојски континуитет бивше централне југословенске републике.

Шта ће „анђели-спаситељи“ са Истока, Мицотакис и Виталиј Чуркин, успјети да учине у корист српске стране, и хоће ли ангажман „мисионара са Истока“ зауставити, коначно, крвопролиће у Босни и Херцеговини - знаће се већ до 25. априла. Дотле, српској страни предстоји игра на дипломатском „жилету“, стрпљење и одбрана етничких простора. Оно што је Војска Републике Српске урадила на терену, бранећи голу егзистенцију српског народа - једина је и најправеднија мапа коју Срби могу да прихвате.

РУСИЈА УОЧИ РЕФЕРЕНДУМА

СВАКО ПО СВОМЕ

• **Исход референдума 25. априла крајње неизвјестан**

Пише Ђорђе МИЛОШЕВИЋ

У републици Молдови, једној од шеснаест република које улазе у састав Руске Федерације, извршен је „државни удар“: Парламент те републике укинуо је институцију председничке власти и наложио премијеру да врши дужност највишег органа извршне власти. Од данас више немамо председника нити нам је потребан - рекли су посланици републичког парламента.

У Москви, та одлука је схваћена као атак на Устав Федерације и подривање темеља заједничке државе. Данас Молдова, сутра нека друга република, а затим и Федерација - чуло се у Москви.

Да је „пуч“ проведен у неко друго вријеме, он би вјероватно прошао незапажено. Међутим, у вријеме грчевитих припрема за референдум, одлука републичке скупштине схваћена је као политичка игра да се дискредитује председничка власт у цјелој Федерацији. Све је одмах повезано са Врховним саветом у Москви и пријетњама рестаурације комунизма.

У политичкој игри и припремама за референдум 25. априла све стране се понашају према сопственим нахођењима и мјерилима: дозвољено је све, или готово све да би се дискредитовао онај други.

Председник Федерације Борис Јељцин позвао је грађане Русије да на сва четири питања одговоре са „да“. Таквим одговором, грађани би подржали председника Јељцина, његову економску и социјалну политику и сагласили се са одржавањем пријевремених председничких и парламентарних избора. „Не плашим се питања на референдум као ни пријевремених председничких избора“, изјавио је руски председник. Он је самоувјерено рекао да у овом тренутку у Русији „нема алтернативе председнику Јељцину“, али да ће их бити у будућности.

Присталице председника Бориса Јељцина организују широке акције подршке његовој политици. Превдиђени су, између осталог, рок-концерти, а многи политичари и организације јавно агитују у његову корист.

Друга страна, такође, не сједи скр-

штених руку. Председник Врховног савета Руслан Хазбулатов демантује тврдње да су се депутати зарекли против председника Федерације и да се ради о покушају рестаурације комунизма. „Уколико неко тако тврди, то је блеф“, рекао је Хазбулатов у разговору са америчким конгресменом у Москви.

Поједини аналитичари и политичари сматрају да је прерано прогнозирати исход референдума када није свим јасно ни да ли ће бити одржан, односно да ли ће половина уписаних

трају да треба хитно ријешити конфликт, иначе ће се земља наћи на прагу грађанског рата - сматра један од Горбачовљевих људи, научник Григориј Водолазов. По његовој оцијени, велико је питање да ли ће на биралишта изаћи довољан број гласача да би се референдум уопште могао сматрати правоснажним.

Што се више приближава дан одржавања референдума, то се више осјећа нервоза, па и неспокојство - тврде аналитичари у Москви. Иако свака страна сматра да има „адуте“ у својим рукама, ниједна није заправо

МОСКВА

бирача изаћи на биралишта.

Један од лидера „Грађанског савеза“, који окупља организације и политичаре умјераче оријентације, Василиј Липицки, сматра да резултати референдума, ма какви били, неће размрсити руско политичко клупко. Једини излаз је у пријевременим председничким и парламентарним изборима, сматра он.

Страсти су подгријане и људи сма-

сигурна ни у одзив бирача, нити у њихово расположење. Референдум би - ако ништа друго, дао бар одговор на питање - дали бираче уопште интересује политичке и друге борбе законодавне и извршне власти, или су преокупирани бригом за голу егзистенцију. Једно са другим је ипак повезано. У том смислу, референдум ће ипак показати шта грађани мисле о својим руководиоцима и шта од њих очекују.

УЗ ГОДИШЊИЦУ БОСАНСКОХЕРЦЕГОВАЧКОГ РАТА

ЉУДИ СВЕ МАЊЕ, ГРОБОВА СВЕ ВИШЕ

• Српском руководству пред иоле објективним свијетом не би било тешко доказати да Срби нису, како тврди Изетбеговић, почели етничке сукобе у Босни и Херцеговини. Рат, логично, почињу војске. А, почетком априла, националне армије имали су само муслимани и Хрвати

Пише Радмило ШИПОВАЦ

Почетком априла прошле године у бившој Босни и Херцеговини живјело је 4,3 милиона становника. Данас, по свим процјенама, можда тек половина од тога. Статистика каже да се у избјеглиштву широм свијета налази 1,8 милиона „Босанаца“. У ратном вихору страдало је на десетине хиљада припадника сва три конститутивна народа, порушени су градови, уништени индустријски, привредни, културни и вјерски објекти, извршене велике сеобе народа...

У седмици коју испраћамо ушли смо у другу годину босанскохерцеговачке ратне драме. Истина, прије шестог априла, дана који се сматра званичним почетком рата у бившој централној југорепублици, хрватско-муслиманске снаге су починиле злочине над недужним српским цивилима у Сијевцу код (Босанског) Брода и купрешким селима — Доњи и Горњи Малован. Но, српски народ је гајио наду у заједнички живот са муслиманима и Хрватима све до тренутка кад је лажни миротворац Алија Изетбеговић, одмах по изнуђеном признавању Босне и Херцеговине, наредио општу мобилизацију такозване територијалне одбране.

Је ли могло другачије

Данас се зарађене стране с правом питају — је ли могло другачије? Јесте, али, нажалост...

И ланцима је било јасно да ће међународно признање Босне и Херцеговине као суверене државе продубити јаз између Срба, који су сезнатно прије тога на плебисциту српског народа изјаснили да желе наставити живот у Југославији, и сесионистички расположених муслимана и Хрвата. „Наставак политике другим средствима“ био је неминован.

Муслимански народ не може опростити свом лидеру Алији Изетбеговићу неприхватање приједлога Мухамеда Филиповића и Адила Зулфикар-

пашића из Муслиманске бошњачке организације о склапању пријатељства између Срба и муслимана, који су, до избијања рата, у више од 90 општина бивше Босне и Херцеговине сачињавали већинско становништво. Рат се могао избјећи и прихватањем Караџићевог приједлога да се одгоди босанско признавање до доношења одлуке о унутрашњој реорганизацији републике — у три конститутивне јединице, односно кантона или провинције. Али, Европа је на евентуално прихватање такве одлуке гледала као на уступак српској страни.

Ко је почео рат?

Српском руководству пред иоле објективним свијетом не би било тешко доказати да Срби нису, као што тврди Изетбеговић, почели етнички сукоб у Босни и Херцеговини. Рат, логично, почињу војске. У вријеме кад су свијет обилазиле слике о крвопролићу у босанским градовима, у Босни и Херцеговини су постојале три вој-

ске. Регуларна војска СФРЈ — ЈНА, снаге хрватског вијећа одбране, које су на подручјима западне Херцеговине и централне Босне утврдиле своје положаје још почетком прошле године и такозвана „Патриотска лига“, армија муслиманског народа састављена од домаћих и муслимана из Сандака и са Космета. ЈНА је само представљала тампон-зону између зараћених страна, док су муслиманске и хрватске паравојске имале заједнички циљ — покорити српски народ. Војска Републике Српске формирана је тек скоро два мјесеца по избијању рата, као неопходна противтежа хрватским и муслиманским формацијама.

Замјеник министра одбране такозване Босне и Херцеговине Муниб Бисић крајем прошле године отворено је рекао да је „Патриотска лига“, у тренутку кад је избио рат, бројала више од сто хиљада војника. Муслимански војни врх је, према тврдњи Бисића, два пута предсједнику босанског предсједништва предлагао да се крене у рат. Први пут кад се разбуктао рат у Хрватској, када је планирано да се најприје поруше мостови на Дрини, како би се зауставио доток резервиста из Србије и други пут почетком прошле године кад су вођени дипломатски

Принуђени на одбрану

(Снимио Р. ПАВИЧИЋ)

договори о мирном превазилажењу босанскохерцеговачке кризе. Но, Изетбеговић то није дозволио до међународног признавања Републике Босне и Херцеговине.

Јединице Хрватског вијећа одбране су, за вријеме рата, до наоружања долазиле из Републике Хрватске, одакле су стизали и „калашњикови“ за муслимане. Због планираног сукоба са „зеленим береткама“ и такозваном армијом Босне и Херцеговине, хрватски чепници нису дозвољавали Алијиним бојовницима дотурање тешког оруђа. Изузетак су муслимани у Цазинској крајини, који су у потпуном српском окружењу. Но, у централним дијеловима Босне муслимани су до тешког оруђа дошли „пријевременом оставинском расправом“, тј. пљенидбом имовине бивше ЈНА. У наоружавање српских непријатеља, није тајна, укључени су и они које су Уједињене нације овластиле да спречавају сукобе — припадници снага УНПРОФОР-а.

Несагледиве последнице

Српска страна није планирала рат, али је успјела одбрани и ослободити већину својих територија и формирати републику српског народа. Истина, слобода је скупо плаћана, нарочито у срединама гдје су муслиманско-хрватске снаге прије почетка рата запосјеле стратешки најважније тачке. Муслимански и хрватски делати су на свиреп и звјерски начин убили на хиљаде невиних Срба, Тузлу, Зеницу, Сарајево и многе друге градове претворили су у концентрационе логоре за припаднике српске националности, никле су нове масовне гробнице српског народа.

Захваљујући подршци моћних међународних спонзора, на рачун српског народа пласиране су бројне лажи и неистине. Тако су оптужени за геноцид над цивилним становништвом, за наводна стварања концентрационих логора, силовања муслиманки, кршење резолуција Уједињених нација, рушење авиона...

Све војне фабрике и већина индустријских објеката остали су у хрватским и муслиманским кантонима, што је само посљедица дугогодишњег вођења антисрпске политике.

Хрвати су, по свему судећи, прошли најбезболније. Претпоставља се да је из реда хрватских формација пало најмање жртава. Првенствено због истурања муслимана у прве борбене редове. Сада је ваљда јасно зашто је делегација босанских Хрвата повукла потпис са Кутићеровог плана, који је предвиђао подјелу Босне на етничке кантоне, по коме је хрватском народу припадало свега 12 одсто територије и ниједан већи град. Подршке Аустрије, Њемачке и цијелог Запада босанским католицима учинила је своје...

И тако из дана у дан. Људи је све мање, а гробова све више. Нажалост.

ЖЕНЕВСКИ СУДСКИ МАРАТОН

„КОСОВАРИ“ У ХЕРОИНСКОМ ЛАНЦУ

• Четворица Албанаца са Косова пред Женевским судом •
Осамдесет одсто европског тржишта хероина у рукама косовских Албанаца

Пише: Наташа ОЈДАНИЋ

ЖЕНЕВА Судски процес четворици Албанаца са Косова, које женевски тужилац терети за трговину хероинском, ушао је у другу седмицу. Пред женевским судом нашла су се лица за која се вјерује да су посљедњи чланови мамутског хероинског ланца „Бенжамин“, чија је афера почела да се разоткрива у јесен 1989. године.

Појединости са овог суђења још се држе у тајности, јер је процес у току. Званично је, међутим, саопштено да су четворица окривљених доспјели на суд захваљујући изјави извјесног Суљамија С., такође Албанаца са Косова, коме је женевски суд у фебруару изрекао најтежу казну због растурања дроге — пет година строгог затвора.

Он је ухваћен са пет килограма хероина у Солерну, након што је швајцарска полиција мјесецима прислушкивала његов телефон. Захваљујући тим прислушкивањима, али и исказима које је у току суђења давао, ухваћена су четворица Косовара из ланца „Бенжамин“, али и 30 других њихових сународника који се, поред трговине дрогом, терете и за бројне друге тешке прекршаје.

Члан Централног швајцарског одјељења за дроге, Никола Девхирс, који је ангажован у раскривавању мреже „Бенжамин“, тврди да су, откако је почео грађански рат у Југославији, Косовари, (Албанци Косова овдје зову Косовари), преузели трговину дрогом. Према његовим ријечима, хероин води поријекло из Пакистана и стиже у Турску која је главни редистрибуциони центар. Потом трговина хероинском креће балканским каналима слиједући путеве којима се допремају свила и зачини.

Дрога се у колима превози кроз Мађарску, Бугарску, Словачку и Чешку све до западноевропских земаља. На том путу, истиче Дев-

хирс, Праг је главна раскрсница одакле хероин иде у главни транзитни центар у Зелину, у западној Словачкој.

Према исказима једног Албанаца са Косова, који је раније осуђен и затворен у кантону Ву, након што га је изручила полиција из Братиславе, организатори трговине хероинском су на Косову.

Косовски растурачи дроге у Швајцарској су мали гросисти који дјелују у оквиру породичног клана. Годинама дрогу растурају на црно, али неријетко раде и официјелно.

Организовани су у групе чији сви чланови воде поријекло из истог мјеста. У Швајцарској живе истим начином живота као да су у родном мјесту, а преко својих земаља на Косово упућују огромне своте новца, захваљујући којима су многе албанске породице дигле читаве квартове вила.

Швајцарска полиција тврди да су Косовари у растурању дроге прави професионалци. Тешко им је ући у траг јер дрогу скривају у шуми, па су хајке махом неуспјешне.

Мрежа за растурање хероина „Бенжамин“ у Швајцарској је откривена прије више од годину дана, захваљујући једном суђењу у Италији. Крајем 1991. године швајцарска полиција је први пут објелоданила да су у 18 кантона ухваћене 442 особе под сумњом да тргују хероинском, од којих се 330 већ налази у затворима.

У ланцу „Бенжамин“ била је ангажована 1.421 особа, која је дјеловала у 11 земаља. Готово сви растурачи из тог ланца данас су у затвору.

Вјерује се да је посредством те мреже само у Швајцарској растурено на стотине килограма хероина. Занимљиво је, међутим, да је, приликом хапшења, код Косовара само једном нађена већа количина — 5 килограма, док се у осталим случајевима радило о неколико десетина грама. Укупно су заплијењена 22 килограма дроге.

ТЕМЕЉИ ОДБРАНЕ СРПСКЕ ДРЖАВЕ

• У процесу формирања националне државе војска је цио српски народ, а старјешински кадар своју службу третирао као службу народу • У ситуацији када је народна војска један од главних чинилаца стварања државе српског народа, неминовна је и њена улога у организовању апарата власти правне државе у служби народа • Кад год је војска била партијска, никада се није могла изједначити с народном војском

Пише др Станко МИШИЋ

Српски народ на простору бивше БиХ први пут у својој историји формира своју националну државу. Тај грандиозни задатак, стицајем низа међународних и унутрашњих околности, историја је додијелила садашњој генерацији Срба. Поучени искуствима из пропуштене двије шансе у овом вијеку, данашња генерација Срба има знања, воље и снаге да крунише вјековну тежњу и борбу српског народа на просторима бивше БиХ организовањем јединствене националне државе. Задатак је реално остварив будући да српски народ на том простору има сопствену територију и јединствену националну културу у најширем значењу (језик, религију и обичаје), као основне предуслове формирања сваке државе.

слободу српског народа. Та енергија се мора мудро и рационално користити и каналисати да се прво обезбиједи територијална цјеловитост државе српског народа. То се постиже јединственим и националним ангажовањем свих војно способних становника у одбрани и ослобађању своје територије. На тај начин се и шеструко смањује број укупних људских губитака и разарања материјалних добара, те скраћује вријеме оружане борбе.

Ефикасно и рационално организована правна држава способна је и за одбрану и производњу материјалних добара. У тим условима она је компетентна и надлежна да изграђује и одговарајуће унутрашње односе, засноване на владавини права и моралних норми. То је сигурна подлога за поуздан морални и патриотски однос сваког појединца и народа у цјелини према захтјевима изградње и одбране

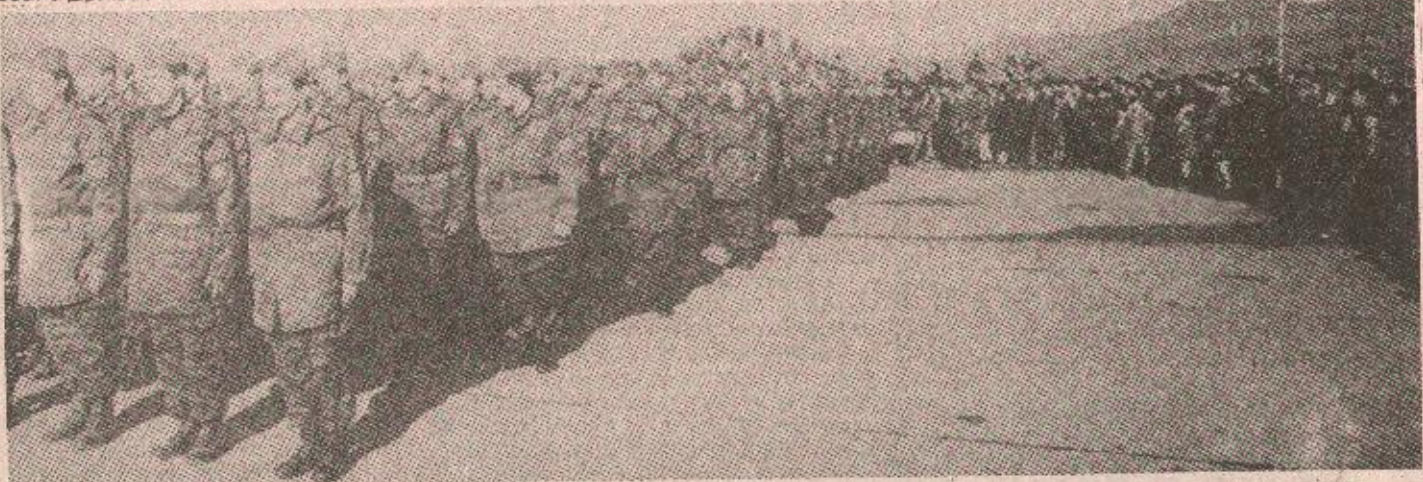
НАРОД,

ска, никад се није могла изједначавати са народном војском. Поготово ако владајућа партија није чврсто изражавала интересе народа, односно бар у оној фази и сфери владавине када се интереси власти не поклапају са интересима народа из којег се војска регрутује.

Интеграција цивилних и војних аспеката организовања државе у нашем случају за последњу треба да има правно регулисање оптималног споја те двије сфере у функцији одбране, тако да се изрази доминација цивилне власти и стручни професионализам војске. Циљ регулисања таквог односа цивилне и војне сфере у држави јесте спречавање политизације војске и војунтаризма власти у управљању државом.

Конституисање парламента - срећна околност

Специфичност стварања српске државе на простору бивше БиХ је ти-

Користећи постојеће реалне претпоставке држава српског народа на самом старту свог формирања мора да постави солидне темеље за остваривање виталних државних функција: економске, дипломатске, социјалне, културолошке и одбрамбене. Посебно је у почетној фази значајна висока организованост државне управе и јединство циљева цивилне и војне сфере ради функционисања и одбране државе, односно сагласност циљева и интереса српског народа, његове државне власти и војске.

Повјерење и мотивисаност народа

У томе се не смије изневјерити повјерење и мотивисаност народа и бораца за националну самосталност и

српске државе.

Снага државе и њене одбране лежи у хармоничном развоју свих елемената државне структуре у сагласности са законитостима развоја сваке сфере понаособ: економске са економским законитостима, а војне са војно-професионалним кодексима, наравно у складу с потребама и могућностима државе.

Војска је саставни елемент структуре сваке државе. Она је истовремено инструмент власти (политике) државе. Отуда је уређење односа између власти и војске предмет од прворазредног значаја за формирање и опстајање државе. Истовремено поузданост војног фактора сваке државе је пропорционална степену слања интереса народа и војске, а не власти и војске. Кад год је војска била партиј-

лична за револуционарне промјене постојећег стања у којима војска иступала као активни чинилац стварања националне државе. Истовремено, она се у погледу мобилисања и организовања ослања на постојећу структуру власти на просторима с већинским српским становништвом и влашћу српског народа. Она помаже и у организовању власти, али се не издиже изнад легитимне власти, уколико ова служи истим циљевима и интересима народа.

Међутим, у кризним подручјима гдје сама власт (општински органи) не могу да организују ефикасно функционисање одбране, привреде, социјалних и других дјелатности, не треба избегавати увођење и одговарајуће принуде цивилне управе.

ДРЖАВА И ВОЈСКА

У процесу формирања националне државе војска је цио српски народ, а старјешински кадар своју службу третира као службу народу. Своје групне интересе војни професионалци, у таквим околностима, изједначавају са интересима националне одбране. На исти начин би се морали понашати и припадници МУП-а и представници других органа државе.

У ситуацији када је народна војска један од главних чинилаца стварања државе српског народа, неминовна је и њена улога у организовању апарата власти правне државе у служби народа. Срећна је околност што се у ратним условима могао конституисати парламентар српске власти на цијелој територији српског народа у бившој БиХ. Да тога није било, било би неопходно и формално проглашавање ратног стања и конституисање ВОЈНОГ САВЈЕТА као врховног органа власти. Међутим, околност нормалног, легалног и легитимног избора и конституисања органа народне власти на нивоу Републике Српске и општина, није гаранција аутоматског рјешења проблема и правног функционисања народне власти на рјешавању животних питања војске и становништва. Могуће су у овом, као и у сваком рату, бројне махинације и са влашћу и у власти и девијације служби: законодавне, извршне па и судске власти. Отуда је неопходна стална будност и координиран рад парламента, војске, полиције, милиције и других органа власти на свим нивоима да се у коријену спрече и елиминишу појаве: ратног профитерства, пљачке народне имовине, криминала, правласти под вођством самозваних властодржаца, корупционаша, непотизма, мита, и свих других порока. То су највећи непријатељи мобилисања људства у борби за одбрану територије и слободе српског народа и стварање његове државе.

Дестимулисати све антивриједности

Преузети грандиозни задатак, којим се омогућава рјешавање националног питања српског народа да буде свој на својем у наредним вјековима, да се коначно саберу и смире будуће генерације и одужи дуг минулим покољенима српског народа, мора се, дакле, водити веома темељито уз високу организацију и функционисање цивилне и војне власти. Свака инпровизиција, привремено, једнократно, површно, самовољност и својеглавноста може да повећава жртве бораца на линијама одбране српске земље.

У интересу потпуног јединства у реализовању циљева борбе неопходно је да и борцима и народу буду извјесни циљеви, не само у погледу стварања државе српског народа и омеђавања њене територије него и у погледу организације друштва и промовисања његових вриједности које треба достигати у току борбе и након успостављања територијалне цјелокупности државе. При томе се, свакако, морају досљедно поштовати одговарајуће заслуге сваког појединца и његов допринос националној борби у изградњи нове државе. На старту се морају систематским мјерама дестимулисати све антивриједности које отежавају борбу српског народа као што су: ратно профитерство, корупција, мито, пљачка, приватизација власти, дезертерство и слично. Поуке из СФРЈ о територијалној организацији војске су искувише трагичне да би се могло толерисати организовање локалних паравојски које служе егоистичким циљевима и интересима локалних вођа. Тијесна сарадња војних са локалним цивилним властима мора да се темељи на општим принципима, а не да се користе за покровитељство друштвено штетних радњи на уштрб општих циљева борбе. У случају да се и војни органи „политизују“ локалпартриотизмом, лабави се војна организација, слаби маневарска и укупна борбена способност јединица.

Партикуларизација циљева демотивише борце

Са друге стране веома је тенденциозно и строго оградивање војске од политике и потпуно затварање војске у касарне. Овај рат је таквог типа у којем се, поред националних и вјерских аспеката, прожимају и економски и политички циљеви. Ради се и о заживљавању парламентарног вишестраначког система власти у чему садашње генерације људи на власти немају традицију. То је погодна атмосфера за мешетарење профитера различитог профила. Отуда није сувишна будност и помоћ и војних стручњака да се нова власт на старту не разболи од старих партијских или анархолибералистичких болести.

У сваком случају постоји потреба изналажења правог споја војне и цивилне сфере у функцији одбране српског народа, његових територија, али и конституисања правне државе и моралног друштва.

Масовност мобилизације народа за борбу опредјељује се циљевима рата и мотивисаности људи. Снага војске није само у њеној масовности. Оно што осигурава снагу сваке војске и одбране јесте спремноста човјека и наро-

да да прихвати циљеве рата као своје. Тек након тога услова успјех у рату зависи и од других чинилаца као што су: организација војске, обученост, опремљеност, стручна професионалност командног кадра.

Сарадња Министарства војске и Министарства унутрашњих послова и садејство војске и милиције у функцији одржавања задатог нивоа борбене готовости одбрамбених снага државе морају се операционализовати на свим нивоима, посебно у фази борбе за интегралну територију државе српског народа. Тиме се обезбјеђује функционисање система власти, одбране и унутрашњег реда из једног центра. У ситуацији када су полицијске снаге регионално организоване питање координираног дјеловања војних и полицијских снага је веома деликатно ријешити у пракси, јер се у тим околностима могу појављивати партикуларни циљеви војске и полиције (милиције), чиме се још више угрожавају циљеви борбе, а манифестују локалистички интереси. Тиме се демотивишу и борци на фронту и демобилишу укупне друштвене снаге за остварење циљева заједничке борбе.

Сложени процеси трансформације

Ради осигурања јединственог поступања свих чинилаца велике борбе српског народа за своју слободу, своју сувереност и државотворност, то јест ради ефикасног реализовања јединствених циљева те борбе, најјелисходније је да се организује јединствено руковођење укупном борбом (политичком, економском, војном). Само на тај начин могу се још у зачетку спријечити утицаји деструктивних друштвених (отпадничких, одметничких, криминалних, паравојних, профитерских, мафијашких, пљачкашких и других) снага.

Партијално дјеловање политичких, војних, друштвених и других чинилаца државе, макар се они и дуплирали и на паралелним колосијесима успјешно реализовали, доноси само дјелимичне укупне резултате. Паралелизам у раду органа власти, војне и милицијске организације само умножава број веза и разводиљава рјешавање конкретних проблема, јер се са повећањем броја веза повећава и број сметњи (у тим везама се умножавају и многе паразитарне везе као што су родбинске, имовинске, криминалистичке, парapolитичке и слично).

Фаза националне државотворне борбе српског народа проводи се у најкритичнијем историјском тренутку, када се истовремено на простору бивше Југославије врши и трансформација основних друштвених односа, када приватна својина постаје доминантан облик друштвених односа,

ПЕКМЕЗ ПО ГАРДЕРОБИ

● **Мажемо маст и сузе пролијевамо по врућем хљебу, и само резигнирано кажемо: била једном једна љубичица**

Пише Бранко ЧУЧАК

Била једном једна љубичица. На-стало је велико спремање у кући. Јер је требало обити родбину у Крајини. Породица је још цијела била на окупу. И дјед и баба, и тетке и стрине, и ујаци и рођаци. Глава се породице мало разбољела, па је требало отићи да се шта ружно без нас не деси. И ми смо били на окупу. Мама, тата, сека и ја. И једна љубичица. С прољећа је било најзгодније путовати, кад се дигну сјењегови од пани. У Крајину је ред био понијети кафе, шећера и поклона за дједу. Не зато што нису имали већ што је обичај такав био. Тре-бало је обути гардеробе, али и пони-јети. Да наша породица види како нисмо задњи у животу. Тако се пони-јело и што треба и што не треба, у ко-ферима од пресованог картона. Све је било као туч тешко, а пут је био дуг као да идемо до Владивостока. Ау-тобус, трамвај, вози коњска запрега. Ова су нас возила у завичај роди-тељски носила. Морали смо ноћити у градском хотелу који се звао „Пошта“. У собама су била два кре-вета. На једном су спавале мајка и сестра, на другом отац и син. У неко доба ноћи неки је непознати глас тражио пиштољ. Глас је побјегао низ стубиште, а отац је касније звао ми-лицују, која није улазила у собе. Играо сам се на пјешачком острву, не знајући ко је хтио да нам узме но-вац за пут. Преко пута бијаше зграда на којој је писало Народно позори-ште. Никад нисам био у позоришту, никад нисам гледао глумце, никад нисам упратио комад. Тамо је очи-гледно сезона била на измаку јер је у билетарници безuspјешно сједила продавачица карата, везући голбен. Питам се је ли она била шта у роду хотелском портиру. И једно и друго хтјели су туђе паре за властиту пред-ставу. Моја породица их је продухи-трила. Отац је на вријеме сину купио баканце, које су га убијале по нога-ма. Син је шепуцао, вакући кући по-родични терет пут Крајине. Обишли смо цијелу фамилију и свима дали

како бог заповиједа. Заузврат, поро-дица нас је напунила сувим месом, сланином, кајмаком и сиром. Врати-ли смо се тежи него што смо били. Јер је био такав обичај. Да се нико празних руку не врати. Прољеће бје-ше добро одмакло и ми смо остави-ли кофере на жарком сунцу, скло-нивши се начас у љетној башти. Док смо се расхађивали, из кофера је стала да куља љепљива маса од пек-меза, који се није могао зауставити. Пекмез се сливао по вешу, кошуља-ма и баде-мантилинама, остављајући убједљиве мрље. Вратили смо се у нашу паланку мртви уморни, слава-јући данима. Мајка је гардеробу откувала у педесет вода, али пек-мез није хтио изаћи из текстила. Ци-јело боговотно љето криписмо мрље од купиновог слатка, али ништа није вриједило. Некако у то добастигнеи мода шашаво бојене гардеробе. Узму људи одјевни предмет, свежу га у неколико чворова, па баце у ва-рикину. Кад то извадиш, добијеш не-правилни дезен, који је освајао сви-јет. И мама и тата и сека и ја ушли смо напречац у моду. Јер смо, поштова-на господо, увелико личили на расц-вјетане љубичице. Човјек се учи на туђим искуствима али и на својим. Брука с пекмезом није морала бити сакривана. Чак смо били у предно-сти. Дошла била времена маште и слободног облачења.

Била једном једна љубичица. Ово, кад је оно почело, опет сам носим ко-фере у окрњену породицу. Није би-ло живог дједа и бабе. На срећу, ра-сла су румена унучад, а родна је го-дина била. Сад сам у Крајину стигао као избјеглица. Ипак, нашло се за мало кафе и дувана. Подсјећали смо се на прошла времена, испричали све приче и зауставили код оне с пекмезом. Учећи се породичном ис-куству, закључио сам како у кофере не треба стављати ништа што може покварити оскудну гардеробу. Ујак ми је ставио теглу с машљу у кофер и рекао да не бринем. Хладноће су так-ве да ништа не може исцурити. Тако и буде. Мажемо маст и сузе пролије-вамо по врућем хљебу. И само резиг-нирано кажемо: била једном једна љубичица.

ВЕРА

Запис о дјевојци која је изгубила оца и остала на свом огњишту, пр-косећи бацачима и хаубицама

Текст и снимак Велимир БОЈКО

Дио Посавине дуж коридора релатив-но је густо насељен. То су села у близини Орашја — Обудовац. Доњи Жабар. Човић Поље, Баткуша, Лончари. То је углавном пољопривредни крај — сељани узгајају по-врће, житарице и дуван, гњиве, дворишта, куће и амбари, а између њих лавиринт сеос-ких путева.

Хрватска артиљерија из прекопавске шум-е Бошњаци, као и њихови минобацачи с ове стране Саве, било примирје или не, свакодневно туку овај простор. Циљ је, на-равно, саобраћајница, односно коридор, али њега је теже „напипати“, па пројектили падају којекуда, око кућа и по ораницама. Зато има жртава међу цивилима, јер људи ипак не могу дан и ноћ сједити у кући. Ора-довима не живи нема ни говора. Штавише, због мина и граната сељаци нису успјели скинути ни дио прошлогодишњег уroda, а репа је остала у земљи. Сада живе ору не-пријатељске (ха)убице, а бацачи сиљу геле-ре. А њихова лака оклопна возила „прага“.

ИЗЛОЖБА У СПОМЕН

НОВИ

● **Тематска поставка „Праисторијска цивилизација“ представља дио археолошког рада и резултате истражи-вања на више крајишких локалитета**

Пише Јагода ПРЊА

Резултати новијих археолошких истраживања на десетак крајишких локали-тета представљени су дјелимично на му-зејској изложби „Праисторијска цивилиза-ција“, отвореној у спомен-кући Владе Ми-лошевића до јуна. Друга овогодишња тематска поставка у музејском простору, заштићеном као споменик културе, у Ули-ци краља Петра I Карађорђевића, за јав-ност је значајна као потврда постојања живота на нашем подручју у најранијим културним периодима. Допуњује често и мијења досадашњу археолошку и историј-ску слику о најстаријим периодима, позна-тим и у науци на овим просторима. Кроз из-ложене експонате и фотографије, доказе живота и рада у прошлости, преллићу се вријеме и догађаји који такође говоре и о марљивом стручном дјеловању да би се от-крили ови трагови, допунио тако мозаик и кроз постојање праисторијских градина и насеља, о животу у вријеме најстаријих цивилизација.

Уз истраживања неолитске цивилизаци-је (у Дуротевцима, Котор-Варош, Косије-рево и у терћави Кастел), гдје су пронађени и налази из енеолита, поставком су об-ухваћени и резултати вишегодишњег ис-

ТУЖНОГ ЛИЦА

затим митраљеви „бровингер“ и тенковске гранате обрезују дрвеће и шишају тек про-пулапе шибљаке. Ни куће нису поштеђене. Овуда-онуда око загла о рушевину којој је бацач одрио кров. Фасаде већине кућа су избушене гелерима.

Село Човић Поље је једно од села из овог подручја. Лијепа нова породична кућа, а сва изрешетана. Пред кућом **Вера Поповић**, деветнаестогодишња дјевојка тужног лица.

— Мој отац **Радован** погинуо је као тери-торијалац 13. новембра прошле године. Оно што нашим борцима нећу никад заборавити, догодило се непосредно након очеве смрти. Овдје у нашој кући била је та-да смјештене једна јединица, али они су не-посредно прие татине погибије прекоман-довани негдје другдје. И ево шта је било: кад су они некако сазнали да је тата пао, сви до једнога су се вратили — да помогну да га сахранимо и да нам се нају у нај-тежим тренуцима. Сад су у нашој кући дру-ги борци. Помажу нам у свему у чему могу, у набавци орђева и у свим пословима око куће. С њима мајка и ја дијелимо све што имамо. Ипак, много је важнија она њихова морална подршка, сама чињеница да су они ту. Тако сам сигурнија и мирнија, иначе не знам шта бих без њих...

Ово је Верина кратка животна прича. Он-

да наилази Верина мајка. Плаче и јауче:

— Ето, месеци су прошли, а ја не могу да престанем да мислим на мога Радована, не могу да се смирим. Шта је ово, јесам ли ја другачија од осталих које је задесила иста несрећа, не знам, не могу да престанем ми-слити. Па кад погледам онај трактор мога Радована, ено га чами неискориштен...

Поручник **Петар Бикић**, пријатељ ове честите куће палог ратника, обилази и тје-ши Веру и њену мајку кад може и колико може:

— Плачи мајко, треба да плачеш, имаш и за киме!

А Вера не плаче. Пути и озбиљна је, па дође некако старија. Изгледа да се она јаче носи с губитком. Вера пати у себи. Свој бол она је похранила дубоко и њој је зато теже.

Удаљавамо се прашљавим сеоским дру-мом Човића Поља. Посуда уокло старих и нови кратери, а ваздух и небо пуни страних и нездравих звукова fronte — детонација, праска, одјека и фијука. Вера, дјевојка ту-жног лица и даље, као на стражи стоји испред своје изрешетане куће.

xxx

Облачан и благ мартовски дан над Ора-шјем смјењује прохладно јутро са ситном леденом кишом. А онда, на коридору, у се-лу Доњи Жабар, свакодневни немили при-зори: групице војника узалуд покушавају да зауставе неко од возила које би их пове-зало. Аутобуси — бањолучки, београдски и други, пуни или полупуни — не обазире се на униформу, тек пројуре без зауставља-ња. А може се замислити како је борцу из рова, који је добио три слободна дана — два ће изгубити на путу, а један провести од

куће.

Конечно наилази велики плави аутобус Војске Југославије, вози из Београда за Книн. Након што су се прокисли војници уквали, југословенски старјешина прво их пита: — Момци, јестели ми гладни, имамо конзерве и сендвиче!?

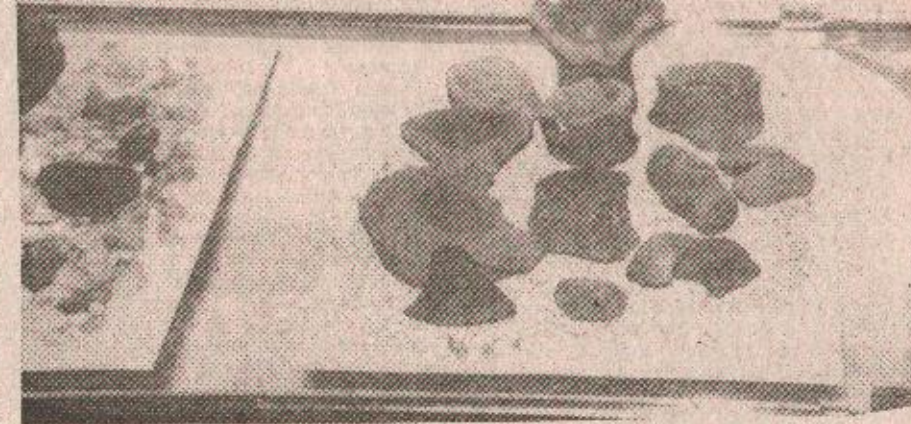
— КУЋИ ВЛАДЕ МИЛОШЕВИЋА У БАЊОЈ ЛУЦИ

АРХЕОЛОШКИ НАЛАЗИ

траживања у оквиру научног пројекта „Бронзано доба сјеверне Босне“. Аутор из-ложбе, кустос Музеја Босанске крајине у Бањој Луци Орхан Јамаковић забиљежио је о највреднијем дијелу археолошког истраживања: „Најновија истраживања (ок-тобар — децембар 1992. године) у Кастелу рађена отварањем петог блока, на простору дворшта два, утврдила су постојање насеља вучедолске културе која припада цивилизацији енеолитског свијета, а чии су покрети, како се зна, имали експанзио-нистички карактер, потискујући или аси-милирајући неолитски свијет. На простору свих отворених блокова нађени су елемен-ти ове цивилизације, а у блоку пет су утврђени архитектонски елементи који нам недвојбено показују да се радило о по-луукупаном објекту (земуница) који је био наткривен плетером облијељеним гли-ном и што је још најкарактеристичније, да је кориштен од стране популације неолит-ског и енеолитског човјека. Између нивоа становања једних и других је празан простор (хијатус) дебљине десет центиметара“.

Отварајући изложбу, Небојша Радмановић, директор Архива Босанске крајине у Бањој Луци, примјетио је да „наше поређе-ње са високоцивилизационим државама ни-је увијек умјесно, али када је култура у пи-тању, онда свакако јеста, што доказује и ова изложба о праисторијским цивилиза-цијама“.

— Данас имамо прилику да видимо дио резултата тог напорног, али посебно ври-једног рада. Искључиво ентузијазмом

Бочац - Подграђе - неолит и енеолит, бутмирски и вучедолска култура

(Снимио Растко Остојић)

већег броја људи — запослених у Музеју, са кустосом Орханом Јамаковићем, на челу, уз неизоставну помоћ познатог бањолуч-ког истраживача Миленка Јевтића, доби-ли смо високопрофесионалну изложбу.

Међу градинским бронзанодобним на-сељима, која су истражена раније, а обично грађеним користећи природне повољне услове заштите, високе патице уз ријеку и камене бедеме, представљена је експона-тима и градина између села Јаворани и Ме-мићи, те Хрустина на путу за Имбаве. У на-сељу Бочац, на примјер, утврђени су оста-ци вучедолске и каснобронзанодобне кул-

туре. Често су и различити природни услови кроз вријеме, помјерања тла или грађевински радови, утицали на квалитет истражених култура. У Подграђу, у Бочу, са десне стране обале Врбаса, на више-сплојном локалитету, откривени су налази неолита, бутмирске културе и млађег енеолита уз средњовјековну некрополу. Изложба потврђује маштовит и упоран стручан рад екипе, а још увијек се наста-вља у овој години на Кастелу, захваљујући сарадњи Музеја Босанске крајине и Заво-да за заштиту споменика културе и приро-де Бања Лука, изазивајући изузетно зани-мање посјетилаца.

ДА ЛИ ЈЕ ДЕНОМИНАЦИЈА ПРОИЗВОД РАЦИОНАЛНИХ ИЛИ ИРАЦИОНАЛНИХ ПОСТУПАКА ПОЛИТИЧКИХ И ДРЖАВНИХ ВЛАСТИ

ИМЕНА СУ ЗНАМЕЊА

• Иако са становишта здравог разума може изгледати чудним што се деноминација уопште догађа, она је са политичког и државно-функционалног разума сасвим разумљива.

Пише др Брацо КОВАЧЕВИЋ

Чин деноминације, тј. промјене назива државе, регија, градова, улица и институција, најчешће је - државни чин. Њиме једна држава настоји да легитимно сопствену сувереност или да, у околностима спамања једне државе и њеног политичког система, доминантна политичка група у таквим промијењеним друштвеним и политичким околностима конституише себе као сувереног политичког субјекта. У том погледу она ствара повољне услове за максимално ширење шире (етничке) групе којој припада и тај чин ширења схвата као покретачку снагу једне опште експанзије, односно ширења свих „националних снага“ и „националних богатстава“. Као симболички чин, деноминација је саставни дио управо такве „националне експанзије“, односно духовни чин остварења етничког идентитета, без којег и сама држава као производ и израз једне националне идеје не може опстати.

Симболичка значења

Социолошки посматрано, можемо рећи да су становишта једне државе називи имају значајно симболичко значење. Символ је, дакле, некакав знак, али ипак посебан знак, тј. знак са посебним значењем. Сам по себи, знак је репрезент нечега у непосредном асоцијативном погледу (као што је то, нпр. саобраћајни знак који се асоцијативно односи на неку институцију, правац, смер кретања или нешто слично). Символ је репрезент нечега у посредном психолошком смислу: сада тек у симболичком поступку означавања учествују сложени психички процеси. У том смислу можемо рећи да животиње знају за знакове и у одређеној мјери се условно могу односити према њиховом значењу (мада не разумију сам смисао значења као, рецимо, пас којем господар даје храну или гатера), али не знају за симболе. Човек је неки знак симбол, односно такав знак који има неки симболичко значење. Застава или грб, пјесма или корачница, симболишу државу, дају јој одређено значење и смисао, истовремено, дају одређено значење, смисао и изражајност неког етничког и политичког идентитета. Исти је случај и са називима који за државу, нацију и њихове индивидуе и групе имају одређено симболичко значење. Управо тако симбол постаје државним знаком, а значење државе посредовано и симболички представљено путем симбола као државног знака. Да би тај однос између државе и знака био јаснији, неопходно је рећи неколико ријечи о самом појму државе.

„Политичко друштво“

У цијелин посматрано, може се рећи да држава не представља само институцију силе, принуде и репресије, да она није са-

мо владајући апарат принуде него и да је инструмент који путем различитих институција и медија шири одређене идеје, схватања, симболе, вриједности и сам поглед на свијет. Дакле, држава је истовремено тзв. политичко друштво, тј. репресивни политички апарат који се састоји из институција које имају задатак да проводе принуду, присилу, репресију па и насиље, а то су: полиција, војска, судство, затвори; држава је и тзв. грађанско друштво, тј. хегемониски идеолошки апарат путем којег држава не проводи власт средствима принуде, него шири одређене идеје, поимања свијета, филозофију, морал, симболе и вриједности - управо преко одређених институција којима држава обезбијеђује сопствену превласт. Тако се држава показује као институција која се састоји од „политичког друштва“, тј. државних репресивних апарата који имају задатак да проводе принуду, присилу, репресију, и „грађанског друштва“, тј. државних идеолошких апарата (породице, школе, средстава информисања, културе, научних и других друштвених институција) путем којих држава шири своје идеје, идеале, вриједности и симболе. Другим ријечима, држава је јединство „политичког друштва“ и „грађанског друштва“, тј. јединство принуде и пристанка, присиле и консензуса. Она се не може схватити у либералистичком смислу, као одвојено политичко од грађанског друштва, нити у инструменталистичком смислу, као институционални апарат присиле и насиља.

Према томе, као димензија државе, „политичко друштво“ врши функцију присиле и дисперзије легитимне власти (правне, политичке, војне, законодавне), чији је циљ прилагођавања индивидуа и група одређеном типу и начину друштвене производње. У том смислу се „политичко друштво“ може идентификовати са „ноћним чуваром“ и „полицијем“ који штити друштво, нацију, јавни поредак и законитост, а „грађанско друштво“ је с друге стране посматрано, оно подручје у којем се сучељавају и сусрећу идеологије и концепције свијета. Оно представља тзв. „етнички“ и „идеолошки садржај државе“, у којем се и преко којег се остварује политичка надмоћ државе. Јер, кроз „грађанско друштво“ као „базу“ или „етничку основу“ држава шири своју концепцију свијета, шири своје идеје и схватања, свој поглед на свијет и своје симболе, обезбијеђујући услове преко којих се одређена власт признаје као легитимна и универзална.

Кардељева и Брозова имена

С обзиром на то да за државу симбол има посебно значење, могли бисмо рећи да би се појава деноминаци-

ја могла доводити и у везу са оним латинским изрекама: „Nomina sunt odiosa“ („Имена су ми мрска“) и „Nomen atque omen“ („Име је и — уједно — знамење“). Задржимо се на првој изреци тако што ћемо погледати околности у којима живимо.

Политиколошки и социолошки посматрано, ријеч је о етничком и професионалном сукобу, тј. о међунационалном и међурелигијском рату. У психолошком погледу, околности у којима живимо прожете су мржњом, агресијом, нетрпељивошћу и искључивошћу, и то на свим подручјима и странама (националним, вјерским, политичким, културним и духовним). Управо тај став и то убјеђење да су „имена мрска“ само је језичка, лингвистичка и симболичка ознака везана за однос према нацијама и религијама са којима се налази у конфликту и рату (исто су то радили Хрвати по допласку ХДЗ на власт, а исто су већ урадили муслимани у Сарајеву и на својим подручјима радиће и даље).

А што се тиче оне друге изреке, могли бисмо рећи да је управо она посебно значајна за државу. „Име је и уједно - знамење“. То заправо значи да живимо у околностима етничке, духовне, националне и политичке идентификације, управо у околностима настојања изградње једне нове државе. Стварање националне државе остварује се и симболичким путем, а то значи ономастичким поступком, тј. давањем имена и назива. Тако, помоћу симбола и значења држава осваја свој географски државни, политички, етнички и духовни идентитет.

Управо зато се може рећи да са становишта „здравог разума“ може изгледати чудним што се уопште чин деноминације догађа, али да је са становишта политичког и државно-функционалног становишта и разума то сасвим и разумљиво. Зато се не треба изненадити да ће многа насеља и улице, градови и регије, промијени своје старо име и заборити неко друго име. Зашто бисмо за то оптуживали садашње власти када су то исто радиле и раније власти (сјетимо се само назива градова и улица који су носили Кардељева или Брозова имена, или неко друго, свеједно), и исто ће радити и будуће власти. Економски посматрано, то може изгледати нерационалним, али политички посматрано, то је веома функционално и оправдано. А дали је то добро (да ли је то етички оправдано) или не, то је већ друго питање, које захтијева и посебан одговор, али који и није превише одвојив од његовог социјалног и политичког контекста.

КАКО ОДОЂЕТИ СВЈЕТОВНИМ ИСКУШЕЊИМА

● Признајемо да словенски народи не могу постићи вјечно спасење осим у крилу Католичке цркве, закључио је још папа Павл XIII, чувени градитељ социјално-политичке доктрине Римокатоличке цркве

Пише мр Милан ТУРЈАЧАНИН

Рат је по себи зло: пуца се, гину људи, плачу мајке... Али, у условима рата и кризе хуманитета, намеће се обавеза хуманистичке мисли казивању своме народу истине и артикулисања свијести и савјести, тумачења обавезе и одређивање улоге свих у тој катаклизми. Тако схваћене преломне ситуације, какав је и рат, можемо узети подстицајним изазовом и обавезом за истинско размишљање и властити ангажман. У нимало сретној историји Балкана, од давнина постоји оптерећење међуконфесионалних разлика, без обзира на то што им се понекад давао и понешто другачији плашт, демонстрирани су жалосни обрачуни појединих скупина изражени у насиљу током протеклог, као и током овог данашњег рата. Односи између више вјерских заједница, посебно у мултиконфесионалним друштвима, вјерске и националне тјескобе и нетрпељивости, разголитили су лице и начелје вјере, уз то што су подстакли и хришћанску идеју за међусобно зближавање, помирење и сарадњу вјерника различито обојених група. Уз искушења која рат намеће свима и сазнање да вјера покушава - не приоритетичећи хуманистичком језгру своје религијске догме - да вјернику да образац понашања у ратним условима, показало се (и показује данас) да она, како раније тако и данас, није одољела свјетовним искушењима и огрешењима сваком „вјерују“.

Старе и нове догме

Старе и сталне разлике између Истока и Запада, источни раскол између Рима и Цариграда 1054. године, детерминисали су политичку историју католичко-православних односа на јужнословенским просторима. Остављајући по страни почетне догматске распре, те дугогодишњу владајућу хришћанску идеју да је гријех углавном био „мој гријех“, „твој гријех“ чији је заједнички коријен у „палој људској природи“ и да је он посљедица Адамовог гријеха, „људски гријеси“ Цркве

(Н. Бердјајев) исказали су се у историјском ходу цркве на Истоку и Западу, и изражени у константи политизирне религије Запада у антиправослављу.

Немале полазне и догматске разлике цркава на Западу и Истоку надограђене су временским трајањем још и новим, као резултат историјских искустава и трајнијих међусобних подозрења у католичко-православним односима. Наиме, на свјетовном плану практичног политичког ангажовања, Римокатоличка црква има стратегију засновану на концепцији универзалног ангажовања Цркве у свјетовним збивањима. Традиционално политички обојена, Римокатоличка црква његовала је сталну аспирацију на власт, задржавајући себи право да у свим аспектима људског живота (друштвеним, економским, политичким) намеће свој морални суд, изграђујући такво учење коме главни циљ више није спас вјерника него политички циљеви. У варијанту хрватске римокатоличке цркве доспјела је до укључивања у политички покрет, до пренебрегавања усташких злочиња и рехабилитације усташтва. Носилац моћи и власти, како на међународном, тако и националном плану, институционално и организационо европоцентрична, испољавала је тенденцију изражену ријечима „ecclesia militans“ (борбена црква), утемељену на идеји да божје царство треба остварити и изградити политичким средствима, која представљају несхватање Христових и апостолских заповијести. Полазећи од формуле „Изван Римске цркве нема спаса“ (Extra ecclesiam nulla salus), папа Леон XIII, чувени градитељ модерне социјално-политичке доктрине Римокатоличке цркве закључио је: „Признајемо да словенски народи не могу постићи вјечно спасење осим у крилу Католичке цркве“. Ти су ставови постали темељна оријентација политике његових наследника, закључно са Пиом XII.

Начело Павла из Тарса

За разлику од политичког бића Римокатоличке цркве, као носиоца моћи и власти, цркве као правне установе,

земаљске теократије и монархијског епископата, православне цркве нису никада представљале једну јединствену свјетску политичку организацију као што је папство. Зато су оне у много већој мјери повезане с интересима државе и становништва међу којим су ширили вјеру. Оне су досљедно примјењивале начело Павла из Тарса, да је свака власт од Бога, која традиција је утемељена још у византској државној управи. Отуда разумљиво одсуство значајнијих сукоба с државном влашћу у појединим земљама. Повезаност државне власти с црквеном организацијом у појединим источним земљама довела је стварања независних аутокефалних цркава. Досљедно православљу, и српско православење је тражило упориште унутар националних држава. Више од тога, можда нигдје црква и државници тако уско повезане као код српског народа. „Крмчија“ или „Моноканон“ Св. Саве израз је свијести тијесне везе државе и цркве остварене у Србији за вријеме Немање и његовог сина, првог епископа Саве, изједначавања националне државе и националне вјере према принципу „Једна држава и једна црква“ и средњовековној логици „Нема јаке државе без јаке цркве“.

Практични дух и свјетска моћ Запада, уз велику организованост и прилагодљивост Римокатоличке цркве великим промјенама у разним земљама, ни у данашњим свјетским и нашим збивањима, нису изневерили данас ни код нас, своју хиљадагодишњу традицију империјалног односа римокатолицизма према православењу и латинске дволичности садашњег папе Јована Павла II (Војтиле) према православењу. Војтилина концепција, заснована на идеји универзалног ангажовања Римокатоличке цркве у свјетским збивањима, није заобилазла балкански простор већ и данас тражи мјесто у промијењеном политичком миљеу. Досљедно свом националном духу, очекивати је да у времену културне, политичке и екзистенцијалне угрожености српског народа, Српскоправославна црква одигра значајну улогу „државно-правне традиције српског народа“ и значајне обновитељске силе српског народа у његовој садашњој историјској борби. Неоптерећена негативном прошлешћу, са сазнањем да нас истоисти-по сваку цијену-нису усрећиле, али ни разлике водиле у несрећу, без теškoћа ће узети своје мјесто у великом и судбоносном препороду народа с којим је увијек била органски повезана.

УМЈЕТНОСТ МОНТАЖЕ ДАНАС

РЕЖИЈА У МУЛТИМЕДИЈИМА

Наше постмодерно доба пружа неслућене примјере режије као монтаже или, обрнуто, монтаже као режије

Пише Радослав ЛАЗИЋ

Име ли данас смисле естетички расправљати о монтажи као умјетности послје Грифита, Кулешова, Вертова, Пудовкина („Живот се састоји од извесних повезаности, често дубоко сакривених, које управљају судбином људи. Кинематографија је открила у монтажи средство за показивање тих повезаности, чинећи их разумљивим“), или Ејзенштајна, чија **монтажа** **атракција** и њена теорија откривају суштину филма као умјетности: у судару **два** **елемента** настаје **трећи**, низом узбудљивих **експлозија** привлачи се пажња гледаоца, на аријетнос прорачунава жељена **реакција** **гледалишта**, или поетиком француских авангардиста Делика, Епстена, Ганса, те посебно Луиса Буњuela, који су се залагали за **полифону монтажу** и њена сиреална,

поетска и музичка структурална значења, или историје визуелне монтаже која ће бити окончана проналаском звучног филма тридесетих година XX вијека у којем ће се паралелно открити могућност аудитивне монтаже и њеног двоструког живота као **адновизуелног контрапункта** или послје естетичких теорија **техничке монтаже** (непрекидност, оријентација, ритам), преко **драматуршке монтажне теорије** и њених линеарних, паралелних, синхроних и ретроспективних могућности, па све до **асоцијативне структуре монтажног филма** као **умјетности** у креативним, антитезним, аналогним, полифоним и лейтмотивским аспектима режијског филмског стварања?

Шта данас **новога** рећи послје класичних, авангардних и савремених теорија о монтажи које у филмској умјетности представља суштински чин режије као ујеловљавања „као посљедњег уобличавања филма, тј. међусобног логичког распоређивања и повезивања снимљених кадрова према извесним условима њиховог реда и трајања“ у којима ће редитељ филма створити утисак о кретању, ритму, времену и простору? Ријечју, **монтажа** **режијом** **остварује живот филма** као умјетничког

дјела. О монтажи данас вриједи говорити као о **режију** мултимедијима (филм, драма, опера, радио, телевизија, видео, маскарт, циркус, show, лутка, цртани и анимирани филм, performance, happening)...

О **режији** **као монтажи** или о **монтажи** **као режији** данас вриједи говорити и самом чињеницом да наше постмодерно доба пружа неслућене примјере режије као монтаже, или обрнуто, **монтаже** **као режије** у свакидашњем животу, друштву, привреди, политици, економији, наукама и посебно умјетностима нашег времена. И одиста, нема те умјетничке дисциплине која не би познавала законе монтаже и принципе режије. Није ријеч о „гвозденим методама“, већ напротив, отвореним процесима интердисциплинарног приступа феномену **монтажног мишљења** и осјећања, **монтажних** **поступака** у умјетничком, естетском и најзад техничком аспекту **монтажног стварања** егзистенције умјетничког дјела. У овом огледу покушаћемо разумјети **режију** **као умјетност** **цјелине**, као **интенционални**, **процесуални** **естетски чин** и **монтажу** **као њено** **практично умјетничко** и **естетско остваривање**. Прихватајући начела феноменолошке естетике могли бисмо поставити **предмет** **режије** **као монтаже** у суштину креативно умјетничке генетике, као **sine qua non**, да без креативне **монтаже** **нема умјетничког дјела**, али ни једног ни другог нема, нити може бити, без стваралаштва **редитеља-естетског творца** **цјелине**.

О **режији** **као монтажи** вриједи говорити и с обзиром на чињеницу да су проналасци филмске монтаже неслућено утицали на **монтажу** **естетику** **умјетности** у нашем времену, а нарочито на **нове тенденције** **интермедиијалне** **режије** у бројним драмским дисциплинама. Још једном се показује како је **режија** **као феноменолошки** **поступак** **остваривања** **сценског** **или филмског умјетничког дјела**, једна **умјетност** **о бројним differentis specifica**, а да има онолико **монтажних** **поступака** **колико** **има** **медија**. Ријечју, има онолико **режија** **колико** **умјетничких** **ујеловљених** **дјела**. Помоћу **структуралне** **естетике**, **теорије** **конструкције** и **деконструкције** **најбоље** **немо** **теориски** **поставити** **проблеме** **разумијевања** **монтаже** у **новом** **синкретизму** и **тоталној** **умјетности** **којој** **тендира** **наше** **савремено** **драмско** **стваралаштво** у својим најсмијелијим **видовима** **остваривања** **умјетности** **режије** **као умјетности** **монтаже**. Од ембриона **естетског** **искуства** до најсложеније **полифоне** **интегралне** **структуре** **умјетничко** **дјела** **данас** **остварује** **сложене** **процесе** **режије**, у **бесконачном** **броју** **монтажних** **поступака**, **sui generis**, **умјетничког** **филмског**, **драмског** **или** **музичко-сценског** **дјела**. Данас између **режије** **као** **интегралне** **умјетности** **нашега** **доба** и **умјетности** **монтаже** **као** **стваралачког** **поступка** **можемо** **ставити** **знак** **једнакости** **када** **је** **ријеч** **о** **рађењу** **филмског**, **драмског**, **музичко-сценског** **умјетничког** **дјела**.

У БЕОГРАДУ ДОДИЈЕЉЕНЕ НАГРАДЕ „СТАНИСЛАВ ВИНАВЕР“

КОЉА МИЋЕВИЋ МЕЂУ ДОБИТНИЦИМА

БЕОГРАД (Танјуг) - Жири за додјелу награде „Станислав Винавер“ донио је одлуку да награди пет највреднијих књижевних и преводилачких остварења у прошлој години, саопштили су Друштво пријатеља Станислава Винавера и Кредителска банка, донатор и утемељивач награде.

За прву објављену књигу награђена је Тања Поповић, аутор књиге „Последње Сарајлијино дело“, која говори о трагедији војводе Карађорђа.

Награда „Станислав Винавер“ припала је и Ивану В. Палићу за збирку поезије „Писмо“ и Миросла-

ву Јосићу Вишњићу за роман „Приступ у кап и семе“.

Жири за најзначајнија књижевна остварења (Гојко Тешић, Ђорђе Вуковић и Александар Јовановић) одлучио је и да награди Јована Христића за књигу позоришних есеја и критика „Позоришни реферати“.

Преводилачки жири (Нада Винавер, Давид Албахари и Дринка Гојковић) додијелио је Награду „Станислав Винавер“ Кољи Мићевићу за четворокњижје „Четири годишња доба француске поезије“.

Награде ће бити уручене крајем априла у Удружењу књижевника Србије.

ДР ИЛИЈА ДРАКУЛИЋ О СРПСКОМ ЈЕЗИКУ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ КРАЈИНИ

НЕЖНОСТ СТРУЧНЕ РЕФОРМЕ

● Лекторска оловка била је деценијама симбол међунационалних односа у Хрватској ● Практично 6 до 7 година прије распада СФРЈ били смо у Туфмановој језичкој Ендехазији

Пише Милорад БОШЊАК

Познати лингвист проф. др Илија Дракулић за ИСКРУ говори о хаотичном стању језичког изражавања на српским етничким просторима, посебно у Републици Српској Крајини, улозоравајући како нестручно и спонтано „чишћење“ језика од примеса наслијеђених за вријеме постојања СР Хрватске, умјесто његовог обогаћивања изворном српском народном традицијом, заправо доводи до његова растакања.

Питање језика, које пред српски народ у целини, а посебно онај његов дио у Републици Српској Крајини, политичка и ратна драма на просторима авнојске Југославије поставља као ургентно, централни је проблем лингвистичке студије, коју њен аутор, др Дракулић, управо приводи крају. Као један од најеминентнијих лингвиста у бившој СР Хрватској, професор ријечког универзитета, затвореничку судбину за вријеме консолидације Туфманове власти - због својих јавно изложених ставова око неслагања са протјеривањем српског језика и традиције у илегалу - избјегао је напуштањем катедре и пребјегом у родно село Дракулића Ријека, код Коренице, гдје проводи избјегличке дане у очекивању обеланог ангажмана у крајинским образовним институцијама.

Које су то негативне тенденције у крајинском језичком простору?

Добронамјерни „реформатори“

- Сарадња ситуација диференцираног нормирања и нормативни хаос у битним елементима језичке културе подсећају на предукоско славеносрпско доба, које лингвисти зову „доба бабе Смиљане“; једне норме се одбијају, а других, које би их требале наслиједити, нема. На сцени је растакање језика, иако то поједини „реформатори“ језика раде са намјером уједначавања књижевног језика српског народа, губећи из вида да то не иде башта-

ко, јер мора постојати обједињено нормирање за читав етнички (и државни!) простор српског народа, и да томе претходе стручне и политичке предредње у највишим националним, научним и државним институцијама - каже др Дракулић.

Издавање Српске Крајине из састава Хрватске имало је за последицу „чишћење“ српског језика. Колико је у томе било аматеризма?

- Претјерана импрегнираност националном бојом никада није била карактеристика за Србе, ма гдје они живјели. Али, с обзиром на тренутно стање, појединци и сами сужавају избор својих изражајних средстава, бојећи се да неко њихов избор не схвати као непојалност. То не само да осиромашује језик и комуницирање већ води и несигурности говорника. Зато је важно да говорење не буде под притиском и да максимално уважавамо услове који су довели до одређене језичке праксе, како појединца, тако и одређене социо-културне групе-одроваре он.

Генерације српског народа у бившој Хрватској школоване су на корпусу хрватских националних вриједности, на књижевном језику којег је карактерисало сузбијање свега што је упућивало на српске изворе и традицију. Јесмо ли у праву?

- Јесте. Српска материја није се давала нити као просвјетна информација и кодификација. Лекторска оловка била је деценијама симбол међунационалних односа у Хрватској, а на штету Срба. Такав норма и пракса временом је постала средство притиска и асимилације Срба, чија су покољења отуђивана од језичке, културне и духовне матице српског народа.

Вјероломци Новосадског договора

Према др Дракулићу, нехрватска језичка материја је из обраде избацивана почев од краја шездесетих година. (То је управо вријеме познате „Декларације о хрватском књижевном језику“, чији је аутор тада већ рваљовани генерал др Фрањо Туфман, прим. М. Б.).

Како је било могуће да хрватска елита то успијева извести давно прије распада СФРЈ?

- Пријашња језичка ситуација почивала је на чувеном Новосадском договору о језику, из краја 50-их, преко које се огледала и конституираност државе као федералне, а у четири њене републике се говорио један вишенационални језик. Српскохрватски, или хрватскосрпски, никада није био строго уједначен језик, већ је то јединствено почивало на некој врсти оквирне стандардизације. Српски језички стручњаци су се залагали да се та оквирна стандардизација његује као један језик, што је значило поштовање наслијеђених и до тада уобичајених двојстава, али и спречавање њихова даљњег умножавања. Хрватска страна је заговарала супротно: развој књижевног језика не двојствима, без обзира куда то водило, иако су српска и хрватска традиција од 9. вијека имале узајамности, и никада нису биле изоловане и чисте. Хрватски националисти, а послје и политички репрезентанти, ширили су невјерицу у могућност развоја књижевног језика Хрвата који би почивао на језичкој заједници са Србима. Циљ је био: блокирати договорено нормирање на цијелом српскохрватском језичком простору и довести до дезинтеграције у српској језичкој варијанти. Практички, 6-7 година прије распада СФРЈ, били смо у Туфмановој језичкој Ендехазији.

За језичке стручњаке, језик је прије средство споразумијевања, а тек онда медијум националног диференцирања. У Хрватској је, како рекосте, било обратно. Срби су из Хрватске отишли. Што им је даље чинити у развоју свог језика?

- Интервенције у језичкој политици су неизбјегне, јер је она досад почивала на језичком заједништву, којег више нема. Тај процес је у Крајини почео, али спонтано, без језичке, просвјетне и школске димензије. Оно што се сада чини, своди се на небитну мјеру, и дјелимично је отклон од изворне српске традиције. Крајина се мора представити са свим својим ниансираним богатством досадашње језичке традиције и копоритом народних локалних говора, умјесто да то спутавамо. То је и одбрана историјског припадања српском роду, а у крајинској линији и права на ове просторе - истиче др Илија Дракулић.

ИДЕЈА НОВИНАРА И КУЛТУРНИХ РАДНИКА БИРЧА

УСКОРО КЊИГА СТИХОВА

Редакцији листа општине Шековићи „Бирчански војник“ стигао је изузетно велики број стихова читалаца, бораца, ђака, пјесника и других стваралаца о борби српског народа у овом рату. До сада је „Бирчански војник“ на својим страницама објавио на стотине стихова, али пошто је приспјело доста веома умјетнички запажених стихова, новинари овога листа и културни радници

Бирча одлучили су да наредног мјесеца штампају збирку пјесма под називом „Пјесмом да те пробудим“. Штампање књиге ће помоћи привредне организације шековачког краја, те приватна и друштвена предузећа неких општина у западној Србији, која, иначе, помажу и излажење листа „Бирчански војник“.

Т.Н.

ДЕБОРА КАПРИОЉО

„ЛУДА ОД ЉУБАВИ“

Позната италијанска манекенка и фото-модел Дебора Каприољо позната је и по томе што стално признаје да се неће моћи дуго задржати у послу због тога што — сувише снажно воли. Дебора то објашњава овако: „Такве сам природе да, кад заволим неког мушкарца, иако се то не догађа сувише често, толико умирем од љубави да сам неспособна за било каква рад. Могу само да волим“, тврди Дебора, изазивајући опште разумијевање.

ЏОДИ ФОСТЕР

ГЛУМИЦА • ПСИХОЛОГ

Да је сасвим необично лице у Холивуду, Џоди Фостер је доказала само тиме што се, након почетних успјеха у филму „Таксиста“ Мартина Скорсезеа, повукла неколико година, због властитог усавршавања. Прије три године поново је заблистала у филму „Кад јагањци утихну“. Џонатана Дема, за шта је награђена и Оскаром за најбољу главну женску улогу. У свом вишегодишњем повлачењу Џоди Фостер је марљиво студирала и завршила — психологију. Не знамо да ли јој је то помогло у њеном послу, али је сасвим сигурно да је она срећнија због тога што има два занимања. Било како било, Џоди Фостер тврди да ће глумити још неколико година, а да ће онда бити психолог.

НАЈСЕКСЕПИЛНИЈА ТВ—ГЛУМИЦА АМЕРИКЕ

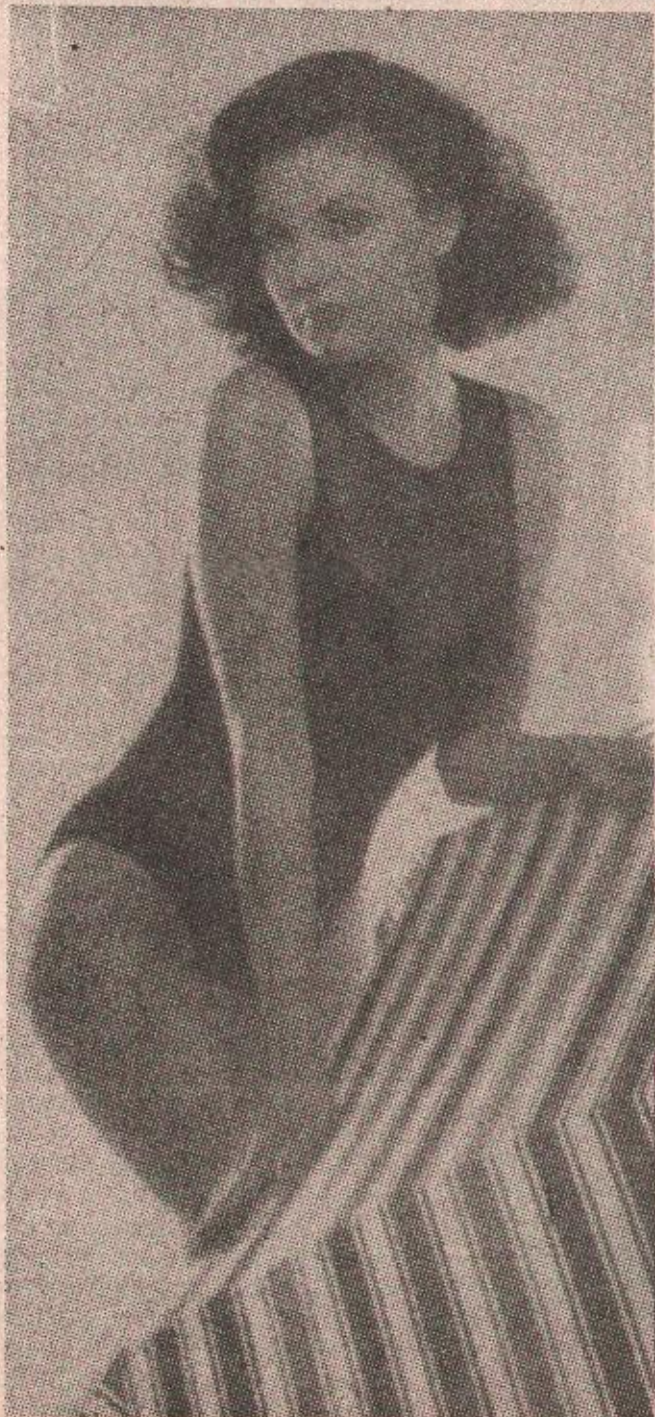
ШЕРИЛИН ФЕН

Сензуална црица коју је у свијет филмских звијезда лансирао Дејвид Линч, понудиши јој једну од најважнијих улога у филму „Твин Пикс“, била је протлашена за најсексепилнију ТВ—глумицу Америке. Као дијете била је права мушкарца. Пркосна, енергична и својглава, и у каснијим годинама умјела је добро да „одбруси“. За школу, додуше, није показивала интересовање, осим у тренуцима када су се организовале журке. Али, шта да се ради — нешто треба и одпустити глумици чији се сваки досадашњи успјех увјек манифестовао као успјех еротске звијезде.

НИСКЕ СТРАСТИ МАЈКЛА ДАГЛАСА

ГЛАД ЗА СЕКСОМ

Познати холивудски глумац је одувјек имао успјешну каријеру, срећну породицу и наклоност медија за његове повремене екстраваганције. Данас се, међутим, овај јунак биоскопског хита „Ниске страсти“ налази на једној специјализованој клиници у Аризони, гдје, изопован од свих, пијечи своју неутољиву глад за сексом.

ГЛУМАЦ ЗА СВА ВРЕМЕНА

Мија Алексић, добитник
прве Кристалне призме

МИЈА АЛЕКСИЋ, ДОБИТНИК
ПРВЕ КРИСТАЛНЕ ПРИЗМЕ

Мија Алексић, човек који је годинама паузирао због болести и са екрана и са сцене, постао је одлуком југословенских филмских радника глумац године. Али, зна се, човек који је тако бриљантно одглумио старог Београђанина којем срце још умије да заигра кад погледа лијепу жену, који воли пјесму, дјечу и уопште све добре људе у филму „Танго аргентино“, није глумац за једну годину, ма каква та титула била саме по себи ласкава. Као што врло добро знају не само филмски радници већ и најшири кругови гледалаца, Алексићев глумачки рад представља свијетоник на чијим ће се зрацима још много генерација одгајати. Кристална призма је стога мало али заслужено признање Филмске академије.

НЕЋУ ПРЕМЈЕШТАТИ НАМЈЕШТАЈ!

- Бранкица Стојановић је особа која се не види на малом екрану, али од које увелико зависи какав ће бити поглед "кроз прозор у свијет"

Пише Љиљана БОЖИЋ

Да би најгледанија емисија Телевизије Бања Лука "Крајишки дневник" протекла без техничких проблема, потребно је да Бранкица Стојановић уради свој дио посла као асистент-реализатор. Она је особа која се не види на малом екрану, али од које увелико зависи какав ће бити поглед "кроз прозор у свијет".

- То практично значи објединити рад новинара, камермана, тонаца, спикера. Наравно, све у договору са уредником емисије. Ја одређујем који кадар иде, када ће се појавити спикер, музика... То је одговоран посао, а све похвале и критике иду на моју адресу. Међутим, тај посао је тимски, зато тражим од својих сарадника увијек максимум. Свако мора на вријеме урадити свој дио посла. Зато ми колеге понекад кажу да сам "тешка" особа за сарадњу - прича Бранкица.

За ову двадесетпетогодишњу дјевојку кажу да је најмлађа особа која се прихватила овог посла на просторима бивше Југославије.

Све што сам научила дугујем Гордани Петровић, реализатору Информативног програма Телевизије Београд и колеги Ранку Пешикану.

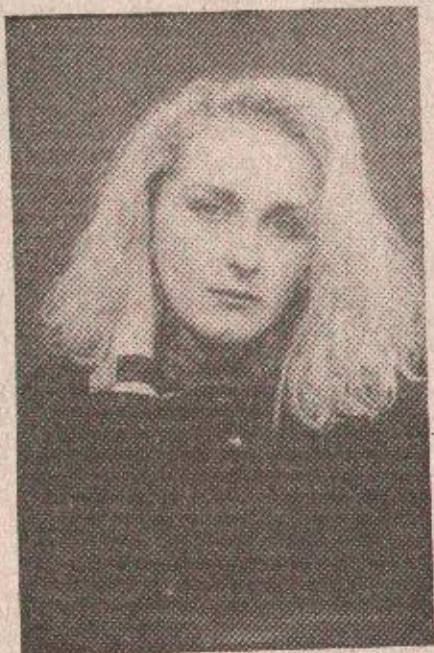
Бранкица, радећи свој посао, мора провести готово читав дан у Телевизији. Како каже, посао је за сада на првом мјесту, али...

- Када би требало да бирам између породице и посла без размишљања бих изабрала породицу. Љубав је за мене основни покретач за све ствари у животу. Како бих иначе радила на изузетно тешким пословима за жену?

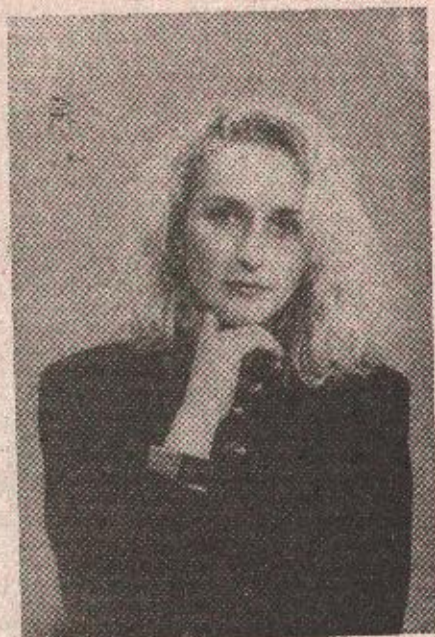

УВИЈЕК ТРАЖИМ МАКСИМУМ:
Бранкица СТОЈАНОВИЋ

(Снимио Предраг МИЛАШИНО-ВИЋ

То не значи да желим показати како су мушкарци и жене изједначени у животу, да сам претјерано

еманципована. Напротив, никада нећу премјештати намјештај док мушкарац сједи и пије кафу, никада се нећу потући за момка у кафићу! Мушко раме ми не служи да бих се на њему исплакала због сваке ситнице, али је пријатна чињеница да се ту може наћи склониште кад год ми затреба. За такве ствари у животу ја бих жртвовала каријеру.

Ова плавуша зелених очију прича како је веома радознала особа, како је све интересује, осим оговарања.

- Вријеме увијек покаже праву истину. Оговарањем и трачањем баве се само људи који нису задовољни својим властитим животом. Да јесу, не би имали времена за друге људе. Живим онако како мени одговара. Туђе мишљење ме никада није сувише интересовало. Људи који анализирају туђе животе убрзо почну запостављати властити, постају тешки и себи и другима. Уосталом, срећна се љубоморно чува, а ја за себе могу рећи да сам сретна жена.